

příčemž [REDACTED] se po celou dobu přibližování [REDACTED] - po dosavadním míření zbraní na jeho osobu - nepokusil jmenovaného odradit od dalšího přiblížení se prostřednictvím výstřelu směřovaného do bezpečného prostoru, a když se k němu [REDACTED] přiblížil na vzdálenost cca 5 m, na tohoto ze zbraně vystřelil v úmyslu jej usmrtit, přičemž mířil do oblasti hrudníku, a střelou mu způsobil vstřel vpředu na hrudníku, 6 cm vlevo od střední čáry, přičemž střelný kanál pronikl 4. mezižebřím do dutiny hrudní, kde střela způsobila ložiskové zhmoždění plic, pronikla srdcem prakticky v předozadním směru a skončila ve svalstvu při 11. hrudním obratli vlevo,

v důsledku čehož se [REDACTED] - po nanejvýše několika dalších krocích - v postupu vůči [REDACTED] zastavil, jeho trup se předklonil do vodorovné polohy a současně rotoval doprava cca o 90 stupňů, tedy bylo zjevné, že [REDACTED] byl střelou zasažen a původně předpokládaný útok od něho již nehrozí, a přestože [REDACTED] po výstřelu tento změněný pohyb [REDACTED] pozoroval, opětovně na něho vystřelil v úmyslu jej usmrtit, znovu mířil do oblasti hrudníku a střelou mu způsobil vstřel v levé podpažní řase vpředu, přičemž střela pronikla podkožím, svalovinou a mezi 4. a 5. žebrem, které tříštivě poškodila, pokračovala do dutiny hrudní, kde povrchově rozmoždila vnitřní plochu horního laloku levé plíce, zcela rozmoždila srdeční hrot a po projití bránicí a žaludkem skončila v meziobratlové ploténce mezi 3. a 4. bederním obratlem,

načež tělo [REDACTED] pokračovalo v pádu a rotaci, vůči [REDACTED] se téměř odvrátilo a došlo k hlubokému předklonu trupu, tedy bylo zjevné, že [REDACTED] není schopen dalšího jednání, avšak [REDACTED] na něho přesto ze vzdálenosti hlavně zbraně kratší 2 m od těla zasaženého opětovně vystřelil v úmyslu jej usmrtit, opět mířil do horní části trupu a střelou mu způsobil vstřel na levém boku, kde střela pronikla dutinou břišní, sestupným tračníkem tlustého střeva a ledvinou a skončila při 2. bederním obratli vlevo ve svalovině,

příčemž zranění [REDACTED] způsobená prvním a druhým zástřelem byla smrtelná, smrti nebylo možno zabránit za žádných okolností, a třetí zástřel způsobil těžké zranění důležitého orgánu, které by při včasném poskytnutí specializované lékařské pomoci nemuselo vést ke smrti, avšak již v důsledku zranění srdce po prvním a druhém zástřelu došlo bezprostředně k zástavě krevního oběhu a krátce poté [REDACTED] zemřel,

čímž [REDACTED] porušil zejména § 2, § 11 písm. c), § 56 odst. 2, § 59 odst. 4 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, a § 45 odst. 1 písm. a), § 46 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů,

a takto proti [REDACTED] zakročil v obavě, že jmenovaný jej fyzicky napadne, jeho osobu vnímal jako nebezpečnou, nastalou situaci vnímal jako vysoce konfliktní, v důsledku čehož u něho došlo k akutní reakci na stres, přičemž jednal ve stavu zúženého vědomí, zaměřeného jen na své ohrožení ze strany [REDACTED], a byť své okolí vnímal, realisticky je nevyhodnocoval, nebyl schopen adekvátně posoudit veškeré okolnosti a jednal unáhleně, resp. zkratkovitě, přestože nemohl očekávat, že by při případném fyzickém střetu s polonahým a neozbrojeným [REDACTED] utrpěl závažnější poranění či byl usmrcen, neboť byl pro fyzické zákroky proti útočníkům coby člen pořádkové jednotky a prvosledových hlídek profesionálně vycvičen a na takový zákrok byl vystrojen a vyzbrojen,

tedy

jiného úmyslně usmrtil v silném rozrušení ze strachu a zmatku,

jako úřední osoba v úmyslu způsobit jinému jinou závažnou újmu vykonával svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu,

čímž spáchal

zločin zabití dle § 141 odst. 1 trestního zákoníku a

přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku

a odsuzuje se

za tyto trestné činy **podle § 141 odst. 1 tr. zákoníku**, za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku, **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tři) let a 6 (šesti) měsíců, pro jehož výkon se obžalovaný dle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazuje do věznice s ostrahou.**

Podle § 101 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, ve spojení s § 230 odst. 1 tr. řádu, se obžalovanému zabírají všechny zbraně, včetně průkazů zbraní, uvedené v úředním záznamu policejního orgánu č.j. GI-2918-260/TČ-2020-842050, a to:

- 1. zbraň – výrobní číslo B0559A**, kategorie B – podléhající povolení, druh: **PISTOLE SAMONABÍJECÍ**, vzor **MARGOLIN**, výrobce SSSR, ráže 22 Long Rifle,
včetně průkazu této zbraně číslo MT152983, datum registrace 16. 4. 2012,
- 2. zbraň – výrobní číslo A3712**, kategorie B – podléhající povolení, druh: **PISTOLE SAMONABÍJECÍ**, vzor **92**, výrobce ČZ Uherský Brod, ráže 6,35 mm Browning,
včetně průkazu této zbraně číslo MT152887, datum registrace 29. 2. 2012,
- 3. zbraň – výrobní číslo BMR4161**, kategorie B – podléhající povolení, druh: **PUŠKA SAMONABÍJECÍ**, vzor **M1 GARAND**, výrobce BREDA, ráže 308 Win.,
včetně průkazu této zbraně číslo MV095427, datum registrace 6. 6. 2016,
- 4. zbraň – výrobní číslo BS637929**, kategorie B – podléhající povolení, druh: **REVOLVER**, vzor **444**, výrobce TAURUS, ráže 44 Rem. Mag.,
včetně průkazu této zbraně číslo MT151883, datum registrace 10. 9. 2010,
- 5. zbraň – výrobní číslo NAW47939**, kategorie B – podléhající povolení, druh: **PISTOLE SAMONABÍJECÍ**, vzor **1911**, výrobce TAURUS, ráže 45 Auto,
včetně průkazu této zbraně číslo M5153086, datum registrace 8. 6. 2012,
- 6. zbraň – výrobní číslo FAL7704**, kategorie B – podléhající povolení, druh: **PISTOLE SAMONABÍJECÍ**, vzor **PPQ**, výrobce WALTHER, ráže 9 mm Luger,
včetně průkazu této zbraně číslo MT153436, datum registrace 3. 12. 2012,
- 7. zbraň – výrobní číslo B0929569**, kategorie B – podléhající povolení, druh: **PUŠKA SAMONABÍJECÍ**, vzor **CZ 858 TACTICAL 4V**, výrobce ČZ Uherský Brod, ráže 7,62x39,

Shodu s prvopisem potvrzuje Adéla Cvetková

včetně průkazu této zbraně číslo MT154063, datum registrace 4. 12. 2013,

8. **zbraň – výrobní číslo 004259-13**, kategorie B – podléhající povolení, druh: **PUŠKA SAMONABÍJECÍ**, vzor **CQ-A1**, výrobce NORINCO, ráže 223 REM.,

včetně průkazu této zbraně číslo MT154808, datum registrace 30. 12. 2014,

9. **zbraň – výrobní číslo 20110274**, kategorie B – podléhající povolení, druh: **PUŠKA SAMONABÍJECÍ**, vzor **M 305**, výrobce NORINCO, ráže 308 Win.,

včetně průkazu této zbraně číslo MV094901, datum registrace 9. 11. 2016,

10. **zbraň – výrobní čísla V755210E, Z712563L**, kategorie C – podléhající ohlášení, druh **BROKOVNICE OPAKOVACÍ**, vzor: **SUPERNOVA**, výrobce BENELLI, ráže 12/89,

včetně průkazu této zbraně číslo MT155350, datum registrace 19. 10. 2015,

11. **zbraň – výrobní čísla C954631, C954631, C954631**, kategorie B – podléhající povolení, druh: **PISTOLE SAMONABÍJECÍ**, vzor **CZ 75 SP-01 TACTICAL**, výrobce ČZ Uherský Brod, ráže 9 mm Luger

včetně průkazu této zbraně číslo MU541881, datum registrace 10. 6. 2020.

Odůvodnění:

1. V hlavním líčení byl zjištěn skutkový děj popsáný ve výrokové části tohoto rozsudku. V následujícím odůvodnění soud uvádí (pro dané rozhodnutí) zásadní pasáže výpovědí v řízení vyslechnutých osob, jakož i další podstatné skutečnosti plynoucí z provedených listinných důkazů a znaleckého zkoumání, které byly významné pro rozhodnutí o vině, trestu, resp. shora konkretizovaném ochranném opatření. Ostatní detaily jsou součástí spisového materiálu, přičemž procesním stranám byla poskytnuta možnost se s tímto seznámit. Účelem odůvodnění rozsudku není v podrobnostech rekapitulovat výpovědi osob, resp. přesně popsat obsah jednotlivých listin, nýbrž z obsahového hlediska důkazy hodnotit, a to jak jednotlivě, tak v jejich vzájemném souhrnu, a poměřovat takovéto důkazy konfrontačním způsobem.
2. **Obžalovaný** [redacted] uvedl, že se necítí být vinen spácháním žalovaného skutku, přičemž nesouhlasí s jeho popisem v obžalobě, ani s jeho právní kvalifikací. [redacted] i [redacted] z doby před projednávanou událostí znal, v rámci služby jim doručoval některé písemnosti a také byl vyslán do Lomnice nad Lužnicí, kde blíže nezjištění pachatelé měli vyhrožovat obsluze a odcizit určité zboží, přičemž jejich popis odpovídal jmenovaným, které po cestě potkal. Když se jich na událost dotazoval, svou účast na ni vyloučili, přičemž obžalovaného požádali o cigarety, resp. žádali jej o odvoz do Třeboně, v čemž jim nevyhověl. Z vyprávění kolegů ale zaznamenal, že se [redacted] vůči policistům při řešení jiných událostí choval agresivně, vyzýval je na souboj, resp. kopy jim poškodil dveře služebního automobilu.
3. Dne 5. 8. 2020 nastoupil s kolegou, [redacted], noční službu, na jejímž začátku byli vysláni do Smržova s tím, že zde měl [redacted] napadnout [redacted] a dělat v místě „rozbroje a problémy“. Po cestě obdrželi informaci, že [redacted] jim jde naproti. Potkali jej na hrázi, kde na sobě měl jenom tričko a batůžek. Když vystoupili z vozidla, poškozený [redacted] ze sebe tričko strhl, na základě čehož obžalovaný pojal podezření, že by mohl chtít policisty napadnout, nicméně poškozený následně upřel svou pozornost na [redacted], k němuž pronesl: „Tebe já znám!“, poté se podíval na [redacted] a řekl „Tebe vlastně taky, takže

Shodu s prvopisem potvrzuje Adéla Cvetková

ahoj.“, načež si tričko zase oblékl, dále vystupoval klidně a posadil se na most. Tehdy uváděl něco v tom smyslu, že stejně ví, že jde do vězení, že s policisty pojedje dobrovolně a nebude dělat problémy. Když se jej ptali na [REDAKCE], zmínil se o tom, že jej vyhodila a zdemolovala vybavení chaty. Poškozený měl s sebou láhev s alkoholem, pročež mu policisté řekli, aby dál nepil a odjeli se podívat dolů k předmětné chatě. S vozem zaparkovali o jednu chatu výš, neboť terén byl podmáčený a obávali se, aby s vozem v místě neuvízli. Když přišli k chatě, uviděl obžalovaný [REDAKCE], která byla na terase, držela se za břicho v ohnuté pozici a plakala. Když přišel blíž, všiml si, že má nohy od krve, přičemž mu připadalo, že krvácí z intimních partií. Ptal se jí, co se stalo, na což reagovala sdělením, že asi potratila. Následoval dotaz obžalovaného: „Tak tě zbil, zase?“, ke kterému [REDAKCE] odpověděla, že nikoliv, že poškozený pouze rozbil vybavení chaty, vyházel různé věci ven a odešel. Nabídl jí přivolání zdravotníků, což odmítla, avšak [REDAKCE] či [REDAKCE] (volajícím si obžalovaný není jistý) tak přesto raději učinili. Posledně jmenovaný poté zůstal s [REDAKCE], přičemž obžalovaný z místa pořídil fotodokumentaci. Vzhledem k tomu, že [REDAKCE] nebyla příliš sdílná, snažil se obžalovaný zjistit průběh předcházejících událostí rovněž od v dané oblasti zdržujících se chatařů, jmenovanou rovněž podrobil testu na přítomnost alkoholu v dechu, a to s pozitivním výsledkem. [REDAKCE] si vyžádala také absolvování testu na přítomnost omamných a psychotropních látek v těle, který policisté také provedli, ale žádné takové látky v těle jmenované prostřednictvím testu nezjistili.

4. Poté shora (míněno od příjezdové cesty) uslyšeli křik, na který [REDAKCE] reagovala vyděšeně, chytala se [REDAKCE] a ptala se policistů, zda jde o [REDAKCE], jestli je s ním někdo nahoře, k čemuž obžalovaný uvedl, že ano, neboť chtěl [REDAKCE] uklidnit. Uváděla, že se poškozeného bojí, nechtěla, aby ho k ní pustili, zmiňovala, že proti [REDAKCE] bude svědčit, že takto už to dál nejde. Poté bylo shora slyšet: „Vás rozsekám!“ a nějaký nadávky, načež obžalovaný poodstoupil od chaty, aby se podíval, co se děje, a případně zamezil styku poškozeného s [REDAKCE], kterou s ohledem na její vystupování označil za „nepříčetnou“. V dále [REDAKCE] uviděl přicházet osobu celou v černém, která měla na sobě mikinu s kapucí a něčím překrytý obličej. Osoba sestupovala rychlou chůzí směrem k policistům. Když přišla blíž, zjistil obžalovaný, že se jedná o [REDAKCE], který v tu chvíli ze sebe začal sundávat věci - zahodil batoh, co měl s sebou, strhnul ze sebe mikinu a tričko, přičemž v ten moment jako předmět na obličej poškozeného [REDAKCE] identifikoval plynovou masku. Tehdy [REDAKCE] pronesl: „V tomhle jsem běžel dva kilometry, jsem vybejkovanej, teď vás rozsekám!“ a zase policistům adresoval nějaké nadávky, k čemuž připojil: „Jsem zvědavěj, co se mnou budete dělat.“ Obžalovaný měl připravený pepřový sprej, ale když rozpoznal plynovou masku, sprej zahodil. Vzal do ruky služební střelnou zbraň, tu nabíl a namířil na [REDAKCE] - je přesvědčen, že do dolní části těla. Poškozený ale přišel ještě blíž, pročež obžalovaný začal křičet: „Policie, jménem zákona, stůj, lehni si na zem!“ [REDAKCE] se v ten okamžik zastavil, ale celou dobu rozhazoval rukama, což činil už předtím. Poté si strhl plynovou masku z obličeje a zahodil ji za sebe. V ten moment v ruce poškozeného [REDAKCE] zpozoroval nějaký předmět, ale měl fixovaný pohled na obličej a hrudník [REDAKCE], takže zmíněný předmět nemohl identifikovat a ani v současné době jej není schopen popsat. Je si však jistý tím, že nějaký předmět [REDAKCE] v ruce držel, což mu následně, když se na tento ptal, potvrdil [REDAKCE]. Poškozeného proto vyzval, ať „to“ odhodí, přičemž ten výzvu nerespektoval a naopak se proti [REDAKCE] rozešel. Na to obžalovaný reagoval slovy: „Kurva, budu střílet!“, k čemuž se mu od [REDAKCE] dostalo odpovědi: „Tak si střílej...“ a z chůze se proti [REDAKCE] rozeběhl. Obžalovaný se dosud podrobněji nezajímal a lokalizaci jednotlivých zástřelů na těle [REDAKCE], přičemž předmětné dění si po konzultaci

s [REDACTED], jenž s ním o místech zástřelů hovořil, vykládá tak, že první výstřel, který označil za „zpackaný varovný“, měl být vedený dolů, vedle poškozeného, kterého mohl zasáhnout na levém boku. Po této ráně, již [REDACTED] nazval také jako obrannou střelbu, ví, že přizvedl zbraň a ještě dvakrát proti [REDACTED] vystřelil. V těchto dvou dalších případech už na poškozeného mířil, ale nikoliv „cíleně na srdce“, což pokládá za nesmysl, [REDACTED] usmrtit nechtěl. Po prvním výstřelu poškozený v pohybu proti němu pokračoval, možná mohl udělat jeden krok a poté se (dle aktuálního povědomí obžalovaného o důkazní situaci) začal zřejmě „nějakým způsobem točit někam, někam kroutit“, avšak tehdejší vnímání situace [REDACTED] přimělo ke dvěma dalším výstřelům jdoucím v rychlém sledu po sobě. Při prvním výstřelu se od poškozeného nacházel ve vzdálenosti srovnatelné s jeho odstupem od místa předsedy senátu, když se nacházel u řečnického pultu určeného pro v řízení vypovídající osoby (v jednací síni Krajského soudu v Českých Budějovicích č. dv. 62), která – jak vyplývá z úředního záznamu založeného na č.l. 2074 spisu (p.v.) – činí 230 cm. Tehdy situaci vnímal tak, že při každém ze tří výstřelů poškozený proti němu postupoval čelně, načež až po třetí ráně začalo jeho tělo rotovat, nicméně jejím popisem si není jistý, což odůvodnil tím, že před poškozeným ustupoval, navíc v místě byl blátivý terén a jednalo se o vyhocený konflikt s agresivním útočníkem.

5. Přestože s [REDACTED] už dříve přišel do styku, takto jej neznal. V okamžiku, kdy po zmíněné střelbě jmenovaný před obžalovaného spadnul, rozhodl ruce a schoulil se. Nacházel se v pozici hlavou k chatě a zády k [REDACTED], kterého v první chvíli napadlo, že poškozeného vůbec netrefil, protože měl holá záda a obžalovaný si žádného zástřelů nevšiml. Vzhledem k tomu, že se v blízkosti poškozeného nenacházel předmět, který předtím zahlédl, [REDACTED] jej při komunikaci s operačním střediskem vůbec nezmiňoval. Po střelbě stál „zamrzlý“ ve stejné pozici, neustále na poškozeného mířil, během čehož k němu přišel [REDACTED], což obžalovaného „probudilo“, řekl kolegovi: „Jistím!“, načež [REDACTED] poškozeného zajistil služebními pouty, otočil jej na záda a zahájil srdeční masáž. [REDACTED] v tu chvíli vyndal náboj z nábojové komory a podal tzv. hláskou službu, resp. zajistil přivolání zdravotníků. Tehdy za nimi přišel muž, jenž uvedl, že je záchranář a začal pomáhat s ožívováním poškozeného. [REDACTED] se snažila k [REDACTED] dostat a vyhrožovala policistům možnými následky, přičemž obžalovaný se jí snažil v přístupu k poškozenému zamezit, aby nenarušovala pokus o záchranu jeho života.
6. [REDACTED] zároveň vyslovil omluvu směrem ke všem blízkým [REDACTED], lituje ztráty jeho života, nicméně ani s odstupem času nespatřuje jinou možnost, jak daný incident vyřešit.
7. **Svědék** [REDACTED] uvedl, že u Policie České republiky působí již 19 let, přičemž s [REDACTED], s nímž má kamarádský vztah, slouží cca 8 až 10 let. S [REDACTED] a [REDACTED] již před projednávanou událostí v rámci služby přišel do kontaktu, a to tehdy, když řešil trestní oznámení [REDACTED] podané na údajného útočníka, který je měl ohrožovat střelnou zbraní, dále coby člen hlídky vyjel za oznamovatelkou [REDACTED], která měla uvádět, že ji v Lomnici nad Lužnicí napadá její partner, ale po příjezdu policistů vše popřela. Od kolegů věděl, že rovněž oni události, které se týkaly [REDACTED] a [REDACTED], řešili, posledně jmenovaný jim měl dokonce úmyslně poškodit služební vůz.
8. Když dne 5. 8. 2020 přijeli na místo, kde se měla nacházet [REDACTED], která oznámila „nepokoje“ ze strany [REDACTED] v chatové oblasti Dvořiště, potkali u mostku nacházejícího se poblíž odbočky k chatám posledně jmenovaného, který k policistům poté, co zastavili, přišel a střídavě ze sebe sundával oblečení, pak je zase natahoval, přičemž jim říkal, že se vlastně znají, resp. že na policisty už čeká, že ví, že přijedou. Nejprve jeho

Shodu s prvopisem potvrzuje Adéla Cvetková

vystupování (míněna manipulace s oblečením) působilo na svědka agresivně, když ale [REDAKCE] zjistil, že policisty zná, uklidnil se. Poškozený vypadal, že je ovlivněn alkoholem, ani to sám nepopíral, přičemž s sebou měl i jistou láhev.

9. Poté, co na zmíněném místě opustili poškozeného a dorazili k předmětné chatě, [REDAKCE] jim k nepořádku, který zde uviděli, sdělila, že tento má ne svědomí [REDAKCE]. Ten ale policistům předtím říkal, že [REDAKCE] „přeskočilo“ a chatu, resp. její vybavení poničila ona. Zarazilo je, že [REDAKCE] byla od pasu dolů potřísněná od krve, kvůli čemuž (svědek už neví, kdo z nich tak učinil) na místo povolali zdravotníky. U [REDAKCE], která byla hysterická, provedli test na přítomnost alkoholu s výsledkem mírně pod 2 promile a snažili se ji uklidnit. Nejpozději půl hodiny po příjezdu na místo uslyšeli postupně se přibližující křik, neartikulovaný řev, [REDAKCE] jen občas zaznamenal nějaká slova, včetně nadávek. Později v křičící osobě poznal obžalovaného, který zmiňoval, že je rozseklá. Měl přes obličej nasazenou plynovou masku a uváděl: „Teď jsem v tomhle běžel 2 kilometry a jsem vybejcenej!“, což svědka straší dodnes.
10. V té chvíli se poškozený [REDAKCE] už nacházel u sousední chaty. Před tou poškozeného od předcházejícího setkání poprvé uviděl, přičemž poškozený měl (krom na obličej nasazené plynové masky) na sobě kratásky, kotníkové boty, triko a mikinu. Od tohoto okamžiku se hysterická reakce [REDAKCE] začala stupňovat, začala se za svědka schovávat, přičemž nereagovala na snahu [REDAKCE] přemístit ji do chaty, což by zvládl pouze za použití násilí. Vykřikovala, že se [REDAKCE] bojí, že z něho má strach, chytala se za svědkovo oblečení. Ten se snažil sledovat veškeré okolní dění, včetně postavení kolegy, který se nacházel pod schody vedoucími z terasy, načež začal odstupovat, a to jak ve směru od chaty k lesu, tak zpět, dále od přibližujícího se [REDAKCE]. Poté si všiml, že si jmenovaný sundává oblečení. Vybavuje si vysvlečení trika, kdy už plynovou masku u poškozeného neviděl. Až později ji zaregistroval ležící na zemi před vedlejší chatou. Poté si vybaví bez masky a trika, oblečeného jenom v kratásech, neustále se přibližujícího [REDAKCE], jenž „takřka běžel“ a máchal kolem sebe rukama. Pohyby poškozeného popsal jako trhavé, případně cukavé, přičemž si rovněž vzpomíná, že [REDAKCE] řval a adresoval jim výhrůžky a nadávky, zmiňoval cosi o sráčích, říkal, že je všechny rozseká. Svědek také vnímal řev [REDAKCE] a křik obžalovaného, jenž [REDAKCE] opakovaně adresoval zákonné výzvy. První výzvu: „Stůj, jménem zákona, policie, stůj!“, zaznamenal, když se [REDAKCE] nacházel u vedlejší chaty. Vzpomíná si, že poté opakovaně slyšel rovněž: „Stůj, nebo střelím!“. To už [REDAKCE] proti poškozenému držel namířenou služební střelnou zbraň. Kdy se obžalovaný zbraně chopil, však svědek neví, předtím držel jen pepřový sprej. Po vyrčení prvotních výzev, kdy se mu [REDAKCE] ztratil z dohledu kvůli v místě přítomnému porostu, následovaly výzvy další. Svědek se nedokáže vyjádřit k tomu, jak daleko se od něj poškozený nacházel, když jej obžalovaný varoval, že použije střelnou zbraň, pouze odhaduje, že se mohlo jednat o 5 až 10 metrů. Když znovu spatřil [REDAKCE], již proti obžalovanému běžel. V tom okamžiku obžalovaný zakřičel: „[REDAKCE], zahod' to, stůj, nebo střelím!“. Výzvy v této podobě se [REDAKCE] dostalo z toho důvodu, že něco držel v ruce (zřejmě pravé, ale tím si svědek není jistý) a mával tím, zřejmě šlo o nějakou trubku či tyč, dlouhou více než 0,5 metru, avšak kratší 1 metru. Uvedeného předmětu si [REDAKCE] všiml nedlouho před okamžikem, než mu poškozený na chvíli zmizel z dohledu. První výstřel přišel krátce poté, co [REDAKCE] znovu uviděl, cca 3 až 5 vteřin od tohoto momentu, přičemž na tento výstřel tělo poškozeného dle svědka nijak nereagovalo a [REDAKCE] pokračoval ve svém původním pohybu plynule dál. Poté přišla další střelba v podobě tzv. dvojitý výstřel. První a druhý výstřel od sebe dělila cca vteřina, druhou a třetí ránu časový interval kratší. Po dvojitý výstřel [REDAKCE] spadl na zem a stočil se ze svého pohledu doprava.

11. Co se dělo s předmětem, který poškozený předtím držel, [REDACTED] neví. [REDACTED] nechal na terase, přistoupil k [REDACTED], upozornil obžalovaného, že si jej bere na starost, přiklekl k němu, nasadil poškozenému (z preventivních důvodů) pouta a otočil jej obličejem k sobě. Poté začal provádět oživování za pomoci nepřímé srdeční masáže, s čímž jim pomáhal ještě jeden v místě se zdržující muž, který poté k místu přišel. [REDACTED] nejprve nařikala, pak seběhla z terasy dolů a snažila se dostat k [REDACTED], v čemž jí chtěli zamezit.
12. Svědkyně [REDACTED] vypověděla, že jako partneri začali žít s [REDACTED] v říjnu roku 2019, kdy se seznámili v Praze a poté začali bydlet u známého otce svědkyně, v Pístině (okres Jindřichův Hradec), na přelomu roku se pak přestěhovali ke známému [REDACTED], do Deštné, kde strávili cca tři měsíce, načež se ubytovali v chatě patřící [REDACTED], nacházející se v katastru obce Smržov, kde bydleli až do předmětné události. [REDACTED] kladli [REDACTED] na srdce, aby na chatě udržovali pořádek, což nečinili a při pravidelných hádkách vybavení chaty demolovali, házeli po sobě věcmi apod. [REDACTED] jim chatu k užívání poskytli bezplatně a [REDACTED] s [REDACTED] v podstatě dotovali. Jmenovaní měli příležitostné brigády, ale dlouhodobý pracovněprávní vztah ani jeden z nich v průběhu společného soužití nezískal. [REDACTED] před svědkyní netajil svou trestní minulost, přičemž i [REDACTED] má zkušenost s trestním řízením proti ní vedeným, neboť byla pravomocně odsouzena pro drogovou trestnou činnost a za tuto potrestána podmíněným trestem odnětí svobody, přičemž její další trestní stíhání (pro přečin křivého obvinění dle § 345 odst. 2 trestního zákoníku) bylo zastaveno tzv. pro neúčelnost. Policisté za nimi na chatu přijížděli často, občas i několikrát do týdne, někdy měli soužití klidné, takže se bez policejní asistence třeba dva týdny obešli. Svědkyně popsanou situaci shrnula tak, že s [REDACTED] měli bouřlivý vztah. Když se hádali, [REDACTED] - s ohledem na svou impulsivitu - předměty, které měla při sobě, po [REDACTED] házela, ale nikdy se nedopouštěli takového jednání, které by chatu nenávratně, resp. výrazněji poškodilo. Otevřený konflikt s nikým z ostatních chatařů neměli, naopak se s několika z nich přátelili. V počátku vztahu s [REDACTED] oba zneužívali pervitin, avšak poté, co na přelomu let 2019 a 2020 svědkyně otěhotněla a následně o plod přišla, rozhodli se s drogami skoncovat a z návykových látek užívali už jen alkohol, který mnohdy jejich hádky podpořil. Aby [REDACTED] dokázali, že drogy už neužívají, pravidelně si po příjezdu policistů vyžádali test na jejich přítomnost v těle.
13. Dne 5. 8. 2020 oba konzumovali alkohol, [REDACTED] několik panáků rumu, o množství [REDACTED] zkonsumovaného alkoholu svědkyně přehled nemá. Na tísňovou linku Policie České republiky svědkyně zatelefonovala kolem sedmé hodiny večerní, a to poté, co po hádce s [REDACTED] vyházela plno věcí z chaty ven a on na ni začal křičet. Pravidelně policisty přivolala, aby je „přijeli uklidnit“. V tu dobu neměli telefon, pročež volala od sousedů. Učinila oznámení ve smyslu „[REDACTED] řádí“, přestože konflikt eskalovala sama. [REDACTED] si sbalil osobní věci, což v obdobných situacích dělal, a odešel.
14. Policisté přijeli do 15 minut od oznámení. Staršímu z nich řekla, „ať se jde podívat, co tam je zase za spoušť“ a vzala jej dovnitř. Obžalovaný stál celou tu dobu dole před chatou. Opět požadovala provedení testu na přítomnost drog v těle, který byl negativní, pozitivně byla naopak testována na alkohol, nicméně zjištěnou hladinu si nepamatuje. Co se týče zdravotního stavu v době příjezdu policistů, nebyla svědkyně nijak poraněna, vyjma drobných rezných ranek na chodidlech, které si [REDACTED] způsobila tak, že bosa chodila po střepech, které v chatě na zemi ležely po rozbití dvou skleněných láhví. Z chodidel krvácela, ale jinde na těle od krve potřísněná nebyla. Z intimních partií začala krvácet až po smrti [REDACTED], přičemž v inkriminované době byla znovu těhotná. I v těhotenství tedy užívala alkohol (k narození dítěte

došlo [REDAKCE], z předcházejícího vztahu má [REDAKCE] čtrnáctiletého potomka, kterého však nemá ve své péči).

15. Příchod [REDAKCE] zpozorovala, když se s kolegou obžalovaného nacházela na terase chaty. Tehdy jej už musel vidět i obžalovaný. [REDAKCE] se nacházel na úrovni vedlejší chaty a přicházel pomalým krokem. Žádný jeho hlasitý slovní projev [REDAKCE] nezaznamenala. Poškozený tehdy na sobě měl černé kratásy, růžové tričko a na nohou obuv. O plynové masce se svědkyně dozvěděla až později, když ji označenou číslem viděla ležet na zemi. Poté si poškozený jednou rukou sundal tričko a směrem k obžalovanému řekl: „Já se tě nebojím“. Sama s ním ani policisty v těchto chvílích nijak nekomunikovala. Při sundání trička se [REDAKCE] nacházel cca 4 až 5 metrů od [REDAKCE], udělal ještě půl kroku, skoro zastavil, přičemž obžalovaný proti němu stál s rozkročenýma nohama a mířil na něj střelnou zbraní, kterou držel oběma rukama. Poškozený měl po sundání trička ruce podél těla, jehož držení svědkyně popsala tak, že jí připadalo, jako by se [REDAKCE] naparoval. Tehdy obžalovaný poprvé vystřelil. Střelbě dle [REDAKCE] nepředcházely žádné výzvy ze strany obžalovaného. [REDAKCE] se po tomto prvním výstřelu předklonil a na místo zástřelu na hrudníku, kterého si svědkyně ihned všimnula (a na tyto partie ostatně hlavní zbraně dle svědkyně obžalovaný zjevně mířil), si položil pravou ruku a po straně této ruky začal rotovat, resp. přepadávat dopředu (když svědkyně pohyb znázorňovala, předváděla rotaci na druhou stranu). Na střelbu slovně reagoval kolega obžalovaného, jenž situaci označil za „průser“, načež svou ruku přitiskl k rameni [REDAKCE]. Následně se oba rozeběhli dolů. Mezitím obžalovaný o krok blíž popostoupil k [REDAKCE] a po pár vteřinách podruhé vystřelil. Krátce na to, když se už poškozený nacházel na zemi, přidal třetí výstřel, po kterém se poškozený na zemi už pouze zatřásl. Při druhém a třetím výstřelu se obžalovaný od [REDAKCE] dle [REDAKCE] nacházel už velmi blízko, cca 1 metr. Policisté poté bezvládné tělo poškozeného přetočili na záda a [REDAKCE] začal provádět srdeční masáž. Později na místo přijeli zdravotníci i další policisté.
16. **Svědék** [REDAKCE], [REDAKCE] Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje, odboru obecné kriminality, zařazený jako vyšetřovatel, zmínil, že předmětného dne byl součástí výjezdové skupiny povoláné operačním důstojníkem na místo činu, kde se už část výjezdové skupiny nacházela, když se sem dostavil. Rovněž se zde nacházeli členové výjezdu z územního odboru Jindřichův Hradec, pročež si vzájemně předali informace, kterými disponovali, a začali provádět standardní úkony.
17. Bylo mu řečeno, že se na místě nahází mrtvola [REDAKCE], jenž měl být zastřelen zakročujícím policistou, resp. [REDAKCE], jež měla oznámit, že byla svým partnerem napadena. Na místě jmenovanou požádal o podání vysvětlení, přičemž i jemu [REDAKCE] sdělila, že byla [REDAKCE] napadena s tím, že jí měl vyhrožovat zabitím. Oblečení měla potřísněné krví, pročež jí požádali, aby je vydala. Poté se z místa odebrala pryč. Svědkovi přišlo, že je pod vlivem nějaké omamně látky, byla rozrušená, až hysterická, na druhou stranu nevnímal její stav takový, že by vylučoval podání vysvětlení.
18. Následně policisté započali ohledání místa činu, při kterém postupovali běžným způsobem, jak je zaznamenáno ve vypracované dokumentaci. Svědek netuší, z jakého důvodu došlo k označení stopy v podobě na místě nalezené trubky, tato byla označena již před příjezdem [REDAKCE]. Při ohledání místa činu se k němu nedostala informace, že by na místě činu něco chybělo, případně přibylo, ví pouze, že jistá žena po činu přemístila původně na jiném místě se nacházející tašku.
19. Po provedení nezbytných úkonů, včetně vytěžení dotčených osob, byly zahájeny úkony trestního řízení pro podezření ze spáchání ([REDAKCE]) trestných činů nebezpečného vyhrožování a násilí proti úřední osobě, přičemž toto trestní řízení vedl právě svědek. Ve

vypracovaných dokumentech nezmínil okolnost, že by v době prověřovaného útoku [REDAKCE] držel jakoukoli zbraň, poněvadž takovou informaci zřejmě nedisponoval.

20. V rámci ohledání místa činu prohledávali prostor, kde byla nalezena jedna nábojnice, a vzhledem k tomu, že na těle identifikovali tři střelná poranění, hledali nábojnice další, a to velmi důkladně, avšak neúspěšně (nábojnice hledali propátráváním, tzn. kousek po kousku, s ohledem na pozdní čas používali speciální osvětlení hasičského záchranného sboru, přivolán byl rovněž pracovník z OKTE České Budějovice s detektorem na vyhledávání kovů). [REDAKCE] je přesvědčen o tom, že zjišťován byl rovněž počet nábojnic v pistoli obžalovaného, o čemž byl sepsán úřední záznam, ale výsledek si již nepamatuje.
21. K osobě poškozeného [REDAKCE] se vyjádřili jeho blízcí, bývalá manželka, [REDAKCE], a adoptivní otec, [REDAKCE].
22. **Svědkyňe** [REDAKCE] vypověděla, že se s [REDAKCE] znala již delší dobu před svatbou, přičemž jejich společnou dceru [REDAKCE] vychovává dlouhodobě sama, nyní tedy i se svým současným partnerem. Zemřelého měla velmi ráda, byť to s ním někdy bývalo těžké. Přestali spolu žít z toho důvodu, že každý z nich měl jiné představy o životě, [REDAKCE] nebyl tak cílevědomý jako svědkyně, resp. připadalo jí, že myslí víc na sebe, než na rodinu, rovněž nadměrně konzumoval alkohol. Dcera se jim narodila v roce [REDAKCE], načež se rozešli. Rozchod [REDAKCE] neunesl, v té době svědkyni pronásledoval, kvůli čemuž byl soudně trestán. Jinak se k ní ale choval slušně, hezký vztah měl s dcerou. Po výkonu trestu odnětí svobody spolu znovu začali žít, a to v letech 2017 až 2019, načež se definitivně – tentokrát v poklidu – rozešli. Násilného jednání se vůči ní [REDAKCE] nedopouštěl, vyjma několika facek během prvních dvou let společného soužití. Po rozchodu poškozený neplatil výživné, pročež se je rozhodla vymáhat soudně. Měsíc před smrtí ji [REDAKCE] navštívil, uvědomoval si, že by výživné měl platit, ale tvrdil, že nemá dobré zaměstnání. Kladla mu na srdce, aby dceru častěji navštěvoval. Tehdy se seznámila s novou partnerkou poškozeného, domluvili se, že je s dcerou navštíví na chatě, k čemuž ale již nedošlo. Před inkriminovanou událostí jí poškozený telefonoval a radoval se z toho, že s partnerkou čekají potomka.
23. **Svědka** [REDAKCE] zmínil, že měl [REDAKCE] v péči od jeho 2 do 18 let, poté se poškozený od rodiny odstěhoval a přehlásil na jinou adresu, a to kvůli tomu, že jeho dluhy, ke kterým již v tomto brzkém věku přišel, s ohledem na společnou adresu trvalého bydliště trpěli i ostatní. Do 15 let prospíval bez problémů, poté však s jeho matkou začali řešit výchovné problémy, což vyústilo ve dvouměsíční pobyt [REDAKCE] v diagnostickém ústavu. V průběhu následujícího času se dozvěděli, že poškozený páchal drobnou majetkovou trestnou činnost, i o jeho uvěznění. Po propuštění na svobodu začal žít s [REDAKCE], s níž se také vzal, a narodila se jim dcera, kterou společně vychovávali. Brzy se ale rozvedli, [REDAKCE] to neunesl a znovu skončil ve vězení. Tento pobyt ve vězení jej dle svědka viditelně poznamenal. Po jeho konci svědek za [REDAKCE] zaplatil dluhy dosahující téměř 100.000 Kč, aby mohl žít tzv. s čistým štítem. Poškozený se znovu nastěhoval k [REDAKCE], začali spolu i s dcerou znovu žít, přičemž si našel práci ve stavebnictví. Vše vypadalo v pořádku, ale poté došlo znovu k rozchodu a [REDAKCE] začal být nepříjemný. Poté svědkovi o tom, jak se mu daří, referoval spíše telefonicky, přičemž na podzim roku 2019 mu sdělil, že si našel novou partnerku [REDAKCE], že by ji chtěl rodičům ukázat, a to i vzhledem k tomu, že spolu čekali dítě, a týden před svými třicátinami je pozval na oslavu narozenin. Svědek se pokoušel uvolnit ze zaměstnání, což se mu nepodařilo, proto se dohodli na setkání následném, ke kterému ale již nedošlo. [REDAKCE] nikdy nebyl přítomen jakémukoli násilnému jednání poškozeného, ani o tomto od nikoho neslyšel.
24. **Svědka** [REDAKCE] uvedl, že je majitelem kiosku s občerstvením, který u rybníka v chatové

oblasti Dvořiště provozuje jeho manželka. [REDAKCE] znal, jeho chování pokládal za nestandardní, pamatuje si, že ke kiosku během léta roku 2020 (jak se později – oproti předcházejícímu tvrzení o roku 2019 – opravil) chodil s mačetou, kvůli čemuž se ho báli hosté i svědkova manželka, nicméně nezaznamenal, že by komukoliv s tímto nástrojem vyhrožoval, resp. že by s ním měl jakoukoli negativní zkušenost, stejně jako jeho manželka.

25. **Svědkyňe** [REDAKCE] zmínila, že společně s partnerem vlastní chatu (v katastru obce Smržov) s č. p. [REDAKCE] která se nachází poblíž místa činu (50 až 100 metrů). Předmětného dne na ně zaklepala sousedka a ptala se jich, zda slyšeli výstřely, což negovali, poněvadž do té doby byli uvnitř. Svědkyňe byla s ohledem na zmíněné sdělení zvědavá, proč se společně se sousedčinými dětmi šla zjistit, co se stalo. Uviděla ženu, zřejmě partnerku zastřeleného, jak opřená o policejní automobil pláče a opakuje: „Vy jste mi ho zabili, vy jste mi ho zabili.“ Pak si u cesty všimla nákupní tašky nacházející se cca 20 metrů od policejního auta stojícího nedaleko chaty, kde se měl zdržovat zastřelený muž. Tašku dala ke straně, když tudy projížděl automobil. Nacházely se v ní láhve od piva, boty či pantofle a taštička přes rameno. Na zastřeleného muže neviděla, ale všimla si policistů a z jejich počínání vyzorovala, že se muže pokoušejí oživit, o což se po svém příjezdu pravděpodobně snažili i zdravotníci, kteří dle svědkyňe místo nemohli najít a přijeli tak později, asi po půl hodině. Do deseti minut k místu přijela jiná, neoznačená civilní vozidla, z nichž vystoupili nějakí muži. Doslechla se, že se zastřelený muž se svou partnerkou v chatové oblasti často hádali, sami s partnerem zaregistrovali opakovaný příjezd policistů, přičemž se dozvěděli, že jejich příjezdu se měla dožadovat partnerka zastřeleného muže, který ji měl napadat. Svědkyňe ani její partner si ale žádné takové události nevšimli.
26. Dále byly za souhlasu procesních stran dle § 211 odst. 1 tr. řádu čteny protokoly o dřívějších výpovědích svědků [REDAKCE] (č.l. 660-675), [REDAKCE] (č.l. 679-690), [REDAKCE] (č.l. 691-705), [REDAKCE] (č.l. 751 – 761), [REDAKCE] (č.l. 706 – 720), [REDAKCE] (č.l. 725 – 736), [REDAKCE] (č.l. 738 – 749), [REDAKCE] (č.l. 763 – 774), [REDAKCE] (č.l. 776 – 786), [REDAKCE] (č.l. 787 – 797), [REDAKCE] (č.l. 803 – 817), [REDAKCE] (č.l. 818 – 833), [REDAKCE] (č.l. 834 – 851), [REDAKCE] (č.l. 852-866), [REDAKCE] (č.l. 867-880), [REDAKCE] (č.l. 882-894), [REDAKCE] (č.l. 896-909), [REDAKCE] (č.l. 912-920), [REDAKCE] (č.l. 921-930), [REDAKCE] (č.l. 931-940), [REDAKCE] (č.l. 941-951), [REDAKCE] (č.l. 954-964), [REDAKCE] (č.l. 996-1004) a [REDAKCE] (č.l. 1006-1015).
27. **Svědkyňe** [REDAKCE] vypověděla, že se v srpnu roku 2020 rozhodli s manželem strávit dovolenou u rybníku Dvořiště na Třeboňsku. Z tohoto důvodu si zde pronajali chatu. Ten den, kdy došlo k projednávané události, je na chatě navštívili její sestra s manželem ([REDAKCE] a [REDAKCE]), přičemž společně grilovali. Z vedlejší chaty, kterou odděloval živý plot, bylo slyšet, že někdo něco slaví, což zde bylo na denním pořádku. Později to však přešlo v hádku a začala se odsud ozývat vulgární slova. Následně odsud přišla na krátko ostráhaná žena ve výstředním oblečení, která byla nejspíše těhotná. Požádala svědkyňi a jejího manžela, zda by nemohli zavolat policii. Půjčili jí telefon, ať policii zavolá sama. Když žena telefonovala, svědkyňe slyšela, jak žádá, aby na místo dorazilo více policistů. Žena byla plačtivá, svědkyňe se jí tázala, proč žije s člověkem, který jí ubližuje. Odpověděla, že by ji odejít nenechal a dále se zdržovala v okolí chaty. Poté se odebrala zpět do vedlejší chaty, odkud se začaly ozývat zvuky, jako by někdo něco vyhazoval ven. Svědkyňe se zbytkem rodiny šla raději do chaty. Když uviděli majáky, domnívali se, že policie již věc řeší, proč se vyšli zpět před chatu a pokračovali v grilování. Poté bylo slyšet řev a slova jako „odhoď to, zahod' to, vyhoď to“, ale přesně vyřčenému rozumět nebylo. Následně uslyšeli výstřel, krátkou pauzu a další dva rychlé výstřely. Během střelby nezaznamenala žádný hlasový projev.

Potom, co dozněly výstřely, slyšela, jak žena křičí na policisty, že jsou to vrazi, že ho popravili. Před událostí slyšela svého muže hovořit s partnerem této ženy, ale rozhovor blíže nesledovala.

28. **Svědkyňe** [redacted] uvedla, že se v březnu roku 2020 s manželem rozhodli, že stráví dovolenou u rybníku Dvořiště na Třeboňsku. Za tímto účelem si zde pronajali chatu, kam dorazili 1. 8. 2020. Při příjezdu je majitel chaty upozornil na to, že na chatě pod nimi bývá často hluk, ať si jejích obyvatel nevšímají, případně když se budou bát, ať se zavrou do chaty. Svědkyně s manželem byli přes den vždy pryč, jezdili na kolech. Ve středu, kolem 18. hodiny, byli na chatě a vnímali, jak muž z chaty pod nimi agresivně vystupuje vůči své družce, pročež se svědkyně i s dětmi odebrala dovnitř do chaty. Později slyšela, jak žena z chaty pod nimi volá o pomoc a chce, aby někdo zavolal policii, že ji chce zabít. Během 15 až 20 minut zaklepal na balkonové dveře policista, který se jich zeptal, co viděli a potom odešel. Byl velký, s tmavými vlasy a atletickou postavou. Poté svědkyně viděla, jak se policisté baví s mužovou družkou, která jim tykala a žádala, ať s ním něco udělají, protože jí rozmlátil celou chatu. Po chvíli svědkyně slyšela, jak policista křičí „lehni si na zem, lehni si na zem“. Poté, co toto řekl asi třikrát, padly tři výstřely. Svědkyně vyběhla na balkon, odkud viděla, jak menší policista bere muže ležícího na zemi za pravou ruku, otáčí jej a oživuje. Přišel mu pomoci i chatář z vedlejšího objektu. Druhý policista odněkud vyběhl a utíkal k policejnímu autu. Žena hlasitě křičela, že jej zabili. Policista ji požádal, aby přinesla nějaké ručníky. Později svědkyně viděla, jak muže oživují záchranáři. Den předtím se svědkyně v restauraci dozvěděla, že zmíněný muž chodí po okolí s mačetou a místní z něj mají strach. Měl fyzicky napadnout rovněž majitele chaty, kterou měla svědkyně se svou rodinou pronajatou. Předmětný zákrok policisty vůči muži na vlastní oči neviděla, ale když vyběhla na balkon, zaregistrovala, jak padá k zemi v pozici hlavou k chatě a nohama k lesu. V jeho rukách neviděla žádný předmět. Menší a starší z policistů pak prováděl masáž srdce zasaženého.
29. **Svědkyňe** [redacted] zmínila, že v chatové oblasti u rybníku Dvořiště má chatu č. ev. [redacted], a to už asi 21 let. Nikdy tam nebyly žádné potíže, byla to klidná oblast. Rok před projednávanou událostí však zde začala bydlet [redacted] se svým partnerem, přičemž od té doby zde vnímala častý pohyb cizích lidí, v místě se střídala auta, našly se zde i injekční stříkačky a z předmětné chaty se ozýval hluk. S [redacted] a [redacted] svědkyně nehovořila, pouze se zdravili. Často se kolem chaty pohybovala policie, třeba i dvakrát do týdne. Jednou svědkyně viděla, jak policisté [redacted] zadržují. On na ně byl hrubý, vulgární a mlátil hlavou o auto. Svědkyně se poškozenému raději vyhýbala, bála se ho. Ten den, kdy se stala projednávaná událost, slyšela poškozeného opět křičet. Bála se, aby nepřišel k jejich chatě, a tak šla raději dovnitř a zamkla dveře. Poté s manželem z okna viděli, jak [redacted] chodí po hrázi rybníka a křičí vulgární výrazy, které byly nejspíše adresované [redacted]. Usoudili, že jej asi vyhodila. Po chvíli svědkyně viděla, jak se poškozený vrací ke své chatě. Následně byly slyšet tři výstřely. Před těmito výstřely nic neslyšela. Krátce na to se začali sjíždět záchranáři. Svědkyně zavolala známým [redacted], kteří měli chatu ve stejné řadě jako [redacted] s [redacted], přičemž [redacted] svědkyni řekli, že policisté nejspíš poškozeného zastřelili.
30. **Svěddek** [redacted] uvedl, že pobyt na předmětném místě zajistila jeho žena. V chatě pod nimi žila skupina narkomanů, přičemž zde vnímali řev. Dne 5. 8. 2020 se svědek s rodinou na chatu vrátil z výletu asi mezi 17. a 18. hodinou a zaregistroval hádku ze zmíněné chaty, vyhazování předmětů z ní, resp. křik ženy, že ji chce její partner zabít, pročež se svědek s rodinou zamkl v chatě. Později jim někdo klepal na dveře. Zjistili, že jde o policistu, který jim řekl, ať zatím raději zůstanou zamčení. Následně slyšeli, jak policista třikrát hlasitě zvolal „stůj, stůj, stůj“ a vnímali výstřel. Svědek s manželkou šli na balkon a viděli, jak poškozeného oživují. Jeho družka hystericky křičela a opakovala, že jej popravili, resp. že půjdou do basy. S oživováním poškozeného poté přišel na pomoc obyvatel vedlejší chaty, později přijela i záchranná služba a na místo se začala sjíždět další policejní auta. Ještě před tímto incidentem se svědek v nedalekém kempu dozvěděl, že poškozený

je nebezpečný a chodí po okolí s mačetou. Všichni se jej báli. K výzvam, které svědek slyšel těsně před výstřely, uvedl, že zněly velmi rázně. Když slyšel výstřel, byl spolu s manželkou dole v chatě. Slyšel pouze jeden výstřel.

31. **Svědčyně** [REDACTED] vypověděla, že předmětného dne ji manžel odvezl na chatu, kam dorazili zhruba kolem sedmnácté hodiny. Když pak byli s manželem u chaty, uslyšeli výkřiky a mlácení do popelnic. Následně šli k [REDACTED]. Pak svědkyně uviděla, jak jde poškozený dolů a říká: „Když se něco stane, tak pořád volá mamince“. Po pár metrech pak odhodil tašku, zřejmě s láhvemi, řekl: „zmrdi policajtský“ a utíkal dolů. Po chvíli se ozval výstřel, načež se svědkyně podívala ke spodní chatě, kde policista prováděl masáž srdce poškozeného. Chata manželů [REDACTED], kde žil poškozený s partnerkou, se nachází asi 5 chat od objektu obývaného svědkyní. Od jara se říkalo, že zde poškozený působí potíže a [REDACTED] často volá policii kvůli jeho výhrůzkám. [REDACTED] ale takovou událost nezažila.
32. **Svědek** [REDACTED] zmínil, že na svou chatu u rybníka Dvořiště jezdí s manželkou převážně o víkendech. Pokud jde o obyvatele chaty, kde došlo k projednávanému incidentu, ví svědek jen to, že se tito hádali. Nezná jejich podobu, protože za nimi nechodil. Předmětného dne slyšel, jak poškozený bouchá do kontejneru na odpadky. Poté šli s manželkou k [REDACTED], odkud slyšeli, že poškozený nadává. Později jej viděl jít s nějakou taškou, kterou upustil a zakřičel: „zmrdi policajtský“, načež běžel dolů. Potom byly slyšet výstřely. Následně přijely vozy záchranné služby.
33. **Svědek** [REDACTED] uvedl, že v předmětné chatové oblasti asi od roku 2000 vlastní nemovitost, přičemž starousedlíky zná, poškozeného a jeho partnerku nikoliv, pouze jejího otce. Od března roku 2020, kdy se do místa přistěhovala [REDACTED], začalo docházet k problémům, neboť chatu jí obývanou začala navštěvovat různá individua a v okolí se začaly ztrácet různé věci, pročež svědek na svou chatu nechal nainstalovat kamerový systém. Předmětného dne, kolem sedmnácté až osmnácté hodiny, viděl svědek po hrázi rybníka procházet poškozeného, který měl přes rameno tašku a cosi vykřikoval. Později se stejnou cestou vracel, opět vykřikoval a zastavil se u kontejneru na příjezdové cestě k chatám, do kterého něčím mlátil. Svědek šel s manželkou do chaty, kde si uvařili kávu. Zhruba po 20 minutách uslyšeli 3 výstřely. Svědek zavolal [REDACTED], kteří mají chatu poblíž, a ti mu řekli, že na místě došlo ke střelbě, přičemž poškozený byl zastřelen. Zanedlouho po výstřelech kolem svědkovi chaty projela sanitka, kterou jeho manželka nasměrovala k chatě, kde k incidentu došlo. Jejich chata se nachází asi 200 metrů vzdušnou čarou od chaty [REDACTED], kde se zdržovali poškozený s partnerkou, mezi nimi je několik dalších chat a živých plotů. Nevšiml si, že by před událostí na místo přijeli policisté, nezaznamenal toho dne ani žádnou hádku mezi poškozeným a [REDACTED].
34. **Svědčyně** [REDACTED] uvedla, že tehdy jela s manželem a synem navštívit svou sestru a jejího manžela, kteří v předmětné chatové oblasti trávili dovolenou. K večeru seděli před chatou a připravovali večeři. Lidé ve vedlejší chatě byli velmi hluční, pouštěli si nahlas hudbu a křičeli na sebe, načež z této chaty k nim přiběhla žena a žádala je, aby zavolali policii. Švagr svědkyně jí půjčil telefon, aby si zavolala sama. Později, když už tam nejspíše byli policisté, uslyšeli od vedlejší chaty křik. Spolu se synem a sestrou šla svědkyně do chaty, poté zvenku zazněly tři výstřely a dovnitř přiběhl švagr s manželem svědkyně a říkali, že poškozeného asi zastřelili. Po střelbě slyšela mužský křik, šlo asi o dialog, ale podrobnosti si nevybaví. Švagr svědkyně se šel podívat, zda nepotřebují pomoc, protože jezdí se záchrankou. Obě chaty od sebe dělilo asi 10 až 20 metrů, mezi chatami byl příkop a túje, takže na vedlejší chatu nebylo moc vidět. K poškozenému a jeho partnerce svědkyně uvedla, že s nimi vůbec nepřišla do styku, slyšela jen to, jak se hádají.
35. **Svědek** [REDACTED] vypověděl, že se na chatu dostavil se svou ženou a synem, a to na pozvání švagrové s manželem. Jejich chata přímo sousedila s chatou, kde došlo k dané události. Obě chaty odděloval živý plot, přes který nebylo vidět. Předmětného večera seděli před chatou a grilovali, když se z vedlejší chaty začal ozývat hluk. Z konverzace muže se ženou z vedlejší chaty si svědek vybavuje, že [REDACTED] vykazovala poškozeného z chaty a on nechtěl odejít.

Později přišla [REDAKCE] k jejich chatě a žádala, aby zavolali policii. Švagr svědka jí půjčil svůj telefon a ona policii zavolala, přičemž místo popsala tak, že to tam policisté již znají. Uvedla, že jí poškozený demoluje chatu a žádá zásah proti němu. Poté telefon vrátila a někam odešla, načež se jí [REDAKCE] vydal hledat. Po chvíli se vrátil bez ní, načež pokračoval hluk odpovídající tomu, jako kdyby rozbíjel nějaké věci. Následně dorazili policisté a v chatě se setkali s [REDAKCE]. Poté svědek uslyšel, jak se z jiného směru, asi od lesa, ozval hlasitě muž, který se k chatě blížil. Zazněla policejní výzva a potom výstřely. Následně byla slyšet [REDAKCE], jak křičela: „Vy jste mi ho zastřelili“. Švagr svědka šel k druhé chatě, protože pracuje jako zdravotník u záchranné služby, poté dorazili i zdravotníci.

36. **Svědkyňe** [REDAKCE] zmínila, že se s manželem již dlouhou dobu znají s [REDAKCE], protože si v mládí postavili chatu vedle té jejich. [REDAKCE] na chatu přestali jezdit a v roce 2020 se sem nastěhovala [REDAKCE] se svým partnerem, [REDAKCE]. Oba si chodili ke svědkyni a jejímu manželovi často něco půjčovat, což [REDAKCE] postupně začalo být nepříjemné. [REDAKCE] kvůli rozmršákům s poškozeným často volala policii, dokonce běhala zkrvavená po lese a křičela, že ji zabije. Když o tom svědkyně hovořila s matkou poškozené, tato jí řekla, ať si jejich chování nevšímá. Poškozený často chodil po okolí a křičel, což svědkyni vadilo zejména z toho důvodu, že mívala na chatě svá vnoučata, také pravidelně jezdil s kolečkem pro dřevo a měl s sebou železnou tyč. V den, kdy došlo k projednávané události, seděli manželé [REDAKCE] spolu s vnoučaty a [REDAKCE] pod pergolou vedle své chaty, přičemž od kontejneru uslyšeli silný řev a rány. Z tohoto důvodu šla svědkyně s vnoučaty raději dovnitř do chaty. Když [REDAKCE] procházel kolem jejich chaty, řval něco jako „zmrdi policajtský, zabiju vás“. Na hlavě měl kapuci a přes obličej něco bílého, možná roušku. Poté svědkyně šla z chaty ven a slyšela, jak policista vyzývá poškozeného, aby si lehl na zem. Svědkyně se domnívá, že poté šla opět do chaty a až tam zaslechla výstřely. Poté vyšla opět na cestu a viděla, jak [REDAKCE] ožívují. Poškozený ležel přes cestu, hlavou k chatě a nohama k lesu. Chata [REDAKCE] je asi 200 metrů od chaty svědkyně.
37. **Svědka** [REDAKCE] uvedl, že spolu s manželkou je vlastníkem chaty, která stojí ve stejné řadě, jako chata [REDAKCE]. Pokud se tedy někdo chce dostat k chatě [REDAKCE], musí jít kolem jejich chaty. Svědek s manželkou bývají na chatě od jara do podzimu. Když se zde nacházeli [REDAKCE] s [REDAKCE], byl zde často hluk, křičeli na sebe. Poškozená běhala po okolí zkrvavená a vylévala si emoce. Svědek se vyhýbal kontaktu s nimi, měl z nich strach. [REDAKCE] jezdil pro dřevo s kolečkem a míval s sebou kovovou tyč. Svědek se domnívá, že ji měl na obranu, kdyby jej někdo napomínal, že si bere dřevo z cizího. Policisté byli u chaty, kde se [REDAKCE] s poškozeným zdržovali, velmi často. Dne, kdy došlo k projednávané události, měli svědek s manželkou na hlídání své dva vnuky. Večer k nim na návštěvu přišli ještě manželé [REDAKCE]. Nejprve od chaty [REDAKCE] uslyšeli hluk a nadávky, později prošel kolem jejich chaty [REDAKCE], krácející od kamenného mostu ke zmíněné chatě. Sousedka sedící naproti svědkovi si všimla, že má poškozený něco na obličej, oblečen byl do mikiny s kapucí. Přes rameno měl tašku, ve které cinkaly prázdné lahve. Mumlal si něco jako „policajti, zabiju je“. Nevšiml si, že by cokoliv držel v ruce. Poté svědek od chaty [REDAKCE] uslyšel křik a následně padly tři výstřely. Později k místu začaly přijíždět sanitky a policejní vozidla. Uprostřed cesty mezi jejich chatou a chatou Volfových viděl svědek ležet tašku s lahvemi. Svědek nikdy neviděl, že by [REDAKCE] napadl, ona ale často chodila okolo a naříkala. Sám svědek s poškozeným ani [REDAKCE] neměl žádný konflikt, ale slyšel, že prodavačky z místního kiosku se poškozeného bojí. Jednou byl svědkem toho, že zkrvavenou [REDAKCE] odvezla záchranka a [REDAKCE] (který se nedlouho poté vrátil) v poutech odvedli policisté. Pokud jde o zmíněné výstřely, svědek se domnívá, že od prvního do posledního výstřelu uběhlo zhruba 4 až 5 vteřin.

38. **Svědék** [REDACTED] vypověděl, že je vlastníkem rekreační chaty u rybníka Dvořiště, přičemž s [REDACTED] a [REDACTED] se poprvé setkal o Velikonocích roku 2020, když s manželkou šli okolo jejich chaty a poškozený měl v ruce mačetu. Až postupem času se od sousedů dozvěděl, o koho se jedná a kde bydlí. Během měsíce dubna se svědek s poškozeným dostal do konfliktu, když [REDACTED] běhala po lese a volala o pomoc. Svědek seděl se známými před svou chatou u krbu, když tam [REDACTED] přiběhla a chtěla se schovat. S [REDACTED] si začali vulgárně vyměňovat názory, což vyústilo v to, že poškozený chtěl ze země vytrhnout dopravní značku a uhodit s ní poškozenou. To svědek nevydržel a poškozeného od značky odstrčil, načež přivolal policisty a záchrannou službu, neboť [REDACTED] krvácela z nosu a ucha. Policisté transportovali poškozeného na obvodní oddělení Třeboň a [REDACTED] odvezli zdravotníci. Druhý den se poškozený přišel svědkovi omluvit, a to i s lahví vodky, když nebyl pod vlivem drog či alkoholu, dalo se s ním hovořit. [REDACTED] sdělil, že je takový „rapl“, po svém otci, neměl prý jednoduché dětství. Poté přišel ještě jednou, aby společně oslavili těhotenství [REDACTED]. V den, kdy došlo k předmětné události, byl svědek pozván na grilování k [REDACTED], kteří měli chatu, z níž je vidět na chatu [REDACTED]. Když tam dorazil, viděl, že [REDACTED] je v dobrém rozmaru a větší prádlo na terase. Později se však od jejich chaty začal ozývat křik, nadávky a řinčení skla. Svědek si všiml, že [REDACTED] vyběhl na terasu, rozdupal sušák na prádlo a shodil jej dolů. Poté se vrátil zpět dovnitř a opět bylo slyšet řinčení skla. [REDACTED] mezitím vyběhla k vedlejší chatě, kde jí sousedí půjčili telefon, aby mohla zavolat policii. Svědek na policii rovněž volal a chtěl, aby poslali někoho z obvodního oddělení Třeboň. Po 10 minutách odešel poškozený z chaty, šel směrem k hrázi a sděloval, že jde „bengům“ naproti. Poté svědek slyšel, že poškozený stojí zřejmě u jejich chaty a volá na něj. Později se ozvala rána. Svědek se vyběhl rozhlédnout a zjistil, že poškozený zřejmě udeřil kovovou tyčí do kontejneru. Následně slyšel, jak poškozený křičí na policisty, zřetelně slyšel i výzvu: „Stůj, lehni si na zem!“, která byla opakována třikrát nebo čtyřikrát. Zaznamenal i slovní projev poškozeného, sdělujícího něco jako „Tak mě vezmi na komoru!“, což zmiňoval při každém služebním zákroku policistů. Poté byly slyšet tři výstřely a hysterický křik [REDACTED]. Svědek se šel podívat směrem k jejich chatě a na dálku viděl, jak jeden z policistů poškozenému poskytuje první pomoc, druhý policista telefonoval. Po dalších 10 minutách se začala sjíždět vozidla záchranné služby. Tělo poškozeného leželo na příjezdové cestě hlavou směrem k chatě a nohama k lesu, asi 1 až 2 metry od schodiště chaty.
39. **Svědék** [REDACTED] uvedl, že první víkend v srpnu roku 2020 jeli na týdenní dovolenou k rybníku Dvořiště u obce Smržov. Sousední chata byla od jejich chaty přibližně 8 metrů vzdálená, přičemž byla oddělena živým plotem, ve kterém byl průchod. První dva večery slyšel z vedlejší chaty skupinu lidí, byl tam hluk, bavili se a popíjeli. Pár, který v chatě bydlel, měl ostatní chatáře terorizovat a oni se jich měli bát. V inkriminovaný den se do chaty vrátili někdy kolem osmnácté hodiny a začali grilovat. Ve vedlejší chatě se muž se ženou nejdříve smáli, ale najednou se začali hádat, načež uslyšel rozbíjení skla. Šel se podívat na roh chaty, odkud bylo na vedlejší chatu vidět, a zaregistroval, jak do sebe při hádce strkají. Muž byl menší, plešatý, případně na krátko ostříhaný, žena byla hubená s krátce střiženými blond vlasy a vypadala, že je těhotná. Po chvíli k nim tato žena přiběhla a brečela. Chtěla po nich, aby zavolali policii. Půjčil jí telefon a ona zavolala na tísňovou linku, přičemž chtěla, aby k rybníku Dvořiště přijely rovnou dvě posádky, protože minule měla jedna problém. Telefon mu poté vrátila a šla za roh, kde si sedla a brečela. Následně k nim přišel také partner této ženy, jehož se svědek zeptal, zda by své problémy nemohli řešit jinde, na což muž reagoval tak, že chvíli jenom stál, díval se na něho, vypadalo to, že by se s ním mohl chtít prát, ale když si všiml registrační značky jejich vozu, řekl, že jsou-li z Ostravy, musí být v pohodě, načež odešel ke své partnerce. V tu chvíli z něj měl strach, protože jim lidé okolo řekli, že ostatní napadá mačetou. Muž se chvíli dohadoval se svou partnerkou, která mu řekla, že za chvíli přijedou policisté. Asi po 15 až 20 minutách se žena vrátila zpět do chaty a začala z ní vyhazovat věci, u čehož něco křičela. Mezi osmnáctou až devatenáctou hodinou dorazili policisté, které svědek

neviděl, ale slyšel je, jak říkají, že to tam prošli, přičemž hledaný muž se zde nenachází. Poté se šel jeden z policistů podívat do lesa, ale po chvíli se vrátil s tím, že nikoho neviděl. Najednou [REDACTED] uslyšel silný křik, který se přibližoval, načež zaslechl někoho zakřičet „Vyhod' to!“ nebo „Odhod' to!“. Křik neustával, načež uslyšel nejprve jeden výstřel, a poté další dva, rychle po sobě jdoucí. Mezi prvním a druhým výstřelem uběhla dle svědka méně než vteřina, další dva výstřely následovaly okamžitě za sebou. Poté přiběhl muž ze sousedství s prosbou, zda by jim nemohl pomoci, protože je záchranář a policisté na místě střelby resuscitují. Když na místo přišel, zasažený muž ležel na zádech, na cestě, asi 3 metry od vstupních dveří do chaty, hlavou směrem ke schodišti, nohy měl směrem do lesa. Před chatou byly naházené různé předměty. Muž měl na sobě tričko a kratásky. Žena byla přikrytá dekou, ležela mu u hlavy, plácala ho po hlavě a hystericky křičela, ať se vrátí. Muži zvedl tričko a viděl, že má v těle dva zástřely, jeden nad a druhý pod levým prsem. Zranění ucpal rukama a policista prováděl masáž do té doby, než přijela záchranná služba. Záchranná služba přebrala resuscitaci, napojili muže na EKG, svědek ještě na požádání podal poškozenému infuzi, načež lékař konstatoval smrt.

40. **Svědkyne** [REDACTED] zmínila, že vlastní chatu č. [REDACTED] v chatové oblasti u rybníku Dvořiště, obec Smržov, kterou s manželem užívají k rekreačním účelům. Po Velikonocích roku 2020 se do chaty vlastníku [REDACTED] nastěhoval pár, který byl dost hlučný. Chata [REDACTED] je od jejich chaty asi 300 až 400 metrů (směrem k lesu) vzdálená, přičemž mezi nimi jsou ještě jiné chaty. Ze začátku nevěděli, o koho se jedná, muž se ženou často a dlouze popíjeli, kolem jejich chaty byl nepořádek. Když se o ně začali zajímat, dozvěděli se, že se jedná o [REDACTED] a jejího partnera. [REDACTED] předtím neznala, pouze z doslechu věděla, že bere drogy. [REDACTED] tvrdil, že závislý není, ale vše nasvědčovalo opaku. Při prvním incidentu [REDACTED] přiběhla před jejich chatu a volala o pomoc. Chtěla zavolat na policii, protože jí [REDACTED] údajně chtěl zabít. Tekla jí krev z nosu a z uší, byla samá modřina, proto zavolali policisty a záchranku. Záchranáři poškozenou ošetřili, policisté se snažili uklidnit [REDACTED], nasazovali mu pouta, ale on se rozeběhl hlavou proti autu. Policisté s ním jednali klidně, ale poškozený byl čím dál víc agresivnější. Když pak v následující době sedávali před chatou a [REDACTED] je tam viděl, tak k nim přišel, chtěl si povídat a nosil jim různé věci na prodej. Snažila se [REDACTED] a [REDACTED] vyhýbat, měla z něj strach. Poškozeného také jednou viděla, jak jde okolo jejich chaty s mačetou, někdy chodil i s tyčí, kterou měl položenou přes kolečko, když kradl dřevo. Od [REDACTED] svědkyně věděla, že byla v této době těhotná. Dne 5. 8. 2020 si chtěli opéct špekáčky, ale jelikož se báli, že se [REDACTED] s [REDACTED] u nich opět objeví, domluvili se s manželi [REDACTED], že si špekáčky opečou u nich (přestože se chata manželů [REDACTED] nachází v blízkosti chaty [REDACTED]). Mezi sedmnáctou až osmnáctou hodinou šli k [REDACTED] a od chaty [REDACTED] slyšeli hlasy. [REDACTED] se šla podívat nahoru do chaty [REDACTED], vyhlédla ven z okénka a viděla, jak [REDACTED] věší prádlo na sušák. Z jejich chaty zněla hlasitá hudba, [REDACTED] s [REDACTED] popíjeli tvrdý alkohol a jmenovaná u toho tančila a zpívala. Poškozený na ni něco křičel, pak slyšela, jak rozbíjí skleničky, také házel nějaké věci ven z chaty. Poté z chaty vyšel, rozbil věšák a začal dupat po vypraném prádle. Na [REDACTED] křičel, že je kurva a že ji zabije, partnerka mu oznamovala, že jde zavolat na policii. Dál už svědkyně dění ve vedlejší chatě nepozorovala a sešla dolů, kde pak zaznamenala, že jí soused ve vedlejší chatě půjčil telefon, ať si policisty, jejichž příjezd požadovala, zavolá sama. [REDACTED] šel policistům naproti na hráz rybníka. Když po sedmé hodině policisté přijeli, a [REDACTED] na místě nebyl, řešili něco s [REDACTED]. Následně svědkyně uslyšela řev a všimla si, že [REDACTED] běží k chatě. Když se přibližoval k policistům tak na ně začal křičet, že je zabije. Slyšela jednoho z policistů minimálně dvakrát zavolat: „Stůj, lehni si na zem!“. Poté uslyšela tři rychle po sobě jdoucí výstřely. Následně [REDACTED] začala křičet, že je poškozený mrtvý, že ho zabili. Slyšeli, jak volají

záchrannou službu, přičemž manžel [redacted] šel do vedlejší chaty poprosit souseda, který je záchranář, aby jim šel pomoci.

41. Svědek [redacted] vypověděl, že v chatové oblasti u rybníku Dvořiště vlastní chatu č. [redacted], na kterou jezdí každý týden, v létě je zde dokonce každý den. Chata [redacted] je od jejich chaty vzdálena asi 10 metrů, mezi nimi je rokle s keři, přičemž od jejich chaty je na ni vidět. V inkriminované době zde bydlela [redacted] s [redacted], kteří mezi sebou měli pravidelně rozeprě, jež prakticky každý týden řešili policisté. Svědek si vybaví, jak například [redacted] vytrhl dopravní značku a [redacted] pak přiběhla a křičela, že ji zabije. Jindy, když policisté [redacted] po svém příjezdu nasadili pouta a vedli je k autu, do tohoto začal kopat a plivat na policisty. Od ostatních chatarů také slyšel, že se poškozený v dané oblasti procházel s mačetou. Dne 5. 8. 2020, kolem sedmnácté hodiny, se u jeho chaty sešli s [redacted], udělali si oheň a opékali špekáčky. Poškozeného tehdy viděl shodit vyprané prádlo z věšáku, poté po něm šlapal a shodil ho z balkónu. [redacted] se schovala do křoví vedle chaty, načež šla k nějakým lidem, po nichž chtěla, aby zavolali policisty. Muž jí půjčil telefon a [redacted] na policii zavolal sama. [redacted] odešel pryč a říkal, že jde policistům naproti. Policisté přijeli k jejich chatě, poškozený zde nebyl, tak hovořili s [redacted]. Po chvíli zaregistroval poškozeného, jak běžel z cesty na svah a křičel: „Vy zmrdi policajtský, já vás zabiju“. Dále slyšel, jak policista křičel: „Stůj, lehni!“, načež uslyšel tři výstřely, které šly rychle za sebou. Poté probíhala resuscitace poškozeného, s níž pomáhal muž z vedlejší chaty, který byl záchranář. Poté od toho muže slyšel, že poškozený zemřel. Šel se na místo podívat, stál od místa cca 10 až 15 metrů a viděl [redacted], jak sedí na poškozeném, fackuje ho a říká mu: „Vstaň a nefilmuj“. Poškozený ležel z boku chaty na zádech, přičemž jeho hlava směřovala k chatě. Na místě v tu chvíli byli policisté i zdravotníci.
42. **Svědčyně** [redacted] uvedla, že v chatové oblasti u rybníka Dvořiště mají s manželem chatu č. [redacted], kam většinou jezdí na víkendy, tehdy ale přijeli už ve středu. Někdy v dubnu roku 2020, na Velikonoce, se na chatu [redacted], s níž sousedí, nastěhovala [redacted] spolu s [redacted]. Často na sebe křičeli, jindy se zase chovali jako milenci. Při jednom z incidentů byl [redacted] agresivní, přičemž vytrhl dopravní značku, s níž chtěl jít proti [redacted]. Poté je odvezli policisté, kteří zde zasahovali několikrát, [redacted] zdravotníci. Policie u nich byla vícekrát. Dne 5. 8. 2020, někdy kolem sedmnácté hodiny, k nim přišli manželé [redacted] grilovat. [redacted] tehdy začala věšet prádlo na sušák, měli s [redacted] puštěnou hlasitou hudbu a popíjeli alkohol. Poté se začali hádat, bylo slyšet řinčení skla i nábytku, následně [redacted] vyběhla z chaty, utíkala k vedlejší nemovitosti a křičela, ať volají policii, že ji poškozený zabije. Lidé ze sousední chaty jí podali telefon, ať si policisty zavolá sama, což učinila, načež se schovávala ve křoví a brečela. [redacted] mezitím demoloval vybavení chaty a zmiňoval, že jde policistům naproti. Když odcházel tak na poškozenou křičel, ať klidně potratí. Chvíli na to uslyšeli nějaké rány tyčí, což zřejmě způsobil poškozený, a to úderem do kontejneru. Když dorazili policisté, slyšeli poškozeného křičet: „Vy policejní zmrdi, já Vás zabiju!“ a policistu slyšeli dvakrát nebo třikrát zakřičet „Stůj, lehni“. Poté svědkyně uslyšela tři výstřely, které šly hned za sebou. [redacted], bývalý policista, se běžel podívat, co se stalo, na místo se dostavil rovněž muž z vedlejší chaty, který je záchranář. Zaregistrovala také, jak [redacted] křičí: „Nehraj to, nesimuluj to!“. Po chvíli přijela záchranná služba.
43. **Svěddek** [redacted] zmínil, že je zaměstnán jako lékař výjezdového pracoviště Jindřichův Hradec. V inkriminovaný den, někdy navečer, obdržela jejich posádka RZP Třeboň výzvu z dispečinku, aby vyjela do chatové oblasti u Smržova. Výjezd byl charakterizován napadením druhé osoby a gynekologickým krvácením při údajném těhotenství napadené. Poté, co odjela RZP Třeboň, tak s odstupem cca 10 minut zapojil dispečink do výjezdu také lékařskou posádku RV Třeboň, jejíž součástí byl svědek, přičemž charakter výjezdu byl změněn na naléhavost č. 1, což je

nejvyšší stupeň. Tato změna byla provedena na základě údaje, že na cílovém místě došlo ke střelbě. Více informací v tu chvíli [REDAKCE] neměl. Po příjezdu se na místě nacházela posádka RZP Třeboň a nějaký muž, jenž udával, že je zaměstnancem záchranné služby, a který se aktivně zapojoval do resuscitace. Dále na místě postřehl dva policisty, z nichž jeden asistoval při resuscitaci. Byla zde přítomna i družka poškozeného, která byla dle svědka minimálně pod vlivem alkoholu - křičela, byla nabuzená a bránila v poskytované resuscitaci. Poškozený ležel naznak, přičemž hlavu měl směrem k chatě, ve které bydlel. Zda s ním záchranáři před jeho příjezdem manipulovali, neví, ale zpravidla se musí postižený dát vždy do takové polohy, aby bylo možné provést resuscitaci. Poškozený měl zajištěné dýchací cesty, byla u něho prováděna umělá plicní ventilace a současně nepřímá srdeční masáž. Dále byl zajištěn žilní vstup kanylou. Po vyšetření byl nucen konstatovat smrt, neboť seznal nevratné známky úmrtí poškozeného, který měl rozevřené zornice, nereagující na osvit, periférie jeho těla byla chladná a dutina břišní byla dle klinického vyšetření naplněna krví. Na těle poškozeného našel dva vstupy po střelném zranění, jeden v oblasti levé poloviny hrudníku a druhý v oblasti levé paty kyčelní. Družka poškozeného odmítala pustit zdravotní personál k jeho tělu, křičela, byla vulgární a bez použití násilí neovladatelná. Jelikož konstatoval smrt, tak jejímu chování dále nebránil. Poté se věnoval vyplňování dokumentace. Po vyplnění dokumentace opustili místo události, které se mezitím zaplnilo množstvím lidí, pravděpodobně z různých útvarů Policie České republiky. Tito lidé byli v civilním oblečení, mohlo jich být tak 5 až 10. Místo činu v tu chvíli pravděpodobně nebylo ohraničeno žádnou páskou. Rozhovor s přítomnými policisty nevedl, pouze chtěl při příjezdu vědět, jak ke zranění došlo a bylo mu řečeno, že se jedná o použití služební střelné zbraně při napadení policisty. Obžalovaného zná pouze od vidění. O tom, že střílel on, se dozvěděl až s odstupem.

44. **Svědkyne** [REDAKCE] vypověděla, že pracuje jako zdravotnický záchranář. Dne 5. 8. 2020 měla noční službu, na kterou nastoupila v 18:00 hodin, kdy byla společně s kolegou, řidičem, na výjezdové základně Pražská tř., České Budějovice, a to jako posádka RZP. Někdy ze začátku služby dostali výzvu na výjezd do Smržova, přesnou adresu si nepamatuje, ale událost byla označena jako N3, což je nejnižší naléhavost, přičemž měli jet pro pacientku s tím, že měla být napadena partnerem. Během cesty jim bylo dispečinkem sděleno, že zvyšují naléhavost na N1, což je nejvyšší naléhavost, protože na místě probíhá resuscitace. Po příjezdu viděli, že se zde již nachází lékař, který v tu dobu končil resuscitaci. Byla zde také výjezdová posádka z Třeboně, a to záchranářka a řidič, dále posádka RV z Třeboně ve složení řidič a lékař, poté ještě dva policisté, poškozený [REDAKCE] a [REDAKCE]. Jmenovaná po jejich příjezdu plakala, křičela, ležela na poškozeném a hladila ho. Tělo poškozeného se nacházelo kousek od chaty, [REDAKCE] byl v pozici na zádech, hlavou směrem k chatě, nohy směřovaly k lesu. Jelikož byla lékařem ukončena resuscitace, pomohla pouze záchranářům z Třeboně uklidit věci, které byly kolem poškozeného, poté už jen chvíli zůstali na místě, protože nevěděli, zda [REDAKCE] nebude chtít odvézt do nemocnice (poněvadž původně jeli za ní), ale ošetření odmítla.
45. **Svědka** [REDAKCE] uvedl, že pracuje jako řidič záchranář. Dne 5. 8. 2020 měl noční službu na výjezdovém stanovišti [REDAKCE] tř., v Českých Budějovicích, společně se záchranářkou [REDAKCE]. Zhruba okolo 20:00 hodiny dostali příkaz k výjezdu na naléhavost N3. Okolnosti si nevybavuje přesně, informace dostávala jeho kolegyně. Pár minut po jejich výjezdu byla naléhavost změněna na N1 z toho důvodu, že na místě probíhá resuscitace. Čas příjezdu na místo si nevybavuje, ale bylo šero, stmívalo se. Na místě už byly tři nebo čtyři auta a byly tam dvě osoby z treboňské posádky, řidič s doktorem, dále ještě dva policisté. V době jejich příjezdu lékař prohlásil poškozeného za mrtvého. Poškozený ležel před chatou na zádech, přičemž jeho hlava směřovala k chatě (směr nohou si svědek nevybavuje). Od poškozeného stál asi deset metrů, ale už neví, co měl na sobě. Pravděpodobně byl oblečen do půl těla a byl celý od krve. Jeho partnerka křičela, brečela, vykřikovala, že jí ho zabili a poškozeného objímala. Na místě již nebyla potřeba jejich činnost, tak jen pomohli kolegům uklidit věci. Lékař ještě hovořil s poškozenou, zda

bude chtít odvézt, což odmítla. Po cca 15 minutách od příjezdu se svědek ptal, co se na místě dělo, přičemž mladší z policistů mu měl sdělit, že poškozený proti němu běžel s něčím v ruce. Z jeho vyprávění pochopil, že se jednalo o něco většího. Třikrát či čtyřikrát měl poškozeného vyzvat, aby toho nechal, ale pořád proti němu běžel s tím, že když se dostal do vzdálenosti, kterou policista vnímal jako své ohrožení, vystřelil.

46. **Svědék** [REDACTED] zmínil, že je zdravotnický záchranář. Dne 5. 8. 2020 měl službu s RV vozem, který vozí lékaře. K výjezdu nejdříve vyjela sanitka s kolegy v Třeboni, přičemž posádka, která byla na místě, se jich dovolávala, jelikož šlo o střelné poranění. Ještě předtím než vyjeli, dostali informaci, že se na místě resuscituje. S lékařem vyrazili na místo do chatové oblasti, do Smržova u rybníka Dvořiště. Při příjezdu na místo posádka sanitky poškozeného resuscitovala. Posádka sanitky RZP Třeboň se skládala ze dvou zdravotníků, dále na místě byli dva policisté, postřehl i někoho v civilu. Byla zde i [REDACTED]. Poškozený měl údajně být pod vlivem alkoholu nebo návykových látek a měl ji napadnout. Na místo přijela ještě jedna sanitka z Českých Budějovic, která zastavila za nimi. Tato sanitka přijela kvůli poškozené, která byla těhotná a potřebovala nějaké gynekologické vyšetření, což ale nakonec odmítla. Poškozený ležel na zádech, jeho hlava směřovala k chatě a nohy k lesu. Na místě svědek buď sestrojoval infuzní láhev, nebo prováděl resuscitaci, toto si již nevybavuje. Poškozený byl v krat'asech, zda měl tričko, svědek neví, ale hrud' musel mít holou, protože probíhala resuscitace. Po nějaké době lékař konstatoval smrt z důvodu střelných poranění, která byla neslučitelná se životem. [REDACTED] nebyla v dobrém psychickém stavu, seděla obkročmo na poškozeném, plakala a na výzvy ze strany policie nereagovala. Říkala jen něco v tom smyslu, že jí zabili partnera. Při jejich odjezdu se na místě nacházelo 10 až 15 lidí.
47. **Svědčyně** [REDACTED] vypověděla, že je sestra záchranářka – staniční sestra, přičemž působí na oblastním středisku Třeboň. Ve výjezdové skupině byla ten den s kolegou, [REDACTED]. K [REDACTED] jela v předcházející době již nejméně jednou, tehdy ji vezla na vyšetření na urgentní příjem do nemocnice v Jindřichově Hradci. Když během této dřívější události procházela kolem [REDACTED], který byl spoután, tak na ni plívl. Dne 5. 8. 2020 byli dispečinkem vyzváni k výjezdu k [REDACTED], který se týkal jejího gynekologického krvácení. Během jízdy se jim na monitoru objevilo, že jde o střelbu. Jelikož [REDACTED] znala, volala na dispečink. Za této situace nechtěla na místo jet, ale bylo jí sděleno, že střelili policisté. Na místo dorazili kolem 20:00 hodin a zastavili přímo na příjezdové cestě. Po příjezdu viděla policistu [REDACTED] provádět masáž srdce, přítomen byl i další policista, jehož ale blíže nevnímala. [REDACTED] ležel na zádech, na trávě před chatou, s hlavou směrem k chatě. Na sobě měl krat'asy, přičemž střelné zranění v oblasti hrudníku bylo viditelné. Policisty požádala, aby poškozenému sundali pouta, jelikož potřebovala zajistit přístup k žíle nacházející se na ruce (poškozený měl ruce spoutané za zády). Zavolala na dispečink, že resuscitují, přičemž resuscitaci přebrala společně s řidičem jejich vozu, [REDACTED]. Dispečink jim na základě jejich hlášení na místo poslal lékaře a oni do té doby prováděli resuscitaci, v které jim pomáhal muž z vedlejší chaty, jenž říkal, že je zaměstnán u záchranné služby. Po nějaké době přijelo vozidlo RV s řidičem a [REDACTED]. Poté ještě přijela RZP České Budějovice, a to kvůli [REDACTED], která na místě pobíhala, hystericky křičela a policistům nadávala (po ukončení resuscitace pak seděla na poškozeném a objímala ho). Svědkyně lékaři podala hlášení, on provedl vyšetření, resuscitaci ukončil a konstatoval smrt. Po ukončení resuscitace svědkyně šla za [REDACTED], která jí říkala, že je těhotná a krvácí. Snažila se jí vysvětlit, že ji to ohrožuje na životě, přemluvit se jí snažil i lékař, ale odvoz odmítla. Působila na ni, že je pod vlivem alkoholu i drog.
48. **Svědék** [REDACTED] uvedl, že pracuje jako řidič záchranář. Dne 5. 8. 2020 měl službu se sestrou [REDACTED], přičemž na výzvu dispečinku vyjžděli do Smržova, kde mělo dojít ke gynekologickému krvácení po napadení druhou osobou. Přesný čas si nepamatuje, ale již se stmívalo. [REDACTED] znal z dřívější doby, měla problém s drogami a byla

opakovaně napadena svým partnerem, poškozeným [REDAKCE]. Dvakrát nebo třikrát byl takovému výjezdu přítomen. [REDAKCE] je v minulosti slovně i fyzicky napadal, na svědkovu kolegyni jednou plivl a jemu vyhrožoval, že ho zabije. V průběhu cesty byla předmětná výzva změněna na střelné poranění, načež kolegyně volala zpět s tím, že pokud se na místě střílí, nepojedou tam, ale bylo jim sděleno, že stříleli policisté. Na místě se nacházelo policejní auto, přičemž svědek sanitní vůz zaparkoval buďto za ním nebo před ním, a to tak, aby mohl svítit na poškozeného. Za ním asi po 10 minutách zastavilo vozidlo RV z Třeboně, kterým přijel [REDAKCE], asi po 15 minutách přijela i posádka z Českých Budějovic, která už žádnou činnost na místě neprováděla. Později přijeli i nějací policisté. Jeden z policistů poškozeného resuscitoval, v čemž mu pomáhal nějaký záchranář - od nich resuscitaci převzali. [REDAKCE] na místě hystericky pobíhala, obžalovaný se jí snažil uklidnit a dostat ji k chatě. Kolem chaty byl velký nepořádek, věci z chaty byly vyházené ven. [REDAKCE] se pořád vracela zpět, žádala o cigarety, policisty slovně napadala, poté ležela na poškozeném. Svědek měl dojem, že nebyla přičetná. Oba dva tehdy v místě přítomné policisty svědek zná, v minulosti jim pomáhali s opilými a drogami ovlivněnými lidmi. Obžalovaný byl po jejich příjezdu skleslý a smutný. Poškozený ležel v poloze na zádech, s hlavou směrem k chatě, od níž se nacházel cca 20 až 30 metrů. Resuscitace probíhala cca 25 minut, až do chvíle, než přijel lékař, který ji ukončil. Viděl, že poškozený má střelné poranění v oblasti hrudníku. V době jejich příjezdu byl poškozený bez trička a měl kalhoty nebo trenýrky. Po jejich příjezdu byl odpoután. Po ukončení resuscitace začali uklízet věci zpět do sanitky a umývali, resp. desinfikovali přístroje. Následně na místo přijelo hodně policistů. [REDAKCE] ještě říkali, aby se od nich nechala odvézt, ale odmítla to.

49. **Svědék** [REDAKCE] zmínil, že inkriminovaného dne nastoupil na dozorčí službu na Obvodním oddělení v Třeboní, kde je zařazen jako [REDAKCE]. Někdy kolem 19:30 hodin přišlo oznámení v systému Zikmund, přičemž [REDAKCE] oznamovala, že její partner, poškozený [REDAKCE], demoluje chatu a dělá tam nepořádek, přičemž požadovala přítomnost policejní hlídky. Dále uváděla, že při minulém oznámení, měly dvě hlídky problém poškozeného zvládnout. Na místo vyslal pouze jednu hlídku, protože se jednalo o jedinou hlídku, kterou měl k dispozici. Hlídka ve složení prap. [REDAKCE] a prap. [REDAKCE] vyrazila na uvedené oznámení do chatové oblasti v obci Smržov. Věděli přesně, kam jedou, jelikož tam v minulosti opakovaně jezdili na základě oznámení [REDAKCE] či okolních chatářů. Cestou na místo jim ještě byla operační vysílačkou předána informace, že by jim měl jít poškozený naproti. Poté svědkovi volal kolega [REDAKCE] z místa události, že se zde nachází s [REDAKCE], které teče krev a vypadá to, že potratila, což jí ale neměl způsobit [REDAKCE]. [REDAKCE] chtěl, aby na místo přivolal záchranku, ale sdělil mu, že záchranka chce zpravidla podrobnosti, nechť jí tedy přivolá sám. Poškozený se v tu chvíli neměl na místě nacházet. Později, už neví přesně v kolik hodin, mu volal vedoucí, npor. Bašta s tím, že mu volal nějaký známý, který má v místě chaty, že zde mělo dojít ke střelbě, současně s tímto telefonátem obžalovaný do vysílačky sděloval totéž. Celou událost řídil jejich vedoucí, který okamžitě vyjel s výjezdovou skupinou na místo, kam se dostavil také ředitel Územního odboru Jindřichův Hradec, plk. [REDAKCE]. Žádné bližší informace, než byly uvedeny v systému [REDAKCE], svědek k události neměl. O [REDAKCE] věděl, že je uživatelkou návykových látek, bývalo problematické s ní spolupracovat, několikrát ji předváděli jako svědkyni k soudu, v jednom případě ji evidovali jako poškozenou. [REDAKCE] byl dle svědka také uživatelem návykových látek, býval agresivní, poškozoval majetek a napadal lidi. Osobně se s nimi v rámci služby ale nesetkal.
50. **Svědék** [REDAKCE] vypověděl, že pracuje na operačním středisku, přičemž přijímá oznámení a vysílá policejní hlídky, zároveň spolupracuje s dalšími složkami integrovaného záchranného systému. Není si již schopen vybavit, kdo informaci od [REDAKCE] přijímal, ani přes jakou linku bylo učiněno, neví, zda daný incident byl oznámen jako napadení

slovní či fyzické. Na místo nicméně byla vyslána hlídka Obvodního oddělení Třeboň. O tom, že na místě došlo ke střelbě, se dozvěděl prostřednictvím telefonu nebo vysílačky. K přepisu hovoru mezi ním a obžalovaným uvedl, že na otázku týkající se varovného výstřelu se [REDAKCE] zeptal z toho důvodu, že dělají zkoušky na služební střelnou zbraň, kterou užívají, a on chtěl, aby tam taková okolnost byla uvedena. Obžalovanému [REDAKCE] v hovoru řekl, aby popřemýšleli o tom, co budou povídat, aby vše sedělo, což řekl z toho důvodu, že měl zájem na tom, aby policisté o věci popřemýšleli, aby si uvědomili, jak to celé proběhlo, aby vše bylo popsáno správně a pravdivě. Zda text s informacemi uvedenými v systému Jitka nějak upravoval, si nevybavuje, ale text upravovat lze. Pokud je použita služební zbraň, tak se svědek vždy ptá na detaily použití střelné zbraně. Mají povinnost tyto skutečnosti hlásit na vedení Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje, sdělují se také Policejnímu prezidiu. Kdo vyzumívá Generální inspekci bezpečnostních sborů, svědek neví.

51. Podle § 213 odst. 1 tr. řádu pak byly procesním stranám v hlavním líčení k nahlédnutí předloženy relevantní **věcné důkazy**, a to úřední záznam o vydání zbraní (č.l. 68-71), potvrzení o převzetí zbraní a dokladů (č.l. 72), protokol o vyšetřovacím pokusu (č.l. 188-198), včetně DVD (č.l. 199) a přepisu (č.l. 200-220), fotodokumentace (č.l. 221-251, 253-258 a 1840), návrh na provedení neodkladných úkonů dle § 158a trestního řádu (č.l. 262), protokoly o prověrce na místě s obžalovaným a poškozenou [REDAKCE] (č.l. 296-301), včetně DVD (č.l. 303, 324) a přepisů (č.l. 304-313, 317-322, 325-336), souhlas s pohřbením (č.l. 344-345), odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika (č.l. 402-403), odborné vyjádření GIBS, oddělení zvláštních činností, včetně příloh (č.l. 407-418), protokoly o vydání věci (č.l. 543-544, 547 a 555), listinné přílohy k výslechu [REDAKCE] (č.l. 634-651), e-mail a fotografie (č.l. 676-678), záznamy o výjezdu zdravotnické záchranné služby (č.l. 910, 952-953), kopie dokumentů ze spisu Policie České republiky č. j. KRPC-86173/TČ-2020-020070 (č.l. 1689-1763), písemné sdělení [REDAKCE] (č.l. 1195), sdělení MAFRA, a.s. (č.l. 1212-1213), audiozáznamy z linky 158, uchované na CD připojených k č.l. 1243-1244, záznam o použití služebního psa (č.l. 1282), zápisky (č.l. 1285-1288), alkotesty provedené přístrojem Dräger (č.l. 1289-1190), sdělení Policie České republiky (č.l. 1305), včetně listinných příloh č. 1 a 2 (č.l. 1306-1313), CD (č.l. 1314) a přepisů (č.l. 1315-1321), kalibrační protokol k přístroji Dräger (č.l. 1329) a ověřovací list (č.l. 1330), záznamy (č.l. 1331), sdělení Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje, odbor vnitřní kontroly (č.l. 1335, 1381, 1390-1391 a 1452-1454), historie formulářů (č.l. 1338, 1341, 1344, 1346), evidence přístupů (č.l. 1345), evidence použití donucovacích prostředků a zbraně (č.l. 1348-1351), služební hodnocení (č.l. 1355-1357), rozhodnutí o odměnách (č.l. 1358-1365), výpis výplat (č.l. 1366-1369 a 1954-1956), historie služební přípravy (č.l. 1370-1376, 1377-1378), sdělení Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje, odbor služby pořádkové policie (č.l. 1380), protokol o zadržení (č.l. 1382-1383), zpráva Zdravotnické záchranné služby Jihočeského kraje s přílohami (č.l. 1401-1409, 1417), audiozáznamy uchované na CD připojeném k č.l. 1410 spisu, včetně přepisů (č.l. 1414-1416), zpráva Hasičského záchranného sboru Jihočeského kraje (č.l. 1421-1422), vyhodnocení GIBS (č.l. 1425-1437), kopie znaleckých posudků (č.l. 1459-1489), soudní rozhodnutí (č.l. 1493-1504, 1507-1511), zpráva Městského úřadu Třeboň (č.l. 1514-1516), opis z evidence rejstříku trestů fyzických osob – [REDAKCE] (č.l. 1519-1520), detail deliktu (č.l. 1524-1525), dokumenty z trestního řízení vedeného Okresním soudem v Jindřichově Hradci pod sp. zn. 1 T 63/2021, včetně rozsudku č. j. 3 T 56/2019 – 85 č.l. (1530-1583), dokumenty z trestního řízení vedeného Okresním soudem v Jindřichově Hradci pod sp. zn. 7 T 101/2020 (č.l. 1584-1686), kopie spisu Policie České republiky č. j. KRPC-86173/TČ-2020-020070 (č.l. 1687-1766), zpráva Klubu vojáků v záloze (č.l. 1767), včetně CD (č.l. 1768) a výtisku (č.l. 1772-1773), zpráva Československé obce legionářské (č.l. 1774), petice (č.l. 1782-1783), souhlasy s prohlídkami (č.l. 1784-1787), dokumenty z katastru nemovitostí (č.l. 1789-1820), potvrzení o převzetí věcí (č.l. 1839), duplikát úmrtního listu (č.l. 1841-1842), sdělení Oborové zdravotní pojišťovny zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví (č.l. 1845-1846), zpráva o pověsti (č.l. 1853), opis z evidence přestupků (č.l. 1857), dotaz Kanceláře prezidenta republiky (č.l. 1861), sdělení Kanceláře prezidenta

republiky (č.l. 1864), včetně žádosti o milost (č.l. 1865-1869), CD připojené k č.l. 1939 s vnitřními předpisy Policie České republiky, dokumenty vztahující se ke zproštění výkonu služby (č.l. 1941-1952), DVD s fotodokumentací pořízenou z videozáznamu ve věci provedeného vyšetřovacího pokusu (č.l. 1957-1963), protokol o ohledání místa činu s přílohami (č.l. 1249-1251, 1255-1256, 1258-1277), opisy z evidence rejstříku trestů fyzických osob – [REDAKCE] (č.l. 1856, 1985), výpis z centrální evidence stíhaných osob (č.l. 1987) a připojení se poškozených s nároky na náhradu nemajetkové újmy v penězích (č.l. 1992-1993 a 1995-1996).

52. Ve smyslu ust. § 213 odst. 2 tr. řádu pak byly přehrány audiozáznamy uchované na médiu připojeném k č.l. 1314 spisu, a to sekvence označené jako „rdst. Jehlan 614 → IOS“, čas 20:23:20 hod., a „IOS → člen hlídky Jehlan 614 MT“ z pozdějšího času (20:47:56 hod.), a videozáznam vyšetřovacího pokusu ze dne 4. 12. 2020, uchovaný na médiu připojeném k č.l. 199 spisu. Podle stejného zákonného ustanovení byly dále čteny rozsudek Okresního soudu v Jindřichově Hradci ze dne 9. 12. 2020, č. j. 3 T 56/2019 – 85, založený na č.l. 1567-1568 spisu, a usnesení téhož soudu ze dne 13. 8. 2021, č. j. 1 T 63/2021 – 42, založené na č.l. 1573-1574 spisu.
53. Pokud jde o podstatné skutečnosti zjištěné ze shora vypočtených věcných důkazů, nutno zmínit, že z audiozáznamu telefonátu [REDAKCE] na linku 158 ze dne 5. 8. 2020, v 19:28:48 hodin, je patrné, že jmenovaná oznamovala, že [REDAKCE] jí demoluje chatu, potřebuje ho vykázat, s tím, „at' jich přijede víc“. Následně byla na linku 158 přijata dvě volání z čísla 603338860, jimiž byl žádán příjezd policie, s tím, že „zase fetky dělaj bordel“, přičemž mělo dojít ke zdemolování chaty, pachatel měl utéct a údajně jít policistům naproti. Během následných relací operačního střediska (IOS PČR) a „hlídky Jehlan 614“ (policejní hlídka z obvodního oddělení Třeboň, složená z obžalovaného [REDAKCE] a svědka [REDAKCE]) v časech 19:47:34 a 19:48:31 hodin pak byla této hlídce předána informace, že [REDAKCE], jenž měl mít na svědomí oznamovanou událost, jde hlídce cestou naproti.
54. V 20:01:54 hodin pak dozorčí služba z obvodního oddělení Třeboň sděluje operačnímu středisku, že uvedená hlídka z místa požaduje příjezd sanitky pro [REDAKCE], která je od krve, avšak nebyla zraněna [REDAKCE], ale pravděpodobně potratila, přičemž mohlo jít o samovolný potrat či následek životního stylu.
55. V 20:23:20 hodin obžalovaný [REDAKCE] při relaci s operačním střediskem za hlídku Jehlan 614 sděluje: „*Prosim tě střelba, střelba, sejmul jsem [REDAKCE], sráče, tady na Smržově... šel proti mně v plynovej masce, nebylo možný použít pepřák. Tři rány...*“, a požadoval příjezd zdravotnické záchranné služby. Na dotaz operačního střediska: „*Takže von střelil na kolegu a ty jsi střelil do něj, dobře to chápu?*“, [REDAKCE] odpověděl: „*Ne, prosim tě, šel proti nám, nafetovanej, v plynovej masce, kolega byl u oznamovatelky, šel proti mně, dal jsem opakovanou výzvu a rozběh se proti mně. Třikrát jsem vystřelil, jeden varovnej výstřel, dvě rány*“.
56. Při telefonátu operačního střediska [REDAKCE] (tel. č. [REDAKCE]) v 20:47:56 hodin je obžalovaný dotazován na stav postřeleného a okolnosti předmětného zákroku, k čemuž [REDAKCE] uvádí, že je [REDAKCE] pravděpodobně mrtvý, byť je stále oživován, načež mezi nimi dochází k této komunikaci:
57. IOS PČR: *Hele, prosim tě, když von na něj šel, počkej, von šel na tebe, nebo na...*
58. K: *Na mě, na mě, na mě, na mě, na mě.*
59. IOS PČR: *Na tebe. Ty jsi [REDAKCE], nebo?*
60. K: [REDAKCE], jo, přesně tak.
61. IOS PČR: *Hele prosim tě, když šel na tebe, měl tu masku?*
62. K: *Měl tu plynovou masku, no..., na, na hubě.*

Shodu s prvopisem potvrzuje Adéla Cvetková

63. IOS PČR: *Hele, měl v ruce nějakou zbraň? Něco?*
64. K: *Hele, v ruce, v ruce, si myslím, že nic neměl, ale von je docela velkej, to je vazba jak svině. Ale nevím, no.*
65. IOS PČR: *V ruce nic neměl, jo.*
66. K: *Myslím si, že ne, myslím si, že ne, ale...*
67. IOS PČR: *V ruce nic neměl, a ty ho znáš, jako, podle tobo, jako že to je nějakej problémovej člověk, jo?*
68. K: *Jo, jo, s tím jsou tady problémy prostě furt, sem se jezdí, sem se jezdí skoro pořád a je to tady na denním pořádku. Jako nikdy to nebylo takhle vybrocený jako jo. Minule tady na kluky vytáhnul nějakou trubku, nebo co, že jo, ale...*
69. IOS PČR: *A on na ně měl vytáhnout v minulosti na kolegy nějakou pistoli, jo?*
70. K: *Hele, já nevím, jak tady byly úplně ty příběhy, dřív, jo, ale...*
71. IOS PČR: *Dobry, já píšu - něco vytáhnul - to takhle rozebírat nebudeme. Takže ty jsi, ty jsi, ty jsi prostě mu dal výzvu, aby se zastavil, jo, a šel dál na tebe, jo?*
72. K: *Přesně tak, dal jsem mu, vlastně opakovaná výzva...*
73. IOS PČR: *Řekl jsi normálně jménem zákona, počítám, že jo...*
74. K: *Jménem zákona, policie, jménem zákona, stůj, lehni si na zem, nepřibližuj se, nebo bude použito donucovacího prostředku, nebo zbraň.*
75. IOS PČR: *Jasně, já to takhle vypíšu.*
76. K: *A von ted'kon, ted'kon už na držce tu masku nemá, protože von potom, když u mě byl asi tak na čtyři metry, tak jí zabodil za sebe a rozeběhnul se proti mně, jenže já už jsem držel ten kvér prostě v ruce a tam nešlo prostě nic jinýho dělat.*
77. IOS PČR: *Jasně. Dobry, takže první byl do vzduchu, teda, jo..., nad jeho osobu...*
78. K: *Hele, já nevím, já nevím. Hele fakt bych kecal, fakt bych kecal...*
79. IOS PČR: *Ale prostě bylo to do vzduchu, nebylo to na něj?*
80. K: *Já, já fakt netuším.*
81. IOS PČR: *Jasně.*
82. K: *Já si myslím, že jo. Já si myslím, nebyl do vzduchu, myslím si, že šel do země, ale nevím.*
83. IOS PČR: *Dobry, dobrý v pohodě, hele, hlavně v klidu, jo, at' to tohlencto, už tam jedou komplet chlapy, ti vám s tím pomůžou, jo, co a jak, tohlencto, takže, takže v pohodě. Další dvě rány šli do těla, on pak spadl a ty jsi vlastně podal informaci, počítám, a začal jsi s první pomocí, jo, je to tak?*
84. K: *Kolega okamžitě začal, začal resuscitovat, první pomoc, no, přesně tak.*
85. IOS PČR: *Takže [REDACTED] začal, jo, s tímhlenctim?*
86. K: *Ano, ano, ano, ano.*
87. IOS PČR: *Dobry, jo, takže zhruba nějakou tu prvotní informaci mám teda, jo a kdyžtak potom zavolám, jo buďte na telefonu teda, klucí, a...*
88. K: *Jo.*
89. IOS PČR: *Jede tam vlastně komplet výjezd. A kdyby něco důležitýho, z místa, dejte mi vědět, jo?*
90. K: *Dobře, dobře.*

91. IOS PČR: *Jo, kdyžtak, kdyžtak zavolej skrz tohlencto, skrz to ožívování, jak to vypadá, jo, nebo jak dopadlo.*
92. K: *Hele, počkej, já ti možná dám asi zprávu hned. Hele tak konec, neoživenej, neoživenej.*
93. IOS PČR: *Neoživenej, dobrý. Já to tady vypíšu, takže buďte na kontaktu a vyčkejte, jo, chlapi.*
94. K: *Jo, určitě. Hm, dobrý.*
95. IOS PČR: *Jo, hlavně v klidu, jo, normálně, hele, já vim, že to je teďka, že se klepete, že tam ten adrenalin stoupne, ale v klidu, jo, domluvte se, mezi sebou, jak k tomu došlo, jo, všechno prostě, výzva tam byla, tohlencto, dejte si to pořádně v hlavě, jo, vim, že to je, že to je asi záhub, teďka, ale v klidu, popřemýšlejte vo tom, jo prostě, co budete povídat, aby všechno sedělo, jo chlapi.*
96. K: *Rozumim, rozumim.*
97. IOS PČR: *Jo, hele, držte se, chlapi, a zatím čau.*
98. K: *Jo, hele, díky, aboj.*
99. Ze záznamu telefonické komunikace mezi operačním střediskem a zdravotnickou záchrannou službou se podává, že k prvnímu telefonátu došlo v 20:07:14 hodin, v souvislosti s žádostí o výjezd zdravotníků na místo oznamované události, k [REDAKCE], načež došlo ke komunikaci po střelbě v 20:26:38 hodin, kdy byl žádán příjezd druhého vozidla zdravotnické záchranné služby.
100. Z testů provedených [REDAKCE] dne 5. 8. 2021 hlídkou [REDAKCE] a [REDAKCE] bylo zjištěno, že přístroj [REDAKCE] v dechu jmenované v čase 20:13:56 hodin detekoval alkohol v koncentraci 1,85 g/kg alkoholu, přičemž přístroj DrugWipe u ní vykázal negativní výsledek (na přítomnost omamných a psychotropních látek).
101. Výpisy aplikace Jitka z informačního systému Václav pak obsahují mj. záznamy k policejní akci č. 2020 C 35361/158 - PH - Použití zbraně policistou - agresivní přítel, Smržov - Smržov/Jindřichův Hradec ev140, které neobsahují jakoukoli informaci o tom, že by [REDAKCE] měl před útokem na obžalovaného držet v ruce jakýkoli předmět. [REDAKCE] pak (souladně se shora rozepsaným telefonátem, jehož se účastnil obžalovaný) uvedl v jím pořízeném záznamu z 20:57:26 hodin, že [REDAKCE] „v ruce nic neměl“, když „šel na [REDAKCE]“.
102. Z videozáznamů přední a zadní kamery (uchovaných na médiu připojeném k č.l. 418 spisu) umístěných ve služebním vozidle tov. zn. Škoda Octavia, reg. zn. 7C4 6953, je patrný mimo jiného vzhled [REDAKCE], s nímž v čase 19:50:54 hodin hlídka vešla v osobní kontakt, a to na mostě v chatové osadě. [REDAKCE] byl tehdy oblečen do pruhovaného trika a černých šortek, na levém rameni měl černou tašku a po jeho levé ruce ležela modrá taška. Stání policejního vozidla v blízkosti [REDAKCE] je zaznamenáno v době od 19:51 hodin do 19:54 hodin. Následně je zaznamenán přejezd služebního vozidla a v 19:57 hodin zaparkování po pravé straně příjezdové cesty k chatě č. 144. Následuje příchod obžalovaného [REDAKCE] a svědka [REDAKCE] k chatě, přičemž obžalovaný je oděn mj. ve služebně pracovním stejnokroji 92, balistické vestě s chrániči kolen a taktickými botami, tedy je vybaven standardní výstrojí příslušníků prvosledových hlídek, jak vyplývá z přílohy č. 5 v návaznosti na čl. 48 odst. 1 závazného pokynu policejního prezidenta č. 130 ze dne 10. června 2020, o zajišťování vnitřního pořádku a bezpečnosti (viz obsah CD připojeného k č.l. 1939 spisu). V 20:03:55 hodin je zaznamenáno, jak obžalovaný pomocí služebního fotoaparátu pořizuje fotografii, což koresponduje s obsahem paměťové karty z předmětného fotoaparátu, jejíž obsah byl zálohován při vypracování odborného vyjádření GIBS, oddělení zvláštních činností (č.l. 407-414), a je uložen na médiu připojeném k č.l. 418 spisu s tím, že na fotografii označené jako P1230281.JPG, v její levé spodní části, je viditelná kovová tyč ležící na zemi, která bude zmíněna níže. V čase 20:03:59 hodin vychází z chaty [REDAKCE] s [REDAKCE],

příčemž pohyb policistů u chaty je zaznamenán až do času 20:04:38 hodin, kdy došlo k automatickému vypnutí záznamových kamer.

103. Ze zprávy Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje, Služba kriminální policie a vyšetřování, Odbor vnitřní kontroly, ze dne 22. 10. 2020, se podává, že obžalovaný se před činem s osobou [REDAKCE] služebně setkal dne 18. 6. 2020, a to v souvislosti s jeho zadržením jako podezřelého ve věci vedené pod č. j. KRPC-64870-5/ČJ-2020-020323, a poté ještě dne 31. 7. 2020, kdy jej vyslychal při šetření drobné krádeže. V těchto případech mezi nimi nedošlo k žádnému incidentu.
104. Dále bylo ze zpráv Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje, Odbor vnitřní kontroly, s odkazem na čl. 8 odst. 4 závazného pokynu policejního prezidenta č. 4/2009, o provádění služební přípravy příslušníků Policie České republiky, zjištěno, že policisté zařazení ve skupině 2 provádějí služební přípravu podle čl. 4 odst. 1 písm. a) až d) – a) výcvik profesní manipulace a použití zbraně (dále jen „střelecká příprava“), b) výcvik v používání donucovacích prostředků, c) taktickou přípravu, d) kondiční přípravu - v optimálním rozsahu 16 pracovních dnů, resp. 120 hodin. Ostré střelby ze služební pistole provádějí minimálně 8x za rok v doporučeném objemu 400 vystřelených nábojů na jednoho policistu. Návčik používání donucovacích prostředků a návčik základních taktických dovedností provádějí minimálně 8x za rok. Kondiční přípravu mohou provádět v rámci časové dotace pro zajištění výcviku. Obžalovaný byl dále zařazen do prvosledových hlídek a od 1. 1. 2016 do pořádkové jednotky Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje, takže kromě standardní služební přípravy příslušníků Policie České republiky podstupoval i zvláštní taktickou, střeleckou a kondiční přípravu, sebeobranu a návčik donucovacích prostředků (k povinné náplni služební přípravy policistů pořádkových jednotek viz čl. 17 odst. 3 pokynu policejního prezidenta ze dne 10. 6. 2020, o zajišťování vnitřního pořádku a bezpečnosti, u policistů prvosledových hlídek - viz čl. 47 odst. 2 stejného pokynu). Z evidence služební přípravy [REDAKCE] za období od 21. 2. 2018 do 9. 9. 2020 je přítom patrné, že podstupoval přípravu pravidelnou - evidováno je v případě jeho osoby mj. 25 služebních příprav obsahujících střelbu, resp. střelecké prověrky, 17 taktických příprav ve vztahu k osobám a 7 příprav použití donucovacích prostředků. Z přehledu poskytnutého služebními orgány Policie České republiky za období 2018 až 2020 je pak zřejmá střelecká příprava obžalovaného (střelby ze samopalu a služební pistole CZ 75DC).
105. Služební hodnocení obžalovaného [REDAKCE] za období od 1. 7. 2015 do 24. 9. 2018 vypovídá o tom, že je hodnocen ve všech oblastech bodovým hodnocením body 2 nebo 3 z pětibodové škály, vyniká však ve služební přípravě, v níž, jako jediné oblasti, je hodnocen stupněm 1, s poznámkou: „Střelecká příprava je u něj na velmi dobré úrovni, dosahuje výborných výsledků, tělesná příprava je u něj na velmi dobré úrovni, dosahuje výborných výsledků“ (bod 1 přitom vyjadřuje pásmo nadstandardu, tedy zohledňuje skutečnost, že hodnocený má vynikající výsledky a přesahuje požadavky standardu služebního místa, na které je zařazen). Souhrnně je obžalovaný hodnocen s celkovým výsledkem: „3 - dosahuje dobrých výsledků“.
106. [REDAKCE], jak vyplývá z úředního záznamu o vydání zbraní (č.l. 68-71), resp. potvrzení o převzetí zbraní a dokladů (č.l. 72) je vlastníkem 11 kusů střelných zbraní, a to samonabíjecích pistolí (1) vzor Margolin, ráže: 22 Long Rifle, (2) vzor 92, výrobce ČZ Uherský Brod, ráže: 6,35 mm Browning, (3) vzor 1911, výrobce: TAURUS, ráže: 45 Auto, (4) vzor PPQ, výrobce: WALTHER Ráže: 9 mm Luger, a (5) vzor CZ 75 SP-01 TACTICAL, výrobce: ČZ Uherský Brod, ráže: 9 mm Luger, dále samonabíjecích pušek (6) vzor M1 GARAND, výrobce: BREDA, ráže: 308 Win., (7) vzor CZ 858 TACTICAL 4V, výrobce: ČZ Uherský Brod, ráže: 7,62 x 39, (8) vzor CQ-A1, výrobce: NORINCO, ráže: 223 Rem., a (9) vzor M 305, výrobce: NORINCO, ráže: 308 Win., revolveru (10) vzor: 444, výrobce: TAURUS, ráže: 44 Rem. Mag., a (11) opakovací brokovnice vzor SUPERNOVA, výrobce: BENELLI Ráže: 12/89.

107. Ze zprávy spolku Klubu vojáků v záloze při Územní vojenské správě Jindřichův Hradec se pak podává, že obžalovaný se dne 29. 9. 2018 účastnil střelecké soutěže (za PČR Třeboň) a ve střelbě z pistole se umístil na 17. místě v kategorii „B - příslušníci ozbrojených sil a sborů, členové klubů bývalých příslušníků ozbrojených sil a sborů, členové klubů vojáků v záloze a střeleckých klubů“ z celkově 31 zúčastněných soutěžících a na 26. místě v celkovém pořadí ze 76 soutěžících. Ve střelbě z útočné pušky se jako jednotlivec umístil v kategorii „B“ na 2. místě z celkově 31 soutěžících a na 5. místě v celkovém pořadí z celkově 75 soutěžících.
108. V řízení byly zjišťovány rovněž skutečnosti pojící se k osobám poškozených, [redacted] a [redacted], přičemž ze shora uvedených listinných důkazů je zřejmé, že proti [redacted] byla vedena řada přestupkových řízení a rovněž řízení trestních s tím, že mezi léty 2009 a 2016 skončila hned v 6 případech jeho pravomocným odsouzením a potrestáním (v 1 případě se jednalo o potrestání souhrnné). [redacted] opakovaně vykonával nepodmíněný trest odnětí svobody, přičemž postihován byl jak pro majetkovou delikvenci, tak pro trestné činy porušování domovní svobody, výtržnictví, nebezpečné vyhrožování a nebezpečné pronásledování. K jeho osobě byly zajištěny i psychiatrické a psychologické znalecké posudky z trestního řízení č. j. KRPA-12219/TČ-2016, zpracované v období od února do dubna roku 2016. Byť k jejich vyhotovení došlo s předstihem několika let (ve vztahu k projednávané události), přesto nelze nezmínit, že v posudku psychologa obsažené závěry, týkající se osobnosti [redacted], shrnují, že osobnost jmenovaného je nezralá, nevyrovnaná, s rysy impulsivity, poruchy seberegulace, podezřívavosti, nezdrženlivosti, emoční lability, přičemž v době zpracování posudku znalec označuje za velmi pravděpodobné, že posuzovaný bude selhávat v situaci zátěže, při které se bude projevovat agresivním jednáním, a to verbální i fyzickou agresí (psychiatrický posudek bude zmíněn níže).
109. K osobě [redacted] bylo zjištěno, že v případě této bylo usnesením Okresního soudu v Jindřichově Hradci č. j. 1 T 63/2021 - 421 ze dne 13. 8. 2021 tzv. pro neúčelnost (neboť trest, kterým byla ohrožena, byl zcela bez významu ve vztahu k sankci uložené jí v předcházejícím trestním řízení) zastaveno její trestní stíhání pro přečin křivého obvinění dle § 345 odst. 2 trestního zákoníku, jehož se měla dopustit jednáním vůči [redacted]. Z nashromážděných listin je patrné, že [redacted] vzala v původním trestním stíhání [redacted] zpět svou usvědčující výpověď proti jeho osobě, přičemž v omluvném dopise uvedla, že tuto si vymyslela pod vlivem [redacted]. Ve zmíněném předcházejícím trestním řízení byla [redacted] rozsudkem Okresního soudu v Jindřichově Hradci č. j. 3 T 56/2019 - 85 ze dne 9. 12. 2020 odsouzena pro přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1 trestního zákoníku (spočívající v distribuci metamfetaminu).
110. Zajištěna byla i kopie spisu trestního řízení probíhajícího ve stádiu dle § 158 odst. 3 trestního řádu č. j. KRPC-86173/TČ-2020-020070, vedeného od 5. 8. 2020, a to pro podezření ze spáchání přečinů nebezpečného vyhrožování dle § 353 odst. 1 trestního zákoníku a násilí proti úřední osobě dle § 325 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku (jichž se měl dopustit zemřelý [redacted] vůči obžalovanému), které bylo ukončeno usnesením o odložení věci dle § 159a odst. 2 trestního řádu s odkazem na § 11 odst. 1 písm. e) trestního řádu dne 3. 11. 2021.
111. Za účelem zjištění vzájemného postavení osob obžalovaného [redacted], jako střelce, a poškozeného [redacted] v době jednotlivých výstřelů, resp. pohybu těchto osob před střelbou a v jejím průběhu byl dne 4. 12. 2020 na místě činu za přítomnosti příbraných znalců doc. MUDr. Františka Vorla, CSc., MUDr. Evy Tomáškové, prof. PhDr. Jiřího Strause, DrSc., a pplk. Rudolfa Vávry proveden vyšetřovací pokus (§ 104c trestního řádu), jehož videozáznam, jak je uvedeno výše, byl ve smyslu ust. § 213 odst. 2 tr. řádu v hlavním líčení přehrán. Jmenovaní znalci společně porovnávali, zda verze skutkového děje prezentované krátce po činu

obžalovaným a svědkyní [redacted] mohou odpovídat skutečnému průběhu události ([redacted] i [redacted] se již před zahájením trestního stíhání dne 14. 8. 2020 - tedy v době, kdy měli předmětný incident v živé paměti - zúčastnili prověrky jejich výpovědi jako neodkladného úkonu dle § 160 odst. 4 věty první trestního řádu za účasti soudce dle § 158a trestního řádu per analogiam), přičemž ještě před samotným provedením vyšetřovacího pokusu uvedl (mimo jiného) znalec doc. MUDr. František Vorel, CSc., že střelná rána, která pronikla zředu dozadu hrudníkem a zasahovala srdce, téměř okamžitě znemožňovala další jednání zraněného, ostatní rány nikoliv, otázkou bylo pořadí ran. O škrábancích v oblasti hlavy a krku znalec uvedl, že je pokládá za zranění nespecifická, přičemž k nim mohlo dojít kdykoliv po pádu na zem a při poskytování první pomoci. V průběhu úkonu pak byly navozovány varianty střelby v pozicích obžalovaného a poškozeného tak, jak popsali [redacted] (v procesním postavení podezřelého) a [redacted] (jako svědkyně). Výpověď obžalovaného byla znalci vyhodnocena jako v úvahu přicházející alternativa skutkového děje pouze do okamžiku vzniku prvního zástřelu na těle poškozeného, výpověď [redacted] je pak korespondující minimálně do vzniku druhého zástřelu.

112. Poté, co znalcům bylo umožněno samostatně modelovat pozice a pohyb figurantů tak, aby vše odpovídalo způsobeným zástřelům, tito se (vycházejíce z veškerého do té doby nashromážděného spisového materiálu) shodli na jediné variantě pohybu a vzájemného postavení obžalovaného a poškozeného při střelbě, a své závěry následně pojali do znaleckých posudků, o nichž bude pojednáno v následující části odůvodnění.
113. Konstatování znalců v průběhu vyšetřovacího pokusu, že poloha těla poškozeného umožňovala vznik jednotlivých zástřelů od stojícího střelce, je zaznamenáno při stopážích 53:23 a 58:42 (čelní postoj vůči střelci; 1. zástřel), 53:55 (varianta pokleku na levé koleno po zahájené rotaci vpravo s předkloněným trupem), 55:04, 56:43 a 59:12 (varianta stoje v průběhu rotace vpravo s předkloněným trupem; 2. zástřel) a 55:16, 56:46 a 59:35 (pozice v pokračující rotaci vpravo s předkloněným trupem; 3. zástřel) videozáznamu, byť takto zachycené pozice je třeba považovat za pouze přibližné, přičemž upřesněné vzájemné postavení s ohledem na trajektorie střel by bylo možno prokázat za pomoci znázornění směru zástřelů provedeného při soudní pitvě.
114. Výhledové poměry [redacted] při střelbě, resp. pozorování [redacted] pak jsou zachyceny na videozáznamu pořízeném GoPro kamerou, umístěnou na hlavě figuranta - střelce (CD a fotodokumentace viz č.l. 1957-1963).
115. Pokud jde o shora zmíněné závěry k dané trestní věci příbraných znalců, jedněmi ze stěžejních důkazních prostředků jsou **znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství** (č.l. 358-375 a 389-394), jejichž zpracovatelé, **doc. MUDr. František Vorel, CSc. a MUDr. Eva Tomášková**, byli vyslechnuti v hlavním líčení, kde svá zjištění – stejně jako další níže uvedení znalci – podrobně vysvětlili a v posudku uvedené závěry obhájili. Konkrétně uzavřeli, že příčinou smrti [redacted] bylo zakrvácení dutiny hrudní při střelném poranění srdce. Zevní prohlídkou a provedenou pitvou znalci zjistili celkem tři zástřely - první v levé přední podpažní rase vpředu, jehož střelný kanál proniká podkožím a svalovinou a mezi 4. a 5. žebrem, které tříštivě poškozuje, dále do dutiny hrudní, povrchově rozhmožďuje vnitřní plochu horního laloku levé plíce a zcela rozhmožďuje srdeční hrot, přičemž prochází i bránicí a žaludkem a končí nalezenou střelou v meziobratlové ploténce mezi 3. a 4. bederním obratlem; druhý vpředu na hrudníku 6 cm vlevo od střední čáry, jehož střelný kanál proniká 4. mezižebřím do dutiny hrudní, kde způsobil ložiskové zhmožďení plic, proniká srdcem prakticky v předozadním směru a končí nalezenou střelou ve svalstvu při 11. hrudním obratli vlevo; a třetí na levém boku, jehož střelný kanál proniká do dutiny břišní, prochází sestupným tračníkem tlustého střeva a ledvinou a končí při 2. bederním obratli vlevo ve svalovinu nalezenou střelou (dále bylo znalci nalezeno několik škrábanců resp. oděrek, krevní výronky v měkkých pokrývkách lebních, otok mozku, resp. tečkovité krevní výronky pod poplicnicí).

116. Zmíněné střelné kanály jsou pak ve fotodokumentaci (č.l. 366-368) znázorněny barevnými tyčkami, přičemž s ohledem na popis události obžalovaným nutno zvláště upozornit na zde znázorněný směr druhého zástřelu, na který připadá tyčka modré barvy (obrázek 9 na č.l. 366 a 10 na č.l. 367).
117. Pokud jde o výše uvedená střelná poranění, tato byla způsobena krátkou ruční palnou zbraní střední ráže, přičemž na těle [REDAKCE] nebyly znalci nalezeny markanty výstřelů zblízka. Co se týče pozic střelce a zasaženého, pouze zástřel vpředu na hrudníku odpovídá výstřelu stojícího střelce na přibližně stejně vysokého muže stojícího na prakticky stejné úrovni. Ostatní dva zástřely takto vzniknout nemohly. Při těchto poraněních nebylo možné smrti zabránit za žádných okolností. Zranění srdce je smrtelné pro svou všeobecnou povahu s tím, že ke smrti ve smyslu zástavy krevního oběhu došlo bezprostředně po úrazu (k mozkové smrti došlo do 5 minut po úrazu).
118. Při zaměření se na jednotlivé zástřely znalci konstatovali, že zranění způsobené zástřelem začínajícím v levé podpažní rase vpředu, rozhrmožďujícím zcela srdeční hrot, je smrtelné pro svou všeobecnou povahu, smrti se v jeho případě nedalo zabránit ani za využití sebekvalifikovanější a sebevčasnější lékařské pomoci. Schopnost volního jednání je po vzniku takového zranění krátká, řádově odhadem nejvýše do 10 vteřin. Zranění způsobené zástřelem vpředu na hrudníku vlevo od střední čáry, mimo jiného pronikajícím srdcem (resp. mezikomorovou přepážkou), jímž jsou postižené obě komory srdce, je rovněž smrtelné pro svou všeobecnou povahu, přičemž ani v tomto případě se smrti nedalo nijak zabránit. Schopnost volního jednání po vzniku tohoto zranění je zcela minimální, odhadem nejvýše do několika vteřin. Je však nutné připustit, že [REDAKCE] po vzniku zástřelu mohl pokračovat v započatém pohybu, například při běhu či rychlé chůzi mohl udělat ještě několik kroků a až poté mohlo dojít k pádu a rotaci těla. Zranění způsobené zástřelem na levém boku, se strelou pronikající do dutiny břišní, procházející sestupným tračníkem a ledvinou, nalezenou u 2. bederního obratle vlevo ve svalovině, by ze soudnělékařského hlediska samo o sobě bylo považováno za těžké, pro poškození důležitého orgánu, které by při včasném poskytnutí specializované lékařské pomoci nemuselo vést ke smrti zasaženého. Schopnost jednání v podobě omezeného pohybu, křiku apod. i několik málo desítek sekund po tomto zástřelu by mohla být zachovaná.
119. Po provedeném vyšetřovacím pokusu se dle znaleců reálnou jeví být skutečnost, že první střela směřovala zpředu na hrudník a kromě jiného pronikla mezikomorovou přepážkou srdce. Jak už bylo řečeno, schopnost volního jednání u tohoto zranění sice byla minimální, ale [REDAKCE] mohl několik sekund pokračovat v započatém pohybu (například několika kroky, což mohlo střelci imponovat jako cílený pohyb vpřed, pak došlo k pádu těla dopředu za současné rotace doprava). Následoval druhý výstřel, se strelou pronikající do dutiny hrudní levou přední podpažní řasou (do předkloněného a již mírně doprava rotujícího a padajícího poškozeného), a srdcem, resp. srdečním hrotem. Následoval třetí zástřel do levého boku dále padajícího a doprava rotujícího poškozeného.
120. V hlavním líčení vypovídal rovněž zpracovatel **znaleckého posudku z oboru kriminalistika, specializace forenzní biomechanika** (č.l. 476-497), **prof. PhDr. JIŘÍ STRAUS, DrSc.**, jenž se vyjadřoval zejména k posloupnosti jednotlivých střel a k pohybu [REDAKCE] před střelbou a v jejím průběhu, přičemž shrnul, že lze mít za to, že v době prvního výstřelu bylo tělo [REDAKCE] vzpřímeno a v přímém postavení proti střelci. Druhý zástřel je z pohledu biomechaniky přijatelný, pokud tělo poškozeného bylo v předklonu a v pádu směrem doprava dopředu. Biomechanicky je přijatelné a dobře vysvětlené také to, že třetí výstřel zasáhl tělo poškozeného v době, kdy jeho trup byl výrazně v předklonu, a to ve fázi, kdy tělo rotovalo vpravo a nacházelo se v pádu směrem k zemi.
121. Uvažovány byly i jiné varianty pohybů těla poškozeného v závislosti na jeho rychlosti v době prvního výstřelu, přičemž přijatelné jsou tři varianty, a to jak případ, kdy se [REDAKCE] v době střelby pohybuje chůzí proti [REDAKCE], tak rozeběhnutí se proti

obžalovanému, ale i možnost, že poškozený se proti [REDAKCE] nepohybuje a stojí na místě.

122. Pokud se jedná o hodnocení tvrzení svědkyně [REDAKCE], tedy jí popisovaný pohyb těla poškozeného [REDAKCE] v době střelby, lze na základě zjištěných poznatků z provedeného vyšetřovacího pokusu konstatovat, že její výpověď je v tomto směru možné hodnotit jako zcela věrohodnou, minimálně pokud se jedná o její popis chování těla poškozeného v době prvního a druhého výstřelu.
123. Ze znalců pak byli vyslechnuti ještě **Mgr. Václav Šnorek a MUDr. Jan Tuček, PhD.**, zpracovatelé **posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie** (č.l. 515-542). Mgr. Václav Šnorek uzavřel, že u [REDAKCE] nebyla zjištěna žádná významná psychopatologie ve smyslu psychické poruchy ve vlastním smyslu. V rámci neuropsychologického posouzení byly zachyceny pouze diskrétní organické změny.
124. Co se týče osobnostního nastavení obžalovaného, ten při velké zátěži věnuje méně času a energie zpracování informací předtím, než jedná, což může vést k unáhlenému (zkratkovitému) jednání. Nejedná se o lehkovážnost nebo vědomou nedbalost, ale vlastnost jeho psychického fungování (pravděpodobně podmíněnou zmíněnými organickými změnami centrální nervové soustavy, způsobenými prodělanou operací mozku, kterou podstoupil k odstranění koloidní cysty III. komory mozkové v lednu roku 2018, kdy byl operován pro akutní obstrukční hydrocefalus, přičemž pooperační průběh byl komplikován neuroinfekcí). [REDAKCE] zároveň dostatečně nezohledňuje subtilní aspekty reality nebo kontextuální informace, což může následně vést k maladaptivnímu chování. Jmenovaný v současnosti disponuje průměrnými intelektovými schopnostmi, přičemž výkon pravděpodobně nedosahuje úrovně, která byla pro něho dříve obvyklá (před operací mozku). Jeho psychomotorické tempo je pomalejší, než by bylo možno vzhledem k věku očekávat. Kognitivní flexibilita obžalovaného je dobrá za předpokladu, že nepracuje pod časovým tlakem. Funkční vlastnosti pozornosti u [REDAKCE] odpovídají průměrným hodnotám, ale výkon soustředění je mírně snížený a jmenovaný poměrně dost chybje.
125. Události obžalovaný vnímá zpravidla konvenčním způsobem. Je schopen uvažovat logicky a souvisle. Jednotlivé asociace v rámci procesu myšlení u něho smysluplně na sebe navazují. Paměťové schopnosti pro potřeby trestního řízení jsou dostačující, neboť překračují úroveň průměru. Komplexní informace bez vazby na konkrétní osobní prožitek je obžalovaný schopen dobře si zapamatovat.
126. [REDAKCE] disponuje průměrnými zdroji, které jsou potřebné ke zvládnutí zátěže. Jeho frustrační tolerance dosahuje obvyklé úrovně. V emočně velmi vyhocených nebo nepřehledných situacích může [REDAKCE] jmenovaný reagovat impulzivně, za běžných okolností je však klidný, přičemž dovede adekvátně vyhodnocovat podněty, včetně náležitosti posouzení souvislostí. Při extrémním zatížení, neobvyklé povaze stresoru nebo při dlouhodobém působení stresu nicméně u něj může docházet ke snížení kvality organizace psychického fungování – v takové situaci se projevuje méně adaptivně než obvykle.
127. Z hlediska osobnostních charakteristik obžalovaný nepředstavuje jedince se sklonem k agresivnímu jednání. Pravděpodobnost vybavení agresivních vzorců chování je u něho obdobná jako u většiny lidí.
128. Na otázku ohledně způsobu, jakým [REDAKCE] prožíval inkriminovanou událost a jaký byl jeho postoj k osobě poškozeného, znalec především uvedl, že situace na místě činu byla velmi vyhocená, nepřehledná, chování poškozeného v průběhu inkriminované události bylo nepředvídatelné, pročež byl obžalovaný během předmětného služebního zákroku vystaven značnému stresu a bylo pro něho náročné postihnout a adekvátně posoudit veškeré okolnosti. Jeho postoj k poškozenému byl navíc s ohledem na dřívější vlastní i zprostředkované zkušenosti

negativní. [REDAKCE] se i dle znalce pravděpodobně cítil ze strany [REDAKCE] ohrožen, vnímal jej jako nebezpečného, snažil se mu v jeho (z pohledu obžalovaného) agresivním jednání zabránit.

129. Dále lze z výpovědi znalce a jeho posudku zmínit, že z provedeného zkoumání nevyplývá zjištění, že by obžalovaný měl sklon ke zkreslování výpovědi, lhaní a vymýšlení. Nepochybně si je však vědom důsledků, které pro něho mohou probíhajícího trestního řízení vyplynout, přičemž tento aspekt zohledňuje ve svých vyjádřeních k věci.
130. Klinicky [REDAKCE] nevykazuje žádné nápadnosti a jeví se být zcela zdrav. Běžné i náročnější činnosti bez zjevných obtíží dobře zvládá. Při podrobnějším psychologickém testování se však ukázalo, jak už bylo shora zmíněno, že ke zhoršení psychického fungování obžalovaného může docházet ve velmi vyhrocených, nepřehledných situacích, kdy je nucen zpracovat řadu různých podnětů v krátkém čase a pod silným emočním tlakem. Pak může reagovat zkratkovitě či méně uspořádaně.
131. **MUDr. Jan Tuček, Ph.D.** shrnul, že obžalovaný [REDAKCE] v době zpracování posudku netrpěl žádnou duševní chorobou nebo poruchou, přičemž při spáchání trestného činu jednal v akutní reakci na stres, která nicméně neměla vliv na jeho schopnost hodnotit své fyzické schopnosti. Jak už bylo zmíněno v souvislosti se závěry znalce psychologa, obžalovaný podstoupil v roce 2018 operaci mozku s následnou neuroinfekcí, avšak tato operace na něm nezanechala žádné klinicky rozpoznatelné, významné psychické nebo somatické změny. [REDAKCE] mohl v době spáchání trestného činu rozpoznat nebezpečnost svého jednání pro společnost, resp. jeho protiprávnost. Vzhledem k přítomnosti akutní reakce na stres byla jeho schopnost ovládat své jednání nepodstatně snížena.
132. I znalec psychiatr ohledně projednávané události uzavřel, že právě nadměrně frustrující, vysoce konfliktní a stresová situace spustila v rozsudku popsání jednání obžalovaného, které je za daných podmínek možné i u dispozičně nekonfliktních a sociálně velmi dobře adaptovaných jedinců. U [REDAKCE] v inkriminované době nastalo tzv. zúžené vědomí, zaměřené jen na danou situaci, spočívající v ohrožení ze strany poškozeného [REDAKCE]. Obžalovaný byl tedy zaměřen jen na poškozeného, své okolí vnímal, ale realisticky je nevyhodnocoval, obával se dalšího útoku ze strany poškozeného, třeba i na další účastníky konfliktu, a vnímal potřebu sebe, potažmo je před poškozeným chránit. Po odeznění stresové situace začal jednat racionálně, snažil se poškozenému pomoci zajištěním příjezdu zdravotníků a informoval o dané situaci ostatní kolegy.
133. Se souhlasem procesních stran pak byly podle § 211 odst. 5 tr. řádu čteny **znalecké posudky z oboru kriminalistika, odvětví balistika a fyzikální chemie** (zpracovaný kpt. Ing. Barborou Chytilovou a pplk. Ing. Rudolfem Vávrou, založený na č.l. 439-467), a **z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie** (zpracovaný Ing. Josefem Gottwaldem, založený na č.l. 351-355).
134. Součástí prvního z naposledy zmíněných posudků je mimo jiných závěr, že deformace tří střel ráže 9 mm vyjmutých z těla zemřelého [REDAKCE] vykazují deformaci typickou pro interakci stabilizovaně letící střely s měkkými biologickými tkáněmi, tyto deformace odpovídají přímému zásahu těla zemřelého, stopy po předchozím odrazu střel od pevné překážky nebyly zjištěny. Uvedené střely vystřelené ze zbraně obžalovaného mohou způsobit těžké nebo i smrtelné zranění člověka, a to i při zásahu ze vzdálenosti několika stovek metrů.
135. Zajištěná mosazná nábojnice ráže 9 mm byla vystřelena zbraní obžalovaného. Přítomnost vystřelené nábojnice v místě jejího nálezu nasvědčuje tomu, že střelec se nacházel při výstřelu poblíže vjezdu do garáže (jak uvedl [REDAKCE] i svědci [REDAKCE] a [REDAKCE]), konkrétní místo se však určit nepodařilo.
136. Střelba vůči [REDAKCE] nebyla vedena z bezprostřední blízkosti, patrně činila více než cca 30 cm, nicméně poměrně významná přítomnost zplodin na pravém i levém boku

krátkých kalhot i trenýrek poškozeného naznačuje, že se jeho tělo alespoň při jednom z výstřelů mohlo nacházet v oblaku zplodin výstřelu vytékajících z hlavně použité zbraně, tedy že alespoň jeden výstřel mohl být veden ze vzdálenosti kratší 2 metrů (od ústí hlavně k povrchu oděvních součástí na těle).

137. Ohledně polohy těla poškozeného [REDACTED] vůči střelci v době výstřelů je ve znaleckém posudku konstatováno, že k prvnímu výstřelu došlo patrně za situace, kdy obžalovaný vzpřímeně stál, zbraň držel obouruč, osa její hlavně směřovala v prodloužení na hrudník poškozeného, který patrně také stál anebo vzpřímeně kráčel směrem ke střelci, přičemž střela zasáhla poškozeného vpředu na hrudníku a pronikla srdcem v předozadním směru. Na zásah touto střelou poškozený patrně reagoval tak, že se ohnul do předklonu. Obžalovaný jej následně zasáhl druhým výstřelem do hrudníku v oblasti levé podpažní řasy, přičemž dráha střely vůči tělu poškozeného směřovala shora dolů, zleva doprava, nepatrně zepředu dozadu. Třetí střela zasáhla tělo poškozeného do levého boku, přičemž střelný kanál pronikal tělem poškozeného zdola nahoru, zepředu dozadu a zleva doprava. Za předpokladu, že střelec v okamžiku třetího výstřelu vzpřímeně stál, bylo konstatováno, že tělo poškozeného se v okamžiku zásahu touto střelou nacházelo přibližně v pozici zachycené na obr. č. 52 posudku (50 strana, č.l. 463 spisu), kdy předkloněné tělo patrně v procesu pádu rotovalo ve směru hodinových ručiček.
138. K dotazům, zda druhý a třetí zásah do těla poškozeného byly způsobeny tzv. dvojjvýstřelem, resp. během nejkratší možné doby oddělující dva výstřely, posudek uvádí, že čas funkčního cyklu předmětné zbraně (tj. prodleva mezi dvěma výstřely) je cca 0,06 sekundy, přičemž praktická rychlost střelby ze samonabíjecí pistole je limitována schopnostmi střelce provést tzv. reset a opětovně stisknout spoušť. Z praxe je známo, že průměrně zdatný střelec je schopen provést dva po sobě jdoucí výstřely v časovém intervalu cca půl sekundy.
139. Druhý z posudků uzavírá, že hladina alkoholu v krvi [REDACTED] v době jeho smrti byla zjištěna v hodnotě 4,28 g/kg. Účinky alkoholu jsou značně individuální a závisí kromě jeho koncentrace v krvi zejména na vrozených dispozicích a návyku konzumenta. U [REDACTED] zjištěná hladina alkoholu by u většiny lidí znamenala otravu alkoholem s hlubokým bezvědomím, u osob s návykem se však může projevat odlišně - od snížené soudnosti, zvýšené sebedůvěry a mnohomluvnosti až po neodůvodněnou agresi. Hladina alkoholu ve sklivci [REDACTED] v době jeho smrti byla zjištěna v hodnotě 2,45 g/kg. Za daných okolností poměr koncentrací v krvi/sklivci (4,28 g/kg / 2,45 g/kg) může odpovídat tomu, že k požití alkoholu došlo krátce před smrtí, přičemž zemřelý se v době smrti nacházel ve vstřebávací fázi intoxikace, kdy hladina alkoholu v jeho krvi stoupala. Vliv alkoholu ve vstřebávací fázi bývá obecně větší a spíše aktivační. V žaludečním obsahu, játrech ani krevním séru zemřelého nebyla prokázána přítomnost jakýchkoli toxikologicky významných extraktivních látek.
140. Co se týče listin, které jako věcné důkazy v hlavním líčení provedeny nebyly (s ohledem na nepoužitelnost vnitřních služebních dokumentů Policie České republiky jako důkazů v trestním řízení, resp. při vědomí skutečnosti, že podávají obsah verbálních projevů události přítomných osob, které nelze prokazovat úředním záznamem), lze zmínit, že obžalovaný v rámci svého služebního poměru dne 13. 8. 2021 k okolnostem zákroku proti [REDACTED] předložil úřední záznamy č. j. KRPC-86659-1/ČJ-2020-020323 (popisný úřední záznam podepsaný společně s [REDACTED]), č. j. KRPC-86659-2/ČJ-2020-020323 (úřední záznam o použití zbraně) a č. j. KRPC-86659-3/ČJ-2020-020323 (úřední záznam o použití donucovacího prostředku), neboť k tomuto listinnému materiálu byli [REDACTED] i [REDACTED] v hlavním líčení dotazováni, a to k okolnostem jejich zhotovením, neboť byly předloženy nikoli bez zbytečného odkladu, tedy v rozporu s § 57 odst. 2 a § 109 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, přičemž oba policisté přiznali pomoc s formulací tohoto listinného materiálu od blíže neidentifikovaných pracovníků Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje, což vyvolává pochybnosti o jeho autenticitě a pravdivosti (které skutečně

postrádá, jak vyplývá ze shora rekapitulovaných důkazů, jejichž vzájemnou konfrontaci obsahuje následující část odůvodnění).

141. Z důkazních prostředků navrhaných obhajobou soud neprovedl **listinné důkazy**, a to výpisy ze systémů Policie České republiky nazývaných Jitka, Zikmund, Václav a Maják, zaměřenými na osoby [REDAKCE] a [REDAKCE], dále výpis Zdravotnické záchranné služby Jihočeského kraje k výjezdům týkajícím se naposledy zmíněných osob, zprávami obstaranými od České správy sociálního zabezpečení, Úřadu práce České republiky a Generálního finančního ředitelství, dokládajícími příjmy poškozeného [REDAKCE], dále důkazy opisem z evidence rejstříku trestů [REDAKCE], jí podanými trestními oznámeními, souhlasem se zadržením [REDAKCE], resp. sdělením soudů, zda [REDAKCE] podávala nějaké civilní žaloby na [REDAKCE]. Dále neprovedl důkaz odborným vyjádřením k použití donucovacích prostředků, vyžádaným od Útvaru policejního vzdělávání a služební přípravy Policie České republiky, resp. důkaz zdravotnickou dokumentací [REDAKCE]. Za potřebné stejně tak nepokládal dokazovat **znaleckým posudkem** z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, zkoumajícím duševní stav a osobnost [REDAKCE], ani **výslechem svědkyně**, [REDAKCE].
142. Uvedeným důkazním návrhům nevyhověl z různých důvodů. V případě zpráv, které měly být obstarány od České správy sociálního zabezpečení, Úřadu práce České republiky a Generálního finančního ředitelství, a sledováno jimi bylo doložení příjmů poškozeného [REDAKCE], stejně jako opisu z evidence rejstříku trestů týkajícího se [REDAKCE], a dále jí podaných trestních oznámeních, ve spojitosti s nimi vydaného předběžného souhlasu státního zástupce se zadržením [REDAKCE], resp. v případě sdělení soudů, zda [REDAKCE] na [REDAKCE] podávala civilní žaloby, se jedná o důvod společný, kterým je fakt, že všechny naposledy zmíněné důkazní prostředky směřovaly z pohledu obhajoby k objasnění otázky, nakolik jsou oprávněné nároky jednotlivých poškozených, neboť se jedná o výdělkových schopností zemřelého [REDAKCE], jednak jeho vztahu s [REDAKCE], potažmo jejich společnou dcerou, [REDAKCE], které jsou všechny nadbytečné, pokud soud rozhodl o tom, že jednotliví poškození v řízení uplatněné nároky na náhradu nemajetkové škody dále uplatňovat nemohou (neboť obžalovaný není ohledně těchto nároků pasivně legitimovaný).
143. Pokud jde o výpisy ze systémů Policie České republiky nazývaných Jitka, Zikmund, Václav a Maják, zaměřené na osoby [REDAKCE] a [REDAKCE], resp. výpis Zdravotnické záchranné služby Jihočeského kraje k výjezdům týkajícím se jmenovaných, ani v tomto případě nepokládá soud uvedené důkazní prostředky za přínosné, je-li z ostatních důkazů dostatečně zjištěno a jednoznačně podloženo, že soužití [REDAKCE] s [REDAKCE] bylo velmi problematické, přičemž způsobilo nutnost opakovaných zásahů složek integrovaného záchranného systému, což ve své svědecké výpovědi potvrdila i samotná [REDAKCE], přičemž z pohledu v daném řízení posuzovaného skutku je především podstatným, jak osobu [REDAKCE] před inkriminovanou událostí vnímal obžalovaný, jenž se k tomu v hlavním líčení jednoznačně vyjádřil a soud z jeho výpovědi (která v tomto ohledu není jinými důkazy vyvracena) vyšel (obžalovaný v souladu s obstaranými listinnými důkazy popisuje, za jakých okolností před inkriminovanou událostí do kontaktu s [REDAKCE] a jeho družkou přišel, resp. co slyšel o zkušenostech svých kolegů s nimi).
144. Jde-li o dva související důkazní návrhy na zajištění zdravotní dokumentace [REDAKCE] a výslech svědkyně [REDAKCE], která v jiném trestním řízení – v postavení soudní znalkyně – v roce 2016 zpracovávala znalecký posudek (a jeho doplnění) zkoumající duševní stav [REDAKCE] (a měla by se, po seznámení se s údaji ze zdravotnické dokumentace, vyjádřit k události o několik let po provedeném vyšetření následující), ani takovéto důkazy potřebné nejsou, poněvadž jmenovaná psychiatricka jednak u [REDAKCE] neshledala žádnou duševní chorobu ani poruchu (mezi jeho osobnostními rysy uvedla disocialitu a zvýšenou

agresivitu) a uzavřela, že z psychiatrického hlediska není při pobytu na svobodě pro společnost nebezpečný, navíc si nelze představit, že by jmenovaná lékařka mohla zodpovědně a erudovaně objasnit otázku toho, jak předpokládaný zdravotní (fyzický i psychický) stav v době spáchání činu (zřejmě zjištěný z opatřené zdravotní dokumentace, ve spojení s výsledky klinického vyšetření provedeného v roce 2016) ovlivňoval jeho afektivní jednání v době intoxikace alkoholem v koncentraci 4,28 g/kg v krvi, jak požadovala obhajoba, a to ať už v procesním postavení svědkyně (pokud do tohoto řízení jako znalkyně dosud přibrána nebyla) či znalkyně.

145. Znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, zkoumající duševní stav a osobnost poškozené ██████████ soud rovněž nepokládá za potřebné zpracovávat, neboť z výpovědi svědkyně, kterou měl soud možnost v hlavním líčení vnímat, nic nenasvědčuje tomu, že by snad u jmenované měla být jakákoli duševní choroba či porucha diagnostikována, přičemž pokud jde o její věrohodnost, tuto dle přesvědčení soudu nejučinněji prověřily po provedeném dokazování objektivizované skutečnosti, zejména ty, které se týkají dění bezprostředně souvisejícího se střelbou obžalovaného, zjištěné prostřednictvím ve věci provedeného vyšetřovacího pokusu a následně precizované ve znaleckých posudcích z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, a z oboru kriminalistika, specializace forenzní biomechanika, resp. odvětví balistika a fyzikální chemie, které ██████████ dávají zapravdu, pokud jde o polohu těla ██████████ v době jednotlivých výstřelů, přičemž jiné svědecké výpovědi naopak vyvracejí její popis toho, co střelbě předcházelo, resp. co po ní následovalo (jak bude rozvedeno níže). Jinými slovy řečeno, soud již nyní disponuje dostatečným množstvím důkazů, umožňujících mu závěr o tom, jaká tvrzení ██████████ odpovídají realitě a jaká nikoliv. Není proto důvodu k tomu, aby poškozená byla dále zatěžována podstoupením nadbytečného psychiatrického a psychologického vyšetření, což by mimo jiného způsobovalo také průtahy daného trestního řízení.

146. Odborné vyjádření k použití donucovacích prostředků, vyžádané od Útvaru policejního vzdělávání a služební přípravy Policie České republiky (odpovídající na následující otázku: „*Pokud se pachatel nachází ve vzdálenosti kratší než 10 metrů a tuto vzdálenost svým pohybem nadále zkracuje, je zasahující policista za předpokladu, že jej pachatel možného trestného činu jednoznačně identifikoval jako policistu, mířícího na něj služební zbraní, povinen provádět zákonné výzvy v celém rozsahu, pokud ano, příp. ne, tak z jakého důvodu? Je nutnou a nepřekročitelnou podmínkou pro užití zbraně proti možnému pachateli trestného činu skutečnost, že tento pachatel musí být ozbrojen? Jaké postupy jsou u Policie ČR doporučovány a vyučovány pro situaci, kdy policista míří střelnou zbraní na pachatele, který je agresivní, fyzicky zdatný a přes skutečnost, že pachatel jednoznačně vidí v ruce policisty střelnou zbraň, se tento na policistu rozběhne, příp. proti němu učiní jakýkoliv pohyb ze vzdálenosti cca 7 metrů? Je policista v takové situaci povinen uložit střelnou zbraň zpět do pouzdra? Je policista povinen v takové situaci mířit a příp. střelit pouze na nohy, ruce pachatele? Je vyučována a akceptována také možnost, že policista v takové situaci použije střelnou zbraň i proti neozbrojenému pachateli, nebo je k takovému postupu nutnou podmínkou ozbrojený pachatel, příp. zjevný nepoměr sil mezi pachatelem a policistou? Na jaké zásahové zóny se při výcviku užití střelné zbraně Policie ČR zaměřuje, a to zejména v situaci střelby na přibližujícího se pachatele v malé vzdálenosti? Jaký počet výstřelů při užití střelné zbraně policisté standardně navčívají k zasažení pachatele - jedná se o dvojitě nebo pouze jednotlivé rány? Může střelící policista užít více střel, pokud ano, proč a za jakých podmínek? Jaké jsou zkušenosti s přesností střelby na pohybujícího a rychle se přibližujícího pachatele z malé vzdálenosti, cca 5 až 7 metrů? Jak se v takovém případě obvykle chová střelec?“) pak soud odmítl provedené dokazování doplnit z toho důvodu, že by s ohledem na charakter podstatné části obhajobou formulovaných otázek takovéto odborné vyjádření fakticky nahrazovalo činnost nalézacího soudu, pokud jde o podmínky, za nichž lze v konkrétním případě použití služební střelné zbraně pokládat za oprávněné, což je předmětem právního posouzení, přičemž ohledně právních otázek se uplatňuje zásada *iura novit curia* (právo zná soud), která vyjadřuje zejména to, že právní otázky nemohou být předmětem dokazování, stejně jako právní normy České republiky, pokud jsou uveřejněny nebo registrovány ve Sbírce zákonů České republiky, a proto soud ani nemůže být vázán žádnými důkazy tohoto druhu při výkladu a použití jednotlivých norem.*

147. Po takto provedeném dokazování, založeném na pečlivém uvážení všech okolností daného případu, a to jak jednotlivě, tak i v jejich vzájemném souhrnu, má soud za prokázané, že obžalovaný - jako příslušník Policie České republiky - v době, kdy se s druhým členem hlídky, svědkem [REDACTED], nacházel při šetření oznámení učiněného svědkyní [REDACTED], u ní užívané chaty, měl již dílčí informace o osobě [REDACTED], jehož policisté potkali při příjezdu do chatové osady, kdy jej (s ohledem na svůj postup) nevyhodnotili jako bezpečnostní riziko, přičemž kontakt s ním proběhl nekonfliktně. [REDACTED] policisty z dřívější doby znal, [REDACTED] s [REDACTED] jeho také a bylo jim zřejmé, že poškozený je pod vlivem alkoholických nápojů, jejichž další konzumaci mu nedoporučovali. Obžalovaný byl také po do té doby provedeném šetření u chaty a v jejím okolí obeznámen s tím, že při konfliktu [REDACTED] a [REDACTED] došlo k poškození části vybavení chaty a k jeho rozházení před ní. Samotná [REDACTED] už v té době před ním negovala (jak sám [REDACTED] vypověděl), že by byla [REDACTED] jakkoliv zraněna.
148. Když se [REDACTED] s [REDACTED] a [REDACTED] nacházeli na terase nad schodištěm, zaregistrovali, že po příjezdové cestě přichází [REDACTED], jenž vydával nesrozumitelné zvuky, a to zpod plynové masky nasazené na obličej, jak obžalovaný záhy zjistil. Byť se s ohledem na právní kvalifikaci předmětného jednání obžalovaného nejedná o významnou okolnost, nejví se za této situace pravděpodobnou verze prezentovaná v řízení oběma policisty o tom, že byl zřetelně zaznamenaný výkřik [REDACTED] obsahující výhrůžky (ve stylu: „Teď jsem v tomhle uběhl dva kilometry, jsem vybejkovanej, teď si to s váma vyřídím, teď vás rozsekám apod.“), vzhledem k tomu, že je pochybné, zda by [REDACTED] vůbec bylo přes nasazenou plynovou masku (která se dle tvrzení [REDACTED] na obličej poškozeného v té době nacházela) takto komplikované sdělení zřetelně rozumět, navíc na vzdálenost řádově několik desítek metrů od adresátů nacházejícího se poškozeného, resp. s ohledem na fakt, že takovéto sdělení, přesněji řečeno ani jeho část nezaznamenal nikdo z dalších v řízení vyslechnutých osob, které dění na místě činu v inkriminované době vnímaly a jiné slovní projevy obžalovaného a [REDACTED] v inkriminovaném čase zaznamenaly (viz výpovědi chatářů shora). Ostatně i v případě, že by [REDACTED] takto formulované sdělení pronesl, nejednalo by se o tak významnou skutečnost vztahující se k projednávané události, která by měla mít valný vliv na právní posouzení předmětného skutku, a to s ohledem na další jednání [REDACTED], jehož následné počínání [REDACTED] právem vyhodnotil jako bezprostřední hrozbu fyzickou konfrontací ze strany [REDACTED], jak bude rozvedeno níže.
149. Obžalovaný nejprve v reakci na to, že [REDACTED] měl na obličej nasazenou plynovou masku, odhodil slzný sprej, který si zatím připravil (jak se podává jak z jeho výpovědi, tak zaznamenané komunikace s operačním střediskem, uskutečněné krátce po činu), a přestože se poškozený ještě nacházel ve větší vzdálenosti, na tohoto namířil svou služební zbraň, kterou nabil. [REDACTED] přesto dále směřoval k [REDACTED] a zbavoval věci, které měl u sebe, přičemž postupně odhodil modrou tašku (na cestě cca 50 m před chatou, jak se podává z protokolu o ohledání místa činu, ve spojení s výpovědí svědkyně [REDACTED]) a plynovou masku (nalezenou na cestě cca 15 m před místem činu, kterou podle vyjádření obžalovaného v telefonátu s operačním střediskem [REDACTED] odhodil cca 4 m před ním) a následně i tričko (bezprostředně před chatou, jak se podává z výpovědi [REDACTED]). Ještě před odhozením masky měl obžalovaný poprvé vůči [REDACTED] pronést první výzvu: „Policie, jménem zákona, stůj!“, neboť na tuto se poškozený dle vyjádření [REDACTED] skutečně zastavil a právě v tento moment za sebe odhodil plynovou masku. V daný moment se měl nacházet na úrovni odvodňovacího kanálu zachyceného na fotografii č. 28, založené na čl. 1263 spisu. Na listu

předcházejícím, konkrétně na fotografii č. 22, jsou přitom odvodňovací kanál i maska zachyceny a s ohledem na jejich blízkou vzdálenost není důvod o tomto vyjádření obžalovaného pochybovat, stejně jako o pronesení výzvy, kterou poté měl opakovat, neboť výzvy obžalovaného vůči [REDAKCE] jsou jedinými více svědky zaslechnutými srozumitelnými vyjádřeními na místě činu se nacházejících osob. Z provedeného dokazování, jak bude dále rozvedeno, je sice nepochybné, že této ani dalších výzev obžalovaného [REDAKCE] neuposlechl, protože se [REDAKCE] oprávněně mohl obávat případné fyzické konfrontace ([REDAKCE] byl povzbuzen alkoholem, obžalovaný o něm věděl, že je v daném místě vnímán jako problematická osoba, pozoroval, jak se přibližuje s nasazenou plynovou maskou, zpod níž vydával výkřiky a nereagoval na jeho výzvy, přičemž jevil známky agresivity s tím, že i odhazováním věcí, které měl u sebe, resp. svlékáním trička dával najevo výzvu k fyzickému souboji), nicméně lze mít za bezpečně vyloučené, že by [REDAKCE], když se blížil k obžalovanému, držel v ruce kovovou tyč či jiný obdobný předmět, jak v řízení uvádějí [REDAKCE] a [REDAKCE], což je jeden ze stěžejních bodů obhajoby obžalovaného, odůvodňující [REDAKCE] tvrzenou oprávněnost použití služební střelné zbraně.

150. Zmínění policisté dle přesvědčení soudu, pokud jde o údajný předmět podobající se kovové tyči, který měl dle jejich sdělení krátce před střelbou držet v ruce [REDAKCE] (a o němž [REDAKCE] nehovořila, resp. vyloučila, že by [REDAKCE] byl jakkoliv ozbrojen), nevypovídali pravdivě. Velmi nepřesvědčivě působil už samotný popis [REDAKCE] a [REDAKCE] tvrzeného předmětu, resp. jimi popisované zacházení [REDAKCE] s ním, neboť [REDAKCE] se domnívá, že se jednalo o trubku nebo tyč, ale bližší manipulaci s ní nedokáže popsat a neví, v jaké ruce měl poškozený předmět držet, přičemž obžalovaný k tomuto předmětu uvedl následující: „Mně se ten předmět vybavuje jako lesklá šmouha, proto když jsem se pak kolegy ptal, jestli měl něco v ruce, tak kolega říká „měl“ a já prostě si vybavuju lesklou šmouhu, lesklej předmět, delší.“
151. Když ovšem bezprostředně po události [REDAKCE] hovoří s operačním střediskem a je kvůli sepsání záznamu dotazován na okolnosti zásahu, probíhá rozhovor následovně:
152. „IOS PČR: Hele, měl v ruce nějakou zbraň? Něco?“
153. K: Hele, v ruce, v ruce, si myslím, že nic neměl, ale von je docela velkej, to je vazba jak svině. Ale nevím, no.
154. IOS PČR: V ruce nic neměl, jo.
155. K: Myslím si, že ne, myslím si, že ne, ale...
156. IOS PČR: V ruce nic neměl, a ty ho znáš, jako, podle toho, jako že to je nějakej problémovej člověk, jo?
157. K: Jo, jo, s tím jsou tady problémy prostě furt, sem se jezdí, sem se jezdí skoro pořád a je to tady na denním pořádku. Jako nikdy to nebylo takhle vybrocený jako jo. Minule tady na kluky vytáhnul nějakou trubku, nebo co, že jo, ale...“
158. Pokud by okolnosti popisované [REDAKCE] a [REDAKCE] odpovídaly skutečnosti, nepochybně by obžalovaný v dané situaci manipulaci s tyčí (případně obdobným předmětem, kterým by se cítil ohrožován) v ruce [REDAKCE] zmínil, tím spíš zmiňoval-li sám podobnou událost, kterou měli zaznamenat jeho kolegové. Obžalovaný ovšem po popření toho, že by [REDAKCE] Kcourek byl ozbrojen, zmiňuje: „Hele, v ruce, v ruce, si myslím, že nic neměl, ale von je docela velkej, to je vazba jak svině.“, čímž se evidentně - s ohledem na fyzické proporce [REDAKCE] - snaží použití střelné zbraně vysvětlit.
159. Svědectví [REDAKCE] sice vypovídá o tom, že mu obžalovaný již relativně krátce po činu sděloval, že se obával předmětu, který měl poškozený držet, což by zdánlivě mohlo svědčit o opaku, nicméně předmětné sdělení nepochybně (až po příjezdu a zákroku zdravotníků) následovalo po komunikaci s operačním střediskem, přičemž dotazy mnohdy až návodné,

formulované svědkem [REDACTED], pravděpodobně obžalovaného přivedly na myšlenku toho, že je použití střelné zbraně nějakou další okolností třeba odůvodnit. Co se úředního postupu týče, poprvé se údaj o tyči ve sděleních policistů objevil v úředních záznamech sepsaných o události, resp. o použití donucovacího prostředku a zbraně až dne 13. 8. 2021, tedy osmý den poté, což je v zjevném rozporu s ustanoveními § 57 odst. 2 a § 109 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, požadujícími bezodkladné vyhotovení. Úřední záznam spolupodepisující svědek [REDACTED] přitom v hlavním líčení uvedl, že policistům s formulací textu pomáhali lidé z Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje, které již dnes nedokáže identifikovat, což také nasvědčuje tomu, že sami policisté pokládali zásah [REDACTED] za neadekvátní a snažili se o to, aby obžalovaný byl ve zmíněných dokumentech prezentován v co nejprůzračnějším světle.

160. Kovová tyč je sice skutečně coby stopa č. 5 v protokolu o ohledání místa činu zadokumentována, nicméně s daným činem s ohledem na svědectví [REDACTED], obsah výše uvedeného telefonického hovoru, ale i záběry ze služebního fotoaparátu obžalovaného, který tyč na předmětném místě zachytil ještě před příchodem [REDACTED], evidentně nesouvisí. Krom kamerových záznamů incidentu si totiž nelze představit přesvědčivější důkazní materiál než bezprostřední sdělení samotného ohrožení pocítujícího policisty kolegovi, který se na všechny podstatné skutečnosti z titulu své funkce dotazuje. Pokud sám obžalovaný na podporu svého postupu uvádí použití tyče [REDACTED] v minulosti, je stěžejně představitelné, že by takovýto potenciálně nebezpečný předmět v ruce jmenovaného nezmínil v situaci, kdy jej sám zasáhne několika výstřely ze služební zbraně. Toto tvrzení [REDACTED] a [REDACTED] tak soud pokládá za ryze účelové, nepravdivé, motivované snahou zbavit obžalovaného odpovědnosti ze předmětné protiprávní jednání.
161. Žádný předmět, který by odpovídal popisu [REDACTED] a [REDACTED], ostatně při rozsáhlém ohledání za součinnosti Policie České republiky a Generální inspekce bezpečnostních sborů v okolí těla [REDACTED] ani v širším okolí chaty a příjezdové cesty nalezen nebyl, nezahlédl jej ani žádný z chatařů, kteří [REDACTED] registrovali přicházet k místu činu. Jak už bylo naznačeno shora, v souvislosti s ohledáním místa činu došlo sice nezjištěným policistou k označení zde nalezené tyče (stopa č. 5), ta se však na tomto místě nacházela již v době příjezdu obžalovaného s [REDACTED], jak vyplývá ze srovnání fotografie pořízené na služební fotoaparát [REDACTED] a fotografie stopy č. 5 z ohledání místa činu (vyhodnocení policejního orgánu na č.l. 1425-1437), tedy před příchodem [REDACTED] k chatě. Koneckonců ani ze strany na místě činného policisty, který ve věci podezřelého [REDACTED] (č.j. KRPC-86173/TČ-2020-020070) zahájil úkony trestního řízení (jak vyplývá z listinného materiálu shora specifikovaného), nebylo formulováno jakékoli podezření, že by posledně jmenovaný držel jakýkoli takový předmět. Jeho jednání bylo popisováno tak, že s nasazenou plynovou maskou a se slovy „vy zmrdí policejní já vás zabiju“ se snažil napadnout obžalovaného, přičemž tyto skutkové závěry v uvedeném trestním řízení přetrvávaly až do meritorního rozhodnutí policejního orgánu č.j. KRPC-86173-36/TČ-2020-020070 ze dne 3. 11. 2020, které ani náznakem takovou skutkovou okolnost nezjišťuje (a neobsahuje tomu přízpusobenou změnu právní kvalifikaci).
162. Sotva si lze ostatně představit, jak by 0,5 metru až 1 metr dlouhá kovová tyč mohla být nesena za látkovými trenýrkami, bez opasku nasazenými na těle poškozeného, pohybujícího se dle policistů rychlou, trhovou chůzí až během, jenž navíc měl v době, kdy měl mít tento předmět za trenýrkami ukrytý, ze sebe strhávat nejprve mikinu, a poté i triko, neboť za takového popisu situace, prostřednictvím něhož se obžalovaný snaží obhájit jím nabízenou alternativu skutkového děje, by bylo velmi pravděpodobné, že by zmíněný předmět trenýrkami, detailně zachycenými (na těle [REDACTED]) na č.l. 1263 až 1265 spisu, propadl.

Shodu s prvopisem potvrzuje Adéla Cvetková

163. Krom výpovědi samotného obžalovaného bylo však i ze svědectví [redacted] a shora uvedených chatářů zjištěno, že [redacted] před střelbou adresoval výzvy s výrazy jako „stůj“, a „lehni si“, přičemž výpověď manželů Kubíčkových (z vedlejší chaty) podporuje slova obžalovaného rovněž o tom, že na poškozeného křičel také „zahod' to“. Taková okolnost však s ohledem na shora rozvedenou argumentaci nemůže na závěru o tom, že [redacted] v inkriminované době nebyl vybaven žádnou zbraní, ničeho změnit, přičemž výzvu „zahod' to“, pokud skutečně vyslovena byla, lze snadno vysvětlit tím, že [redacted] měl nasazenou plynovou masku, s kterou během přibližování se k obžalovanému manipuloval, načež tuto i dle tvrzení [redacted] (možná právě k jeho výzvě) odhodil. Vzhledem k tomu, že pokud jde o zákonné výzvy, zůstala v řízení zcela osamocena výpověď svědkyně [redacted], která uvedla, že žádné takové vyzvání z úst obžalovaného nezaznamenala, vyšel soud v tomto ohledu z výpovědi [redacted] a [redacted] (prezentujících verzi skutkového dění příznivější pro obžalovaného), přičemž má za to, že [redacted] rovněž poškozeného vyzýval, aby si lehnul, resp. aby se dále nepřibližoval, jinak bude použito střelné zbraně.
164. Pokud jde o postavení [redacted] a [redacted] před střelbou, všechny dostupné výpovědi se shodují v tom, že se nacházeli ve vzájemném čelním postavení, což podporují rovněž závěry znalců z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, z oboru kriminalistika, specializace forenzní biomechanika, a z oboru kriminalistika, odvětví balistika, z nichž lze bezpečně vyjít, pokud jde o statické zachycení pozic těla [redacted] vůči trajektoriím střel (tedy i [redacted]) v době výstřelů, a to na základě lokalizace zástřelů v těle poškozeného, které se staly předmětem podrobného zkoumání při proběhlé soudní pitvě. Co se týče pohybu těla poškozeného od prvního zástřelu do dopadu těla na zem, stěžejní poznatky vycházejí ze závěrů znalců z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, a z oboru kriminalistika, specializace forenzní biomechanika, neboť výpovědi osob, které danou událost jako jediné sledovaly, tedy obžalovaného, jeho kolegy, [redacted], a [redacted], se rozcházejí. Jedna verze vychází ze svědectví posledně jmenované svědkyně, druhou (shodnou) poskytují oba policisté.
165. [redacted], ve stručnosti shrnuto, tvrdí, že [redacted] nedbaje jeho výzev se proti obžalovanému přibližoval chůzí a následně se rozeběhl, což obžalovaný vyhodnotil jako své bezprostřední ohrožení a po předchozím opakovaném varování přistoupil ke střelbě služební zbraní. První rána měla být pouze varovným výstřelem, nicméně zřejmě kvůli vychýlenému postavení obžalovaného, způsobenému terénními nerovnostmi, [redacted] zasáhla. Poté, co se [redacted] seznámil s jednotlivými zástřely, má za to, že pokud jde o tuto první ránu, jde o zásah na boku zemřelého. Vzhledem k tomu, že [redacted] nehledě na střelbu vůči obžalovanému dál postupoval bez toho, aby byl viditelně paralyzován, přistoupil k obranné střelbě a v rychlém sledu směrem k [redacted] znovu dvakrát vystřelil. Až po těchto dalších výstřelech registroval, jak se jmenovaný točí, kroutí, resp. padá.
166. [redacted] se k inkriminovanému momentu vyjádřil následovně: „S [redacted] se po prvním výstřelu z mého pohledu nedělo vůbec nic, pokračoval dál, pak následoval výstřel další... Vnímám jsem, že beže změny pokračoval dál. Přišel další dvojvýstřel. Nejsm schopnej říct, za jak dlouho následoval dvojvýstřel po prvním. Přišlo mi, že mezi nimi byla výrazná pauza. To bylo blíž ke tý vteřině, při tom dvojvýstřelu byl rozestup minimální, to nebyla ani vteřina. Já jsem opravdu tu vzdálenost nekrokoval, neměřil, nezlobte se... Když se podívám na vzdálenost mezi vámi a mnou, tak se domnívám, že to bylo dál, ne dvojnásobně, ale vzdálenost byla delší. Když [redacted] pokračoval ke kolegovi, tak zkrátil vzdálenost tak, jako mezi námi teď (miněno od řečnického pultu k místu předsedy senátu). Po dvojvýstřelu [redacted] spadl na zem, jak byl původně čelem ke kolegovi, tak se stočil z pohledu pana [redacted] doprava.“
167. Svědkyně [redacted] situaci popsala tak, že poté co si [redacted] vysvlékl tričko a vydal se proti obžalovanému se slovy „já se tě nebojím“, následoval první výstřel, po

kterém se [REDAKCE] chytil za hrudník, jeho tělo se dostalo do předklonu a přetáčelo se na stranu. V ten moment se obžalovaný přiblížil k [REDAKCE], přišel druhý výstřel, přičemž třetí ránu svědkyně zaznamenala až v momentu, kdy obžalovaný ležel na zemi.

168. Po absolvování společného vyšetřovacího pokusu zpracované znalecké posudky přitom v tomto ohledu dávají zapravdu [REDAKCE], neboť dle znalců z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, první střela směřovala zpředu na hrudník a kromě jiného pronikla mezikomorovou přepážkou srdce. Schopnost volního jednání u tohoto zranění je sice minimální, nicméně [REDAKCE] mohl několik sekund pokračovat v započatém pohybu - například několika kroky. Pak došlo k pádu těla dopředu, za současné rotace doprava, a až tehdy následoval druhý výstřel, po kterém střela pronikla do dutiny hrudní levou přední podpažní řasou, a to do předkloněného a již mírně doprava rotujícího a padajícího poškozeného, a opět pronikla srdcem, resp. srdečním hrotem. Pak následoval třetí zástřel do levého boku dále padajícího a doprava rotujícího poškozeného.
169. Tyto závěry výslovně potvrzuje také znalec z oboru kriminalistika, specializace forenzní biomechanika, prof. PhDr. Jiří Straus, DrSc., jenž zároveň verzi [REDAKCE], přesněji řečeno jí popisovaný pohyb těla poškozeného [REDAKCE] v době střelby, pokládá za věrohodný a odpovídající zajištěným důkazům.
170. Ve shodě s uvedeným je také znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví balistika, jehož součástí je mimo jiného závěr, že střelba vůči [REDAKCE] nebyla vedena z bezprostřední blízkosti, avšak poměrně významná přítomnost zplodin na pravém i levém boku krátkých kalhot i trenýrek zemřelého naznačuje, že se tělo poškozeného [REDAKCE] alespoň při jednom z výstřelů mohlo nacházet v oblaku zplodin výstřelu vytékajících z hlavně použité zbraně, tedy že alespoň jeden výstřel mohl být veden ze vzdálenosti menší než cca 2 metry od ústí hlavně k povrchu oděvních součástí na těle.
171. Na základě těchto důkazů tedy nutno uzavřít, že poté, co se poškozený [REDAKCE] přiblížil do prostoru před chatou, obžalovaný po výše zmíněných výzvách (s možnou slovní reakcí [REDAKCE] třeba i agresivního charakteru) vystřelil ze zbraně a zasáhl poškozeného do hrudníku, s přímým zásahem srdce. Tím mu způsobil smrtelné poranění. [REDAKCE] pak s ohledem na schopnost volního jednání odhadem nejvýše několik vteřin (jak vyplývá ze závěru znalců z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství) případně mohl ještě pokračovat v započatém pohybu, tedy učinit i několik kroků v chůzi či běhu, které ještě mohly imponovat jako cílený pohyb vpřed, avšak pouze do doby, kdy se jeho trup začal předklánět a rotovat. V důsledku zastavení krevního oběhu muselo dojít velmi rychle k viditelnému ochabnutí svalové akce a cíleného pohybu [REDAKCE], následovanému pádem těla, konkrétně (s ohledem na lokalizované zástřely) předklonem a rotací trupu vpravo. V okamžiku, kdy se [REDAKCE] dostal již do zřetelného předklonu a trup se nacházel prakticky v poloze rovnoběžné se zemí a byl vytočen z pohledu obžalovaného vlevo, cca do úhlu 90 stupňů, [REDAKCE] vystřelil ze zbraně podruhé, přičemž tato střela zasáhla poškozeného opět do hrudní části a srdce. I v tomto případě se jednalo o zranění smrtelné. Tělo [REDAKCE] poté dále pokračovalo v započatém pohybu, trup se dále předkláněl a současně rotoval (z pohledu obžalovaného vlevo), až se dostal do téměř odvrácené pozice vůči [REDAKCE], se současným dalším snížením (muselo jít o hlubší předklon trupu, případně o pokles celého těla k zemi), přičemž v tomto okamžiku vystřelil obžalovaný potřetí. Poslední střela zasáhla poškozeného do levého boku a směřovala do dutiny břišní. Nebyť předcházejících dvou zásahů, jednalo by se v případě tohoto zástřelu o těžkou újmu na zdraví.
172. Takto zjištěný pohyb těla poškozeného implikuje, že mezi prvním a druhým výstřelem musela uběhnout doba řádově několika vteřin, což nepochybně obžalovanému umožňovalo pozorovat změnu držení těla poškozeného (z původní vzpřímené dopředné chůze, případně běhu, ve

vzájemném čelním postavení). Mezi druhým a třetím výstřelem pak muselo dojít k uplynutí doby nutné ke změně pozice těla [REDACTED] vůči obžalovanému - nemohlo se tedy jednat o výstřely bezprostředně po sobě jdoucí tak, jak to umožňovala při nejkratším čase mechanika zbraně. I pokud by se za výše uvedených okolností [REDACTED] proti obžalovanému před prvním výstřelem rozběhl, jak uvádí [REDACTED] (lze uvažovat snad pouze s nižší rychlostí běhu, jinak by pravděpodobně kinetická energie těla měla po zásahu za následek trajektorii pádu těla v původním dopředném směru, namísto zastavení kroků a rotaci těla o více než 90 stupňů, jak se podává ze závěrů znalce z oboru kriminalistika, specializace forenzní biomechanika), na možnosti [REDACTED] vnímat diskontinuitu pohybu těla [REDACTED] by ani tato okolnost ničeho neměnila.

173. Možnost, že by zástřel v těle [REDACTED] způsobený první ranou mohl být následkem střely nemířené právě do místa zásahu, jak tvrdí obžalovaný s odkazem na zaškobrtnutí snad kvůli terénním nerovnostem, je krajně nepravděpodobná, a to jak s přihlédnutím ke střeleckým schopnostem obžalovaného (který se této disciplíně věnoval i ve svém volném čase, což mimo jiného dokládá jak značné množství zbraní, které v přípravném řízení vydal, tak jeho účast na střeleckých závodech), tak zejména při vědomí toho, že i další dvě střely byly evidentně mířeny na horní část těla. Ostatně i samotné sdělení obžalovaného o tom, kam se jednotlivé výstřely snažil zacílit (které je značně neurčité, a rozhodně se nejedná o přesvědčivá slova, podporující podstatu obhajoby [REDACTED]) je vypovídající, stejně jako reakce obžalovaného na dotaz operačního střediska ([REDACTED]), kam při varovném výstřelu zbraní mířil (viz přepis shora).

174. Rovněž v případě svědkyně [REDACTED] je z výše uvedeného zřejmé, že ani její výpověď není prosta rozporů se zjištěným skutkovým stavem. Jmenovaná totiž například popřela, že by obžalovaný vůči [REDACTED] před střelbou užil jakýchkoli výzev k jeho odrazení od dalšího postupu směrem k policistům a poškozené, případně nezaznamenala, že policisté [REDACTED] po pádu na zem poutali, jak vyplývá z jejich výpovědí i v hlavním líčení čtených svědectví zdravotnických pracovníků, [REDACTED] a [REDACTED], tvrdila, že nezmiňovala, že by předmětného dne byla poškozeným napadána, což vyvrací řada svědeckých výpovědí, včetně v hlavním líčení slyšeného [REDACTED]. Takovéto nesrovnalosti, které s ohledem na ostatní provedené důkazy nijak nezpochybňují ve věci učiněná skutková zjištění, lze eventuálně přičítat zjištěné podnapilosti [REDACTED], případně samotné povaze předmětné situace, při níž jmenovaná pozorovala policejní zákrok, z něž vyústilo usmrcení jejího druha, s nímž byla těhotná, což pro ni nepochybně bylo psychicky náročné a mohla si tak některé skutečnosti vybavit nepřesně. Nicméně pokud jde o popis střelby, resp. pozic střelce a zasaženého, její výpověď má ve stěžejních důkazních prostředcích oporu. Už při shora zmíněné prověrce realizované krátce po činu [REDACTED] popsala pohyb těla [REDACTED], kdy po prvním výstřelu „zavravoral a padnul... převážil se... jeho tělo se stočilo k nám zadkem“, a sama demonstrovala, že trup těla se skláněl k zemi v pozici levým bokem k obžalovanému s tím, že v průběhu druhého výstřelu „už byl bokem“. Krom některých realitě zjevně neodpovídajících tvrzení tedy na druhou stranu uvedla podstatné skutečnosti k průběhu střelby a pohybu těla [REDACTED] (byť v hlavním líčení demonstrovala rotaci těla na opačnou stranu), které byly s výrazným časovým odstupem potvrzeny provedeným znaleckým zkoumáním, navazujícím na společný vyšetřovací pokus, jehož se znalci účastnili, a rovněž svědectví [REDACTED] tak v tomto ohledu dokládá v rozsudku popsány a v řízení před nalézacím soudem zjištěný skutkový děj.

175. Z pohledu vnímání předmětné situace obžalovaným je podstatné dále zmínit okolnost, že jak skutečnosti, které [REDACTED] registroval ve vztahu k osobě poškozeného [REDACTED], když pozoroval jeho příchod po příjezdové cestě, tak povědomí o předcházejících událostech řešených policií s poškozeným, jej důvodně vedly k dojmu, že mu od

hrozí fyzická inzultace. Při zodpovídání otázky, co mohl obžalovaný objektivně pozorovat, resp. subjektivně hodnotit, pokud jde o to, jaký útok může ze strany očekávat, je třeba zohlednit také fakt, že v době předmětného incidentu byl zkušeným policistou s profesionálním výcvikem člena pořádkové jednotky a prvosledových hlídek. Krom toho, že byl zdatným a zkušeným střelcem ozbrojeným střelnou zbraní, byl rovněž profesionálně připraven a trénován pro zvládnutí takovýchto situací a vybaven dovednostmi pro úspěšný zákrok proti útočníkovi, kterého v jeho očích právem představoval. S ohledem na uvedené dispozice a přípravu je tak třeba na jmenovaného klást vyšší požadavky, pokud jde o šetření zdraví a života útočníka, než na laika, a to i s přihlédnutím k výstroji obžalovaného, jenž na sobě v inkriminované době měl kromě služebně pracovního stejnokroje 92 nasazenou balistickou vestu, chrániče kolen a taktické boty. Výstroj, jeho výcvik a praktické zkušenosti z výkonu služby (v praxi policistů jsou situace, kdy k nim přistupují neozbrojení podnapilí výtržníci a vyzývají je k fyzickému souboji, běžné, přičemž pravidelně bývají řešeny bez použití invazivních donucovacích prostředků) jej pro případ fyzického zápasu s jinou osobou či zákroku proti útočníkovi vybavovaly v míře podstatně vyšší, než by tomu bylo v případě jiné osoby, která by neabsolvovala takový výcvik a nezískala takové zkušenosti jako obžalovaný, který – ač tak neučinil – měl důsledněji zvážit možné varianty útoku polonahého neozbrojeného muže, postupujícího proti němu.

176. Shora popsaná situace totiž prakticky neohrožovala na zdraví a již vůbec na životě, přičemž nic nenasvědčuje pro to (krom údajné zbraně, kterou měl poškozený držet, což ovšem soud vzhledem ke shora rozvedené argumentaci pokládá za zcela vyloučené), že by snad obžalovaný měl předpokládat, že případný fyzický konflikt s nebude schopen vyřešit bez svého závažnějšího zranění či že by mu hrozila smrt. Úroveň pasivní ochrany před úderem byla vysoká, přičemž úroveň jeho tělesné přípravy byla služebně hodnocena nejvyšším stupněm. Obžalovaný přesto na třikrát vystřelil a při výstřelech mířil na tělo poškozeného takovým způsobem, že věděl, že každou ze střel jej přímo ohrožuje na životě, v důsledku čehož (nejméně v důsledku zástřelů způsobených první a druhou střelou) zemřel.
177. Pokud jde o psychický stav obžalovaného a jeho subjektivní vnímání situace, podstatným je zjištění (znaleckým zkoumáním z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie) diskrétních organických změn v jeho osobnosti, jakož i skutečnost, že při velké zátěži věnuje méně času a energie zpracování informací, z čehož lze dovozovat, že v dané náročné situaci jednal unáhleně, zkratkovitě, tedy konkrétní aspekty reality a kontext předmětné události dostatečně nezohlednil. S uvedeným koresponduje rovněž zjištění o jeho pomalejším psychomotorickém tempu a mírně sníženém výkonu soustředění, resp. tendenci v emočně vyhocených nebo nepřehledných situacích reagovat impulzivně. U obžalovaného přitom, jak uvedli znalci, při extrémním zatížení či neobvyklé povaze stresoru může docházet ke snížení kvality organizace psychického fungování a k méně adaptivním projevům. Během předmětného zákroku značnému stresu nepochybně vystaven byl a bylo pro něho náročné postihnout a adekvátně posoudit veškeré okolnosti, přičemž se ze strany cítil být i dle znalců ohrožen. Dle jednoznačného (a dostatečně podloženého) závěru znalců v době činu jednal v akutní reakci na stres, což mu však nebránilo hodnotit své fyzické schopnosti. V době spáchání činu také mohl rozpoznat nebezpečnost a protiprávnost svého jednání pro společnost a jeho schopnost ovládat své jednání byla snížena jen nepodstatně. Ve stručnosti shrnuto, obžalovaný při projednávaném činu jednal při zúženém vědomí, zaměřeném jen na své ohrožení, přičemž okolí sice vnímal, ale realisticky je nevyhodnocoval (po odeznění stresové situace již znovu jednal racionálně).
178. Jak tedy z provedeného dokazování vyplynulo, v reakci na počínání blízcího se k němu pojal obavu, že jím bude fyzicky

napaden, přičemž se rozhodl proti němu užít zbraně, a to po předchozí výstraze, s cílem odvrátit tím své napadení. Ze vzdálenosti nikoli bezprostřední postupně ze zbraně třikrát proti poškozenému vystřelil, přičemž prvními dvěma střelami zasáhl horní část trupu a prostřelil mj. srdce s tím, že i střelný kanál způsobený třetí střelou mířil do horní části těla. Obžalovaný střelil ze stojící pozice, [redacted] byl v době prvního výstřelu v pohybu (chůzi či běhu), v době druhého a třetího výstřelu pak ve stoji, resp. v pádu a rotaci vpravo. S ohledem na shora uvedené také nutno uzavřít, že zástřely způsobené v těle poškozeného byly následkem střelby do uvedených partií mířené. Před každým z těchto výstřelů [redacted] musel vnímat, že [redacted] není ohrožován na životě a že mu při případném fyzickém souboji nehrozí ani vážná újma na zdraví. Tato skutečnost mu pak musela být ještě více zřejmá po prvním výstřelu, jímž [redacted] byl viditelně (i pro [redacted]) zasažen, neboť jeho svalová aktivita ochabovala, tělo se přetáčelo a klesalo k zemi. Obžalovaný na [redacted] přesto ještě dvakrát vystřelil, potřetí přinejmenším bezprostředně před dopadem těla na zem. V důsledku takovéto střelby (konkrétně zástřelů způsobených první a druhou střelou) přitom [redacted] utrpěl zranění bezprostředně jej ohrožující na životě, v důsledku nichž také krátce na to zemřel.

179. Jak vyplývá ze shora uvedeného, [redacted] byl už při prvním výstřelu přinejmenším srozuměn s tím, že poškozeného [redacted] zasáhne, a způsobí mu tak poškození důležitých vnitřních orgánů, která povedou k jeho smrti, v případě druhého a třetího výstřelu - s ohledem na jeho střelecké schopnosti, zvýšenou pravděpodobnost zasažení těla při pomalejším pohybu těla vpřed (během rotace a pádu k zemi) a umístění zástřelů – je třeba uzavřít, že při míření do horní části trupu již nepochybně zamýšlel zasáhnout tělo poškozeného takovým způsobem, který bude mít za následek poškození důležitých vnitřních orgánů, čímž [redacted] způsobí smrt. Bylo tedy prokázáno, že obžalovaný *úmyslně* [v nepřímém úmyslu dle § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku při prvním výstřelu, resp. v přímém úmyslu dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku při druhém a třetím výstřelu] *usmrtil*.
180. Pokud jde o psychický stav [redacted] v době střelby, bylo prokázáno, že obžalovaný se cítil být jedním [redacted] ohrožen, předpokládal vzájemný fyzický střet, jehož se obával, situací byl nadměrně frustrován a vnímal ji jako vysoce konfliktní. U obžalovaného došlo k akutní reakci na stres a nastalo u něho tzv. zúžené vědomí, v němž se zaměřoval jen na své ohrožení, a ač byl schopen vnímat ostatní podstatné okolnosti situace (tedy i absenci skutečného ohrožení jeho zdraví a života), tyto realisticky nevyhodnocoval. Tento stav u [redacted] krátce přetrvával i po ukončení střelby, načež po chvíli spontánně odezněl. Právě takovýto psychický stav obžalovaného v době činu, podávající se z provedeného znaleckého zkoumání, nutno posoudit jako *silné rozrušení pocházející ze strachu a zmatku*, jak je má na mysli ust. § 141 odst. 1 trestního zákoníku.
181. Za *silné rozrušení pachatele* se totiž pokládá duševní stav, při němž pachatel jak vnitřně, tak i zpravidla navenek vykazuje značné emoční vzrušení či neklid ovlivňující jeho další jednání a projevující se v průběhu činu, a to bez ohledu na to, zda se na takovém rozrušení podílí nervová labilita či přímo duševní porucha pachatele, anebo je příčinou silného rozrušení pouze vlastní strach, úlek, zmatek nebo jiné omluvitelné hnutí mysli. Silné rozrušení může u pachatele vzniknout postupně, např. v důsledku narůstajících obav o život při pronásledování, ale i náhle či prudce. Silné rozrušení může mít i povahu náhlé nebo prudké afektivní reakce na okamžitě vzbuzený strach, úlek, zmatek apod. Z hlediska jeho trvání jde zpravidla o krátce trvající stav, ale zejména u afektivních reakcí se může jednat i o stav déle trvající (tzv. protrahovaný, kumulovaný nebo chronický afekt). Stav vzrušení se projevuje zvláštním chováním doprovázeným až fyziologickými změnami organismu. Silné rozrušení, jako vystupňovaná emotivní reakce na strach, úlek, zmatek nebo jiné omluvitelné hnutí mysli sice nemusí ovlivnit přičetnost, ale vždy vede k značnému zúžení vědomí a oslabení

psychických zábran u pachatele, neboť ovlivňuje jeho schopnost racionálně uvažovat. Přitom však musí jít o lidsky pochopitelnou reakci na některý z uvedených stavů. Zákon zde užívá pojem *omluvitelné hnutí myslí*, čímž vyjadřuje, že je třeba na pachatele hledět s určitou shovívavostí, což odůvodňuje nižší trestnost takového jednání. Na druhé straně to však neznamená, že by takový čin tím byl zcela ospravedlnitelný, neboť stále zůstává, byť mírněji, trestným a zavrženíhodným, jde-li o úmyslné usmrcení člověka. *Strach, úlek* nebo *zmatek* pachatele se podřazují pod obecný pojem tzv. omluvitelných hnutí myslí, přičemž jde o nelibé emotivní reakce na podstatný vnější podnět v podobě útoku, nebezpečí či jiného ohrožení, které jsou zpravidla spojeny s neurovegetativními projevy. Tato omluvitelná hnutí myslí musí navazovat na podněty mimořádné intenzity a závažnosti, neboť musí vyvolat silné rozrušení, což je v daném případě (kdy nutnost policejního zákroku vyvolal a celý incident svým agresivním vystupováním eskaloval z dlouhodobého hlediska problematický obyvatel předmětné chatové oblasti, poškozený [REDAKCE]) splněno.

182. Ve výroku rozsudku popsané jednání [REDAKCE] je tak nutné právně kvalifikovat jako zločin zabití dle § 141 odst. 1 trestního zákoníku, poněvadž obžalovaný úmyslně usmrtil jinou osobu v silném rozrušení ze strachu a zmatku, čímž porušil uvedeným zákonným ustanovením chráněný zájem na ochraně lidského života.
183. Vzhledem k tomu, že trestnost uvedeného deliktu je závislá od existence či neexistence okolností vylučujících protiprávnost konkrétního činu, bylo třeba i v daném případě vyhodnotit, zda takové okolnosti nastaly, zejména pokud jde o nutnou obranu (§ 29 trestního zákoníku) a oprávněné použití zbraně (§ 32 trestního zákoníku). Podle § 29 odst. 1 trestního zákoníku čin jinak trestný, kterým někdo odvrací přímo hrozící nebo trvajícím útok na zájem chráněný trestním zákonem, není trestným činem. Podle § 29 odst. 2 trestního zákoníku nejde o nutnou obranu, byla-li obrana zcela zjevně nepřiměřená způsobu útoku.
184. U projednávané události lze jednání [REDAKCE] vůči obžalovanému jistě vnímat jako situaci přímo hrozící fyzickým útokem jmenovaného na [REDAKCE], což by nepochybně bylo nutné, pokud by k takovému jednání došlo – vzhledem k tomu, že obžalovaný na místě činu plnil své služební povinnosti – vyhodnotit jako jednání naplňující všechny zákonné znaky přečinu násilí proti úřední osobě dle § 325 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Obranou obžalovaného, a to již prvním výstřelem proti poškozenému [REDAKCE], který vedl k ukončení jeho postupu vůči [REDAKCE], byl jeho možný útok odvrácen, čímž by se z formálního hlediska mohlo zdát, že jsou splněny podmínky § 29 odst. 1 trestního zákoníku, nicméně následující odstavce trestního zákoníku určuje, že obrana nesmí být zcela zjevně nepřiměřená způsobu útoku. Přiměřenost obrany se posuzuje především z hlediska intenzity obou akcí, což vyjadřuje pojem způsobu útoku. Z povahy věci vyplývá, že obrana musí být zásadně tak intenzivní, aby útok jistě a bez rizika pro napadeného odvrátila, tj. musí být silnější než útok, avšak nesmí být zcela zjevně přehnaná. U nutné obrany se tedy nevyžaduje přiměřenost obrany ve smyslu naprosté proporcionality. Obrana je zcela zjevně nepřiměřená útoku, není-li podle poznatků a úsudku bránícího se, k jehož psychickému stavu vyvolanému útokem je třeba přihlížet, k odvrácení útoku potřebná, a kromě toho též, je-li zcela neúměrná jeho intenzitě i významu. Proto nejsou zachovány meze nutné obrany, pokud obránce útočnicka úmyslně usmrtil, ačkoli jej stačilo například poranit, ani usmrtil-li obránce útočnicka, aby odvrátil útok malé závažnosti. Pojem *zcela zjevně* je tu nutno vykládat a předmětné podmínky posuzovat tak, jak se jeví zejména bránící se osobě, poněvadž *zcela zjevně* je zejména to, co je jasné, očividné a nepochybné a proto musí jít o vzájemný výrazně hrubý nepoměr. Toto subjektivní pojetí předpokládá, že podmínky nutné obrany mají být posuzovány s určitou velkorysostí, právě z hlediska představ osoby, která se brání. Přiměřenost nutné obrany je tedy třeba hodnotit se zřetelem k subjektivnímu stavu osoby, která odvracela útok, tj. podle toho, jak se čin útočnicka jevil tomu, kdo jej odvracel, byť toto pojetí nelze absolutizovat, aby nedocházelo k ospravedlnění závažných a zásadních chyb obránce, jeho zcela chybného hodnocení situace, založeného např. na trestuhodné nepozornosti, v důsledku čehož by bránící se osoba neodpovídala za následky, pokud

by obrana byla v souladu s jejími mylnými představami. Nelze tedy zaujmout výhradně subjektivistický přístup, založený jen na představách bránící se osoby, přičemž vždy je nutno celou situaci posuzovat a hodnotit komplexně a v celém jejím vývoji.

185. Způsob útoku [REDAKCE], který obžalovaný mohl z jím pozorovaných (a objektivně existujících) okolností předpokládat, tedy fyzický útok neozbrojeného, polonahého muže na policistu srovnatelné tělesné konstituce, profesionálně vycvičeného, trénovaného i pro boj zblízka, vystrojeného a vyzbrojeného, a krytého přítomným kolegou, neodůvodňoval obavu, že by [REDAKCE] z případného fyzického střetu hrozila závažnější újma na zdraví či smrtelné zranění. Obžalovaný byl zvláště trénován i pro fyzický souboj, jako příslušník Policie České republiky zařazený do pořádkové jednotky a prvosledových hlídek byl pro tyto účely vycvičen, jinými slovy řečeno, byl profesionálem na takový zákrok připraveným.
186. Ve spojení s uvedeným pak je třeba uvážit, že [REDAKCE] zároveň nepoužil varovný výstřel, kterým by dal najevo, že po předchozím míření zbraně a varování ohledně jejího možného použití nezůstane jen u tohoto způsobu využití donucovacích prostředků. Jak bylo již shora uvedeno, první výstřel varovným nebyl, přestože to obžalovaný ve svém poměrně neurčitěm vyjádření k první ráně naznačoval, poněvadž vedl k jeho zásahu do oblasti hrudníku a výše pospanému smrtelnému zranění poškozeného. Varovný výstřel je přitom nepochybně efektivním a jednání útočnicka výrazně ovlivňujícím preventivním opatřením, které je v ust. § 52 písm. o) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, upraveno coby standardní donucovací prostředek (společně například s úderem střelnou zbraní a hrozbou namířenou střelnou zbraní). Je-li tedy policista dle § 56 odst. 4 uvedeného zákona při použití zbraně povinen dbát nutné opatrnosti, zejména neohrozit život jiných osob a co nejvíce šetřit život osoby, proti níž zákrok směřuje, měl v dané situaci varovný výstřel předcházet střelbě do [REDAKCE], neboť použití střelné zbraně vždy představuje možnost vzniku fatálního následku (tj. usmrcení jiného), o kterém obžalovaný věděl. Přesto se hrozbě fyzického napadení své osoby - bez rizika vlastního závažnějšího poranění či smrti - bránil úmyslně usmrcujícím výstřelem proti útočnickovi, přičemž již první výstřel takový následek způsobil.
187. Zjištěný nepoměr mezi obranou a útokem byl tedy v daném případě zjevný a mimořádně hrubý, pokud obžalovaný mohl volit jiné způsoby obrany, kterými by chránil život útočnicka. Kromě nacvičených obranných technik, pokud by byl skutečně napaden, mohl především sám na [REDAKCE] fyzicky zaútočit a s ohledem na svou služební přípravu a fyzickou konstituci jistě byl schopen fyzický útok vést a ukončit jej tak, aby zabránil dalšímu protiprávnímu jednání jmenovaného s minimalizací rizika pro oba zúčastněné. Případný útok [REDAKCE] byl tedy schopen odvrátit obranou nižší intenzity, která eventuálně mohla vést i k poranění útočnicka, bez toho, aby [REDAKCE] musel zasáhnout výstřelem ze zbraně, navíc tak, jak je shora popsáno. Obranu [REDAKCE] při prvním výstřelu je proto třeba považovat za zcela zjevně nepřiměřenou způsobu útoku [REDAKCE], a to i z pohledu obžalovaného, který výše zmíněné objektivní okolnosti předpokládaného útoku vnímal. S ohledem na naplnění ustanovení § 29 odst. 2 trestního zákoníku tak byla nutná obrana obžalovaného vyloučena a jedná se o tzv. intenzivní exces z nutné obrany.
188. V případě druhého a třetího výstřelu již [REDAKCE] pozoroval, že poškozený [REDAKCE] byl prvním výstřelem zastaven v postupu vůči jeho osobě a původní nebezpečí od něho již nehrozí. Z výše popsané diskontinuity pohybu těla po prvním výstřelu totiž musel vnímat, že došlo k zásahu útočnicka a omezení jeho útočného potenciálu, tedy že jej [REDAKCE] již neohrožuje v míře, jako tomu bylo před výstřelem, spíše však, že jej neohrožuje již vůbec. Obžalovaný měl dostatek času vnímat situaci po prvním výstřelu, byť v tomto okamžiku ještě nemohl znát konkrétní následky na zdraví zasaženého [REDAKCE]. Po prvním výstřelu navíc nejevil zájem o to, zda jím nepochybně pozorovaná (s ohledem na výše zmíněné znalecké závěry) změna pohybu [REDAKCE]

je následkem střelby, tedy zda byl předchozí střelbou zasažen, resp. jakým způsobem. Přestože bylo zřejmé, že původní předpokládaný útok, resp. možnost jeho zahájení ze strany [REDAKCE] byla po prvním výstřelu odvrácena, přesto proti němu střílel ještě dvakrát, aby jej usmrtil. V případě těchto dalších výstřelů (přitom v důsledku druhého výstřelu poškozený [REDAKCE] utrpěl zranění, které by vedlo ke smrti, i pokud by nebyl smrtelně zraněn již prvním výstřelem) tedy již šlo o střelbu při neexistenci přímo hrozícího útoku, tedy nebyla naplněna ani podmínka dle § 29 odst. 1 trestního zákoníku a jedná se o tzv. extenzivní exces z nutné obrany.

189. Ze shora zmíněných závěrů rovněž vyplývá, že [REDAKCE] nesplnil podmínky pro použití zbraně stanovené jiným právním předpisem, tedy nevztahuje se na něj ani další z okolností vylučujících protiprávnost činu, vymezená ust. § 32 trestního zákoníku, neboť dle § 59 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, v úvahu přicházející ustanovení písm. a), upravujícím oprávněnost použití zbraně v nutné obraně či krajní nouzi, resp. písm. g), dovolující použití zbraně, jestliže osoba, proti níž byl použit donucovací prostředek hrozba namířenou střelnou zbraní nebo varovný výstřel, neuposlechne příkazu policisty směřujícího k zajištění bezpečnosti jeho vlastní nebo jiné osoby, je nezbytné s ohledem na zásadu přiměřenosti, určující povinnost postupovat tak, aby případný zásah do práv a svobod osob, vůči nimž směřuje úkon, nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného úkonem, zakotvenou v ust. § 11 písm. c) zákona o Policii České republiky, interpretovat restriktivně. Při takovém výkladu pak – vzhledem ke shora uvedenému – k závěru o oprávněnosti použití zbraně dospět nelze, tím spíše, je-li uvážena zvláštní povinnost přiměřenosti pro použití zbraně, vycházející ze shora zmíněného ust. § 56 zákona odst. 4 zákona o Policii České republiky (dbát nutné opatrnosti, zejména neohrozit život jiných osob a co nejvíce šetřit život osoby, proti níž zákrok směřuje). [REDAKCE] při činu jednal jako příslušník Policie České republiky, přičemž na místě prováděl šetření k oznámenému přestupku. Situace, během níž se [REDAKCE] přibližoval k chatě a obžalovanému, hrozila v úvahu přicházejícím nebezpečím ohrožení veřejného pořádku, spočívajícím v tom, že se [REDAKCE] dopustí konfliktního jednání výtržné povahy, s ohledem na informace, kterými [REDAKCE] v inkriminované době disponoval, mohl rovněž očekávat ohrožení bezpečnosti [REDAKCE]. V takové situaci tedy obžalovaný měl za povinnost provést úkony k zajištění bezpečnosti a zabránění případnému jednání přestupkové či trestněprávní povahy, jak mu velelo ust. § 10 odst. 1 zákona o Policii České republiky, nicméně při dodržení podmínky přiměřenosti. [REDAKCE] sice nejprve vůči [REDAKCE] užil neinvazivního donucovacího prostředku „hrozba namířenou střelnou zbraní“ a výzev směřujících k zabránění jeho útoku, včetně výstrahy použitím zbraně, avšak následným použitím zbraně, jak je rozvedeno shora, nesplnil podmínku proporcionality dle § 56 zákona odst. 4 zákona o Policii České republiky, resp. obecnou zásadu přiměřenosti dle § 11 písm. c) stejného právního předpisu. Střelbou bez předchozího použití výstražného výstřelu, coby donucovacího prostředku dle § 52 písm. o) uvedeného zákona, ostatně porušil také ust. § 56 odst. 2 tohoto zákona, podle něhož použití zbraně (mimo jiných případů) při nutné obraně je přípustné pouze za podmínky, že užití donucovacího prostředku by bylo zřejmě neúčinné, což je předpoklad, který obžalovaný za dané situace nemohl pokládat za naplněný. Ve výroku rozsudku popsáním jednáním obžalovaný konečně porušil i svou povinnost chránit bezpečnost osob, vycházející z ust. § 2 zákona o Policii České republiky a povinnost dodržovat služební kázeň dle § 45 odst. 1 písm. a), ve spojení s § 46 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů.
190. [REDAKCE] při projednávaném činu, jako příslušník Policie České republiky, plnil úkoly státu a společnosti při ochraně veřejného pořádku a bezpečnosti osob a používal při tom pravomoci svěřené mu pro plnění těchto úkolů, tedy jednal v postavení úřední osoby ve smyslu ust. § 127 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku. Předmětného protiprávního jednání se přitom dopustil v souvislosti s touto pravomocí a odpovědností, přičemž ve výroku rozsudku popsáním

jednáním porušil v předcházejícím odstavci zmíněné povinnosti vyplývající pro něj ze zákona o Policii České republiky a zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostního sboru, tedy vykonával pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu, a to v úmyslu způsobit jinému jinou závažnou újmu, za kterou je smrt pochopitelně nutné považovat, čímž porušil zájem státu na řádném výkonu pravomoci úředních osob, který je v souladu s právním řádem, resp. zájem na ochraně práv a povinností fyzických a právnických osob a daný skutek tak bylo třeba kvalifikovat rovněž jako přečin zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

191. S ohledem na učiněnou právní kvalifikaci byl obžalovaný v dané trestní věci ohrožen sankcí odnětí svobody na tři léta až deset let, neboť odsuzuje-li soud pachatele za dva nebo více trestných činů, uloží mu dle ust. § 43 odst. 1 tr. zákoníku tzv. úhrnný trest, a to podle toho ustanovení, které se vztahuje na trestný čin z nich nejpřísněji trestný, což je v dané věci ust. § 141 odst. 1 tr. zákoníku s již uvedenou trestní sazbou [za přečin zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku lze uložit trest odnětí svobody na jeden rok až pět let]. Ve věci soud shledal významnou polehčující okolnost spočívající v dosavadní bezúhonnosti obžalovaného, s ohledem na exces z nutné obrany mu v případě prvního výstřelu prospívá rovněž polehčující okolnost dle ust. § 41 písm. g) trestního zákoníku, s čímž souvisí skutečnost, že obžalovaný předmětnou trestnou činnost spáchal v bezprostřední reakci na agresivní jednání poškozeného [redacted], dle objektivních kritérií představujícího pro obžalovaného reálně hrozící riziko fyzického napadení, které by naplňovalo všechny zákonné znaky trestním zákoníkem upraveného deliktu, ohrožujícího zájem na ochraně nerušeného výkonu pravomoci úřední osoby při plnění úkolů státu, resp. společnosti. [redacted] naopak přitěžuje zmíněná mnohost trestných činů, pro které je sankcionován, přičemž v souvislosti s ukládáním trestu je pochopitelně třeba zohlednit také skutečnost, že přísněji trestný čin dokonal, tedy že došlo k nenapravitelnému následku v podobě usmrcení poškozeného [redacted]. Bez povšimnutí nelze ponechat ani skutečnost, že obžalovaný do současné doby nepřijal zodpovědnost za své protiprávní jednání a jakékoliv své pochybení odmítá. Soud při trestání obžalovaného rovněž přihlédl jak k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, jež jsou určovány zejména významem chráněných zájmů, které byly činem dotčeny (v daném případě zejména zájem na ochraně života), způsobem provedení činu a jeho následky, ale také okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, a osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou. Zejména s ohledem na dosavadní bezúhonnost obžalovaného vyměřil soud trest odnětí svobody blízko samé dolní hranici zákonného rozpětí, nicméně po zvážení nastalého následku projednávané trestné činnosti, zmíněné přitěžující okolnosti, ale i postoje obžalovaného ke svému fatálnímu pochybení, má za vyloučené, aby byl uložen trest mírnější, což s ohledem na ust. § 81 odst. 1 tr. zákoníku, zapovídající podmíněně odložení výkonu trestu odnětí svobody převyšujícího tři léta, předurčuje výrok o tom, že uložená sankce bude obžalovaným vykonána. Trestní zákoník rozlišuje pouze dva typy věznic, do kterých lze odsouzené pro výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody zařadit, a to s ostrahou, resp. se zvýšenou ostrahou, přičemž [redacted] byl zařazen do věznice s mírnějším režimem, tedy s ostrahou, neboť zákonné podmínky pro jiný postup nejsou v jeho případě naplněny.

192. Pokud jde o ve výroku rozsudku uvedené ochranné opatření, soud je přesvědčen o tom, že zejména s ohledem na v daném řízení zjištěné osobnostní předpoklady obžalovaného je nezbytné v případě jím vydaných zbraní postupovat dle ust. § 101 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, poněvadž v souvislosti s těmito předměty nelze přehlížet potřebu ochrany společnosti, resp. hodnot chráněných trestním zákoníkem, která plně odůvodňuje postup spočívající v tom, že předmětné zbraně budou odňaty z dispozice jejich dosavadního vlastníka. U zbraní se totiž jedná o typický příklad věcí ohrožujících bezpečnost lidí, resp. společnosti, jak předpokládá naposledy uvedené zákonné ustanovení, přičemž s přihlédnutím k výše shrnutým závěrům znaleckého zkoumání z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, nelze vyloučit riziko, že v případě budoucího konfliktu, bude-li

se obžalovaný cítit ohrožen, nezneužije zbraň v situaci, v níž případně budoucí protiprávní jednání bude pokládat za nutnou obranu, jak [redacted] prezentuje v dané trestní věci.

193. Co se týče poškozených, kteří prostřednictvím svých zmocněnců v daném trestním řízení uplatnili nároky na náhradu nemajetkové újmy v penězích, tedy [redacted], [redacted] a nezl. [redacted], nutno předeslat že poškozený je dle ust. § 43 odst 3 tr. řádu v rámci probíhajícího trestního řízení oprávněn navrhnout, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil obžalovanému povinnost nahradit v penězích škodu nebo nemajetkovou újmu, jež byla poškozenému trestným činem způsobena (případně vydat bezdůvodné obohacení, které obžalovaný na jeho úkor trestným činem získal), což jmenovaní shodně učinili a za zaviněné usmrcení partnera, syna a otce (v osobě [redacted]) požadovali po obžalovaném finanční kompenzaci ve výši 2 070 600 Kč v případě [redacted], 2 047 500 Kč, pokud jde o [redacted] a [redacted], resp. 2 730 000 Kč v případě nezl. [redacted].
194. Uplatňuje-li přitom práva poškozeného osoba, které toto právo zřejmě nepřísluší, vysloví soud dle ust. § 206 odst. 3 tr. řádu usnesením, že onu osobu jako poškozeného k hlavnímu líčení nepřipouští. Stejně dle ust. § 206 odst. 4 tr. řádu postupuje soud také tehdy, brání-li účasti poškozeného okolností uvedené v ust. § 44 odst. 2 a 3 tr. řádu.
195. Proto soud v průběhu hlavního líčení podle ust. § 206 odst. 4 tr. řádu per analogiím rozhodl o tom, že jmenovaní poškození výše uvedené nároky na náhradu nemajetkové újmy v penězích vůči obžalovanému dále uplatňovat nemohou, neboť podstatnou je skutečnost, že na projednávanou věc se vztahuje zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, který je předpisem upravujícím mimo jiného postup státních orgánů, vykonávajících státní moc v případech, kdy byla při výkonu státní moci způsobena škoda, včetně její náhrady. Nejedná se přitom pouze o otázku náhrady škody jako takové, ale rovněž o poskytnutí přiměřeného zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu, která se dle uvedeného zákona rovněž poskytuje, jak vyplývá z jeho ust. § 31a odst. 1. Citovaného právního předpisu je tedy třeba nepochybně použít v situaci, pokud policista použil služební zbraň v rozporu se zákonem a tím způsobil škodu či nemajetkovou újmu, stalo-li se tak v rámci plnění úkolů a povinností policistovi uložených. I v takovém případě totiž za vznik škody, resp. nemajetkové újmy odpovídá a k její náhradě je zavázán stát, který je ohledně předmětných nároků pasivně legitimovaným a vůči němu by měly být takové nároky primárně uplatňovány.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení, a to k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr.ř., § 252 tr.ř.), ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 tr.ř.). Odvolání nemůže podat ten, kdo se jej vzdal.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel,

Shodu s prvopisem potvrzuje Adéla Cvetková

partner a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr.ř.)

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr.ř.).

Podle § 228 odst. 4 tr.ř. odsuzuje-li soud obžalovaného za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, má poškozený možnost požádat o vyrozměnění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z výkonu trestu odnětí svobody. Žádost se podává u soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

České Budějovice dne 5. května 2022

Mgr. Jaromír Hájek, v.r.
předseda senátu